

Γεώργιος Ν. Πουρναράς

Ελληνική Χριστομαθία

Τακτοποίηση Παιδ. Παιρηναίου

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ Η' ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

Διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων

Τιμᾶται μετὰ τοῦ βιβλίου. καὶ φόρου δρ. 12.10
(Βιβλιοσημον καὶ φόρος Ἀναγκ. Δανείου ἀξίας δρ. 5.60)

Ἀριθμὸς ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως 21384

Ἀριθμὸς ἀδείας κυκλοφορίας 40716, 2. 10. 1928

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΚΑΘΗ ΕΝΑΘΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",

50—ΕΝ ΟΔΩ ΣΤΑΔΙΟΥ—50

1928

46070

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ Η' ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

J. Μουραράς
ΕΛΛΗΝΙΚΗ

J. Μουραράς
ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

J. Μουραράς
Διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΕΝΑΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,,

50—ΕΝ ΟΔΩ ΣΤΑΔΙΟΥ—50

1928

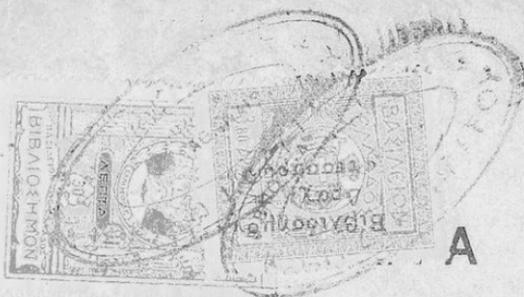
Πάν γνήσιον αντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως
καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας».

Κοστ. Κωστής

*Εν Ἀθήναις, Τυπογραφεῖον «Ἑστία» — 3682.

ΧΡΤ

Α

Α

ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Γυνή και ὄρνις.

Γυνή τις ὄρνιν εἶχε καθ' ἐκάστην ἡμέραν ᾧδον αὐτῇ τίκτουσαν. Νομίζουσα ὄν τιξεσθαι αὐτὴν δις τῆς ἡμέρας, εἰ πλείω τροφήν παρέχοι, τοῦτο ἐποίει. Ἡ δὲ ὄρνις πίων γενομένη οὐδὲ ἅπαξ τῆς ἡμέρας εἴκτειν.

2. Ὄρνις χρυσοτόκος.

Ἄνθρωπος τις εἶχεν ὄρνιν ᾧὰ χρυσᾶ τίκτουσαν. Νομίσας δὲ ἔνδον αὐτῆς ὄγκον χρυσοῦ εἶναι ἀπέκτεινε ταύτην, ἀλλ' εὗρεν ὁμοίαν ταῖς λοιπαῖς ὄρνιν. Οὕτω δὲ ἐλπίσας ἄθρόον πλοῦτον εὐρήσειν καὶ τοῦ μικροῦ ἐστερήθη ἐκείνου.

3. Κύων κρέας φέρουσα.

Κύων κρέας ἔχουσα ποταμὸν διέβανεν. Θεασαμένη δὲ τὴν ἑαυτῆς σκιάν ἐν τῷ ὕδατι ὑπέλαβεν ἑτέραν κύνα εἶναι μείζον κρέας ἔχουσαν· διόπερ καταλιποῦσα τὸ ἴδιον ὤρμησεν ὡς τὸ ἐκείνης ἀφαιρησομένη. Καὶ οὕτω συνέβη αὐτῇ ἀμφοτέρων στερηθῆναι.

Ταύτο γένητο ἐν τῷ κορυφῷ διαμ-
νήματι γνωστῷ, ὡς ἔστιν ἐπιβλῆσον
Ἐλληνική Χρηστομάθεια
4. Κίχλη. ἐπιβλῆσον

Ἐν τινι μωρινῶνι κίχλη ἐνέμετο διὰ δὲ τὴν γλυκύτητα τοῦ καρποῦ οὐκ ἀπεχώρει. Ἰξευτῆς δὲ ἰδὼν αὐτὴν ἴξευσε καὶ μετ' ὀλίγον συνέλαβεν. Ἡ δὲ μέλλουσα ἀναιρεθῆσθαι ἔλεγεν· «δειλαία εἰμί, ἢ διὰ τροφῆς γλυκύτητα τοῦ βίου στεροῦμαι».

5. ὄνος καὶ λεοντῆ.

Ἄρζακο 2
Διαμνήματα
Ἄρζακο 2
ὄνος δορὰν λέοντος ἐπενδυθεὶς λέων ἐνομιζέτο πᾶσι καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δὲ ἄνεμος ἔπνευσε, ἡ δορὰ περιηρέθη καὶ γυμνὸς ὁ ὄνος ἦν. Τότε πάντες ἐπιδοραμόντες ξύλοις καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον.

6. Λύχνος.

Μουρμύρα
Λύχνος μεθύων ἐλαίῳ καὶ φαίνῳν ἐκαυχᾶτο ὡς ὑπὲρ ἥλιον λάμπει. Ἄνεμον δὲ πνεύσαντος, εὐθύς ἀπεσβέσθη ὁ λύχνος. Τὸ δεύτερον δὲ ἄπιων τις εἶπεν αὐτῷ· «φαῖνε, λύχνε, καὶ σίγα τῶν ἀστέρων τὸ φῶς οὐδέποτε ἐκλείπει».

7. Κομπασιῆς.

Ἀνήρ τις πολὺν χρόνον ἀποδημήσας ἀπενόστησεν. Ὡτινι δὲ τῶν πολιτῶν ἀπαντήσῃ, κομπάζων διηγείτο· «ἀποδημῶν πολλὰ καὶ μεγάλα ἔδρασα, καὶ ἐν τῇ Ῥόδῳ πῆδημα ἐπήδησα, οἷον οὐδεὶς ὑμῶν ἐδύνατο πηδῆσαι. Μάρτυρας δὲ ποιῶμαι πάντας, ὅσοι με τοῦτο τὸ πῆδημα πηδήσαντα ἐθεάσαντο». Εἷς δ' αὐτῶν ἔλεγεν· «ὦ φίλε, οὐκ ἀνάγκη ἄλλους μάρτυρας ποιήσασθαι ἰδοὺ ἢ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πῆδημα».

8. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.

Κόραξ κρέας ἀρπάσας ἐπὶ δένδρον τινὸς ἐκάθισεν· ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη τοῦτον ἐβουλήθη τὸ κρέας ἀρπάσαι·

στᾶσα οὖν ἐπήγει αὐτὸν ὡς εὐμεγέθη τε καὶ καλόν, καὶ ἔλεγεν, ὡς πρέπει αὐτῷ μάλιστα τῶν ὀρνέων βασιλεύειν, καὶ τοῦτο πάντως ἂν ἐγένετο, εἰ φωνὴν εἶχεν. Ὁ δὲ βουλόμενος δηλώσαι αὐτῇ, ὅτι καὶ φωνὴν ἔχει, βαλὼν τὸ κρέας πάνυ ἔκραζεν· ἐκείνη δὲ προσδραμοῦσα καὶ τὸ κρέας ἀρπάσασα εἶπεν· «ὦ κόραξ, ἔχεις τὰ πάντα· νοῦν μόνον κτῆσαι».

9. Πῆραι δύο.

Ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πήρας φέρει, τὴν μὲν ἔμπροσθεν, τὴν δὲ ὀπισθεν, γέμει δὲ κακῶν ἑκατέρω· ἀλλ' ἡ μὲν ἔμπροσθεν πλήρης ἐστὶν ἀλλοτριῶν, ἡ δὲ ὀπισθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ διὰ τοῦτο, οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἑαυτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσιν, τὰ δὲ ἀλλότρια πάνυ ἀκριβῶς θεῶνται.

10. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος.

Ὀδοιπόροι δύο θέροντες ὥρα περὶ μεσημβρίαν ὑπὸ καύματος ἐτρέχοντο. Ὡς δὲ ἐθεάσαντο πλάτανον, ὑπὸ ταύτην ἤλθον καὶ ἐν σκιᾷ κατακλιθέντες ἀνεπαύοντο. Ἀναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, ὅτι ἄκαρπον καὶ ἀνωφελὲς ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦτο τὸ δένδρον. Ἡ δὲ ὑπολαβοῦσα εἶπεν· «Ἐπὶ τῆς ἐξ ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἄκαρπὸν με καὶ ἀνωφελῆ ἀποκαλεῖτε;»

11. Ἀνδροφόνος.

Ἀνθρωπὸν τις ἀποκτείνας ὑπὸ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ἐδίωκετο. Φεύγων δὲ κατὰ τὸν Νεῖλον ποταμόν, ἀπήντησε λέοντι. Τοῦτον φοβηθεὶς ἀνέβη ἐπὶ τι δένδρον τῷ ποταμῷ παρακείμενον. Θεασάμενος δ' ἐπὶ τοῦ δένδρου δράκοντα, ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν ἔρριψεν. Ἐν δὲ τῷ ποταμῷ κροκόδειλος αὐτὸν κατέφαγεν.

12. Παις ψεύσους.

Παις πρόβατα νέμων τοὺς ἀγρούτας πολλάκις ἐπεκαλεῖτο λέγων· «βοηθεῖτε δεῦρο· λύκος ἔρχεται». Οἱ δὲ ἀγρούται τρέχοντες εὗρισκον τοῦτον οὐκ ἀληθεύοντα. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὅτε τῇ ἀληθείᾳ ὁ λύκος προσῆλθεν, ὁ παῖς ἐβόα· «δεῦτε, λύκος», ἀλλ' οὐκέτι τις ἐπίστευεν, ὥστε προσδραμεῖν καὶ βοηθῆσαι αὐτῷ. Ὁ δὲ λύκος εὐρῶν ἄδειαν τὴν ποιήτην πᾶσαν εὐκόλως διέφθειρεν.

13. Γεωργοῦ παῖδες.

Γεωργοῦ παῖδες ἐστιασίζον. Ὁ δὲ λόγους ἐπειράτο πείσαι τοῦτους ὁμοροεῖν, ἀλλ' οὗτοι τοῖς λόγοις αὐτοῦ οὐκ ἐπείθοτο. Διὰ τοῦτο, ὅπως αὐτοὺς ἔργῳ τιμὴ πείσειεν, ἔλεξεν· «κομίσαιτέ μοι ῥάβδων δέσμη». Τῶν δὲ παίδων ταύτην κομίσάντων, ἀθρόας τὰς ῥάβδους θραῦσαι αὐτοὺς ἐκέλευσεν. Ἐπεὶ δὲ οὐ δυνατοὶ ἦσαν καίπερ σπουδαῖονες τοῦτο ποιῆσαι, τὴν δέσμην λύσας ἀνὰ μίαν ῥάβδον θραῦσαι ἐκέλευσεν ἕκαστον. Τῶν δὲ παίδων ῥαδίως τοῦτο ποιήσαντων ἔλεξεν· «ἐπείσθητε τῷ ἔργῳ· ἐάν μὲν στασιάζητε, ἠτιηθήσεσθε, ἐάν δὲ ὁμοροήσητε, νικήσετε. Μακαριῶν ἐμῶν, ἐάν μοι πεισθῆτε».

14. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

Ἄπο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. Ἐπεὶ δὲ αὐτοῖς ἐπεφάνη ἄρκτος, ὁ μὲν εἰς φθάσας ἀνέβη ἐπὶ τι δένδρον καὶ ἐνταῦθα ἐκρούπτετο, ὁ δὲ ἕτερος, μέλλον συλληφθῆσθαι, ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἑαυτὸν νεκρὸν προσποιεῖτο. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἄρκτος προσῆγγεν αὐτῷ τὸ ῥύγχος καὶ περιωσφραίνεται, οὕτως τὰς ἀναπνοὰς συνεῖχε· φασὶ γὰρ μὴ ἄπνεσθαι τοῦτο τὸ ζῷον νεκροῦν. Ὅτε δὲ ἡ ἄρκτος

ἀπῆλθε, ὁ ἀπὸ τοῦ δένδρου καταβάς ἠρώτα τὸν ἕτερον, τί ἢ ἄρκτος πρὸς τὸ σὸς εἶπεν ὁ δὲ εἶπε «Τοῦ λοιποῦ τισάντοις μὴ συνοδοιπορεῖν φίλοις, οἱ ἐν κινδύνοις σὺ περιαιμένους».

15. Περὶ ὄνου σκιᾶς.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ κωλυόμερός ποτε ὑπ' Ἀθηναίων ἐν ἐκκλησίᾳ λέγειν, βραχὺ ἔφη βούλεσθαι πρὸς υἱοὺς εἰπεῖν. Τούτων δὲ σιωπησάντων εἶπεν νεανίας θεόρους ὦρα παρὰ τινα ἐμισθώσαιο ἕξ ἄστειος ὄνου Μέγαράδε. Μεσοῦσης δὲ τῆς ἡμέρας καὶ σφόδρα φλέγοντος τοῦ ἡλίου καὶ ὁ ὀνηλάτης καὶ ὁ νεανίας ἐβούλετο ὑποδύεσθαι ὑπὸ τῆς τοῦ ὄνου σκιᾶς. Καὶ ὁ μὲν ἔλεγε μισθωθέναι τὸν ὄνον μόνον, σὺ τὴν τοῦ ὄνου σκιάν, ὁ δὲ μισθωσίμενος πάντα εἶχεν ἐξουσίαν. Ταῦτα οὖν εἰπὼν ἐσιώπησεν ὁ ῥήτωρ καὶ ἐβούλετο ἀπελθεῖν. Τῶν δὲ Ἀθηναίων κωλύοντων καὶ δευτέρων τὸ τέλος τοῦ μῦθου διηγήσασθαι περὶ μὲν ὄνου σκιᾶς, ἔφη. βούλεσθε ἀκούειν, περὶ δὲ σπονδαίων πραγμάτων θεωρεῖτε καὶ σὺ προσέχετε.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

1. Ἀγωγή τῶν ἐλευθέρων παιδῶν ἐν Κρήτῃ.

Κρήτες τοὺς ἐλευθέρους παῖδας μαρθάνειν ἐκέλευον τοὺς νόμους μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι καὶ ἵνα μὴ τι τῶν κεκωλυμένων πράξαντες ἀπολογῶνται ἀγνοία πεποιημένοι. Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν τοὺς τῶν θεῶν ἕμνους μαρθάνειν, τρίτον δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

2. Ἡ τῶν Λακεδαιμονίων ἀγωγή.

Γέροντις ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸν ἀγῶνα ἐπιθυμῶν θεάσασθαι ἔδρας ἠπόρει, πάντοθεν δ' ὄβριζετο καὶ καταγελάτο οὐδενὸς αὐτὸν δεχομένου. Ἐπεὶ δ' ἦλθε πρὸς Λακεδαιμονίους, πάντες οἱ παῖδες καὶ πολλοὶ τῶν ἀνδρῶν ἔσπευσαν τοῦ εὐκταῖο ἐκχωρεῖν· μάλιστα γὰρ ἐπιμῶντο οἱ γέροντες ἐν Σπάρτῃ, καταγελάειν δὲ γέροντος αἰσχιστον ἐνομίζετο. Τότε δὲ σχεδὸν πάντες οἱ Ἕλληρες ἐπεβόησαν ἐπαινοῦντες τὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἦθος. Ὁ δὲ γέροντα δαζούσας εἶπεν· «οἶμοι τῶν κακῶν ἅπαντες μὲν οἱ Ἕλληρες οὐκ ἀγνοοῦσι τὰ καλά, χροῶνται δὲ αὐτοῖς μόνοι Λακεδαιμόνιοι».

3. Μενέδημος καὶ Ἀσκληπιάδης.

Τοὺς ἀσώτους καὶ μὴ ζῶντας ἐκ τινος περισσείας τῶν καλαῶν οἱ Ἀρεοπαγῖται ἐν Ἀθήναις ἐκόλαζον.

Μενέδημον γοῦν καὶ Ἀσκληπιάδην τοὺς φιλοσόφους νέους ὄντας καὶ ἀπόρους, μεταπεμφθέντες ἠρώτησαν, πῶς

βλας ως ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις σχολάζοντες, ἔχοντες δὲ μηδέν, εὐεκτιοῦσιν οὕτω τοῖς σώμασιν.

Καὶ οἷτοι ἐκέλευσαν μεταπεμφθῆναι τινα τῶν μυλωνῶν. Ἐλδόντος δ' ἐκείνου καὶ εἰπόντος, ὅτι νυκτὸς ἐκάστης πορευόμενοι εἰς τὸν μύλονα καὶ ἀλοῦντες δύο δραχμὰς ἀμφοτέροι λαμβάνουσι, θανατώσαντες οἱ Ἀρεοπαγῖται διακοσίαις δραχμαῖς ἐτίμησαν αὐτούς.

4. Ἀλκιβιάδου ὑπερηφάνεια.

Ὁρθὸν Σωκράτης Ἀλκιβιάδην ἀγαλλόμενον ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ μέγα φρονοῦντα ἐπὶ τοῖς ἀγροῖς ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τινα τῆς πόλεως τόπον, ἔνθα ἦν πινάκιον, ἔχον γῆς

Ἀλκιβιάδης.

Σωκράτης.

περίοδον, καὶ προσέταξε τῷ Ἀλκιβιάδῃ τὴν Ἀττικὴν ἐνταῦθα ἀναζητεῖν. Ὡς δὲ εἶπεν, προσέταξεν αὐτῷ καὶ τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἰδίους ἀναζητεῖν. Τοῦ δ' εἰπόντος «ἀλλ' οὐδαμοῦ γεγραμμένοι εἰσίν», ὁ Σωκράτης ἀπεκρίνατο «ἐπὶ τούτοις οὐκ ἔστιν μέγα φρονεῖς, οἷπερ οὐδὲν μέρος τῆς γῆς εἰσίν.»

Ἰσοκράτης: Αἰνεῖον εὐσεβείας ἑξαήμερον
 εἰς τὸν Σιδάριον. Περὶ ὧν ἔγραψον
 10 εὐσεβείων καὶ εἰς τὸν ἑαυτῶν
 Ἑλληνική Χρησιμομάθεια
 5. Αἰνεῖον εὐσεβείας.

Μετὰ τὴν Ἰλίον ἄλωσιν οἰκίραντες οἱ Ἕλληνες τὰς τῶν
 ἀλοκομένων τύχας ἐκήρυξαν τοῦτο, ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων
 ἄρασθαι καὶ ἀποφέρειν ἐν ὅ,τι βούλεται τῶν οἰκείων. Ὁ οὖν
 Αἰνεῖας τοὺς πατέρας θεοὺς ἤρατο καὶ ἔφερε προτιμίας
 τῶν ἄλλων. Ἠθέλιες οὖν ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρός εὐσεβείᾳ
 οἱ Ἕλληνες καὶ δεύτερον αὐτῷ κτήμα συνεχώρησαν λαβεῖν
 ὁ δὲ τὸν πατέρα πάνυ σφόδρα γεγηρακότα ἤρατο καὶ ἔφε-
 ρεν. Ὑπερεκπλαγέντες οὖν ἐπὶ τούτῳ πάντα αὐτῷ τὰ οἰκεία
 κτήματα συνεχώρησαν λαβεῖν.

6. Οἱ τοὺς γονεῖς ἀγαπῶντες ὑπὸ τῶν θεῶν
 εὐεργετοῦνται.

Ἐν Σικελίᾳ, ὡς λέγουσιν, ἐκ τῆς Αἴτνης οὐαὺς πρὸς
 γενόμενος ἐροῦν ἐπὶ τε τὴν ἄλλην χώραν καὶ δὴ καὶ πρὸς
 πόλιν τινὰ τῶν ἐκεῖ κατοικουμένων.

Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι τῶν κατοίκων ὤρμησαν πρὸς φυγὴν
 τὴν αὐτῶν σωτηρίαν ζητοῦντες· εἰς δὲ τις τῶν νεωτέρων,
 ὄρων τὸν πατέρα πρεσβύτερον ὄντα καὶ οὐδὲν δυνάμενον ἀπο-
 χωρεῖν, ἀλλ' ἐγκαταλαμβανόμενον, ἀράμενος αὐτὸν ἔφερεν.
 Φορτίου δὲ προσγενομένου καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη.

Ὅθεν δὴ καὶ ἀξιον θεωρῆσαι, ὅτι τὸ θεῖον τοῖς ἀνδράσι
 τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔχει. Λέγουσι γὰρ ὅτι κύκλῳ τὸν
 τόπον ἐκεῖνον περιέορθεσε τὸ πῆρ καὶ ἐσώθησαν οὗτοι
 μόνοι, ἀφ' ὧν τὸ χωρίον κέκληται «τῶν εὐσεβῶν χώρος»,
 οἱ δὲ ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησάμενοι καὶ τοὺς ἑαυτῶν
 γονεῖς καταλιπόντες ἅπαντες ἐπέλευθησαν.

7. Ἐνταῦθα ἐπελεῖψον τὸ σέσημον εἰς τὸν
 7. Λόγῳ Πέρσου τινὸς ἀκούσαντος ὅτι τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ
 ἄθλον ἦτο στέφανος καὶ οὐχὶ χρήματα.

Μετὰ τὴν ἐν Θερμοπύλαις μάχην ἦλθον αὐτόμολοι
 ἀπ' Ἀρκαδίας εἰς τὸ Περσῶν στρατόπεδον βίου τε δεόμενοι

καὶ ἐνεργοὶ βουλόμενοι εἶναι. Ἄγοντες δὲ τοὺς ἀνθρώπους ὡς Ξέρξην ἐπυνθάνοντο οἱ Πέρσαι περὶ τῶν Ἑλλήνων, ἃ πράττειεν. Οἱ δὲ ἔλεγον, ὡς Ὀλύμπια ἀγοιεν. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Ξέρξου, περὶ τίνος ἄθλου ἀγωνίζονται, ἔλεγον περὶ τοῦ στεφάνου τῆς ἑλλάας.

Ἐνταῦθα Πέρσης τις τῶν γενναίων ἐθαύμαζεν ἀκούων τὸ ἄθλον ὃν στέφανον, ἀλλ' οὐ χρήματα, καὶ ἔλεγε πρὸς τοὺς ἄλλους· «παπαῖ, Μαροδόνιε, ἐπὶ ποίους ἀνδρας ἄγεις τοὺς Πέρσας πόλεμον ποιησομένους, οἱ οὐ περὶ χρημάτων ἀγωνίζονται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς».

8. Ἀλέξανδρος ὁ μέγας καὶ ὁ
ιατρός του Φίλιππος.

Ἀλεξάνδρῳ ἐν τῇ Κιλικίᾳ νοσοῦντι, ὅτε Φίλιππος ὁ ἰατρός ἐν κύλικι φάρμακον παρεσκεύαζεν ὡς ἰασόμενος τὸν βασιλέα, ἐπιστολὴ ἐκομίσθη γραφεῖσα ὑπὸ Παρμενίωνος, ὃς ἦν ἐν τοῖς πισιοτάτοις τῶν φίλων Ἀλεξάνδρου, ἐν ἣ ἰάδε ἐνεγέγραπτο· «φύλαξαι, ὦ βασιλεῦ, Φίλιππον τὸν ἰατρόν· πέπεισται γάρ ὑπὸ Λαρείου χρήμασιν ἀποκτεῖναί σε φαρμάκῳ». Ὁ δ' Ἀλέξανδρος μᾶλλον πεποιδῶς τῷ Φιλίππῳ ἢ τῇ διαβολῇ ἐνεχείρισε τῷ ἰατρῷ τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἅμα θαρραλέως εἰσδέχεται τὸ φάρμακον, ὃ ὑπ' ἐκείνου παρεσκεύαστο.

Ἀλέξανδρος ὁ μέγας.

9. Ἀλεξάνδρου ἐγκράτεια.

Ἀλέξανδρος σὺν τῷ στρατεύματι πορευόμενος πρὸς Δαρεῖον πολλὰς ποτε ἡμέρας ὄδου δι' ἐρήμης καὶ ἀνδρου χώρας. Τότε δὲ αὐτὸς τε ὑπὸ δίψης μάλα ἐπιέζετο καὶ οἱ Μακεδόνες, ὥστε πολλοὶ ἀπηγόρευον.

Ἔνθα δὴ ἔνιοι τῶν γυμνήτων ἐν κοίλῃ πέτρᾳ μικρῇ ὕδατι ἐνετύγχανον καὶ ἀκούοντες τὸν Ἀλέξανδρον κακῶς ἤδη ἔχοντα ὑπὸ δίψης κόρον μεστὴν ὕδατος προσέφερον. Ὁ δὲ εἰλάμβανε μὲν τὸ ὕδωρ, περιβλέπων δὲ εἰς τοὺς στρατιώτας ἅπαντας ἐγκλίνοντας τὰς κεφαλὰς πρὸς τὸ ποτὸν οὐκ ἔπειθε, μόνος τοῦ ὕδατος ἀπολαύειν οὐ βουλόμενος, ἀλλὰ ἐξέχει τὴν κόρον πάσης τῆς στρατιᾶς προσβλεπούσης.

Οἱ οὖν Μακεδόνες ἀλαλάζοντες ἐζέλεον αὐτὸν ἡγεῖσθαι τῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν δίψαν εὐρώστως ἀντέχοντες διὰ τὴν τοῦ ἡγεμόνος ἐγκράτειαν.

Φωκίων.

10. Φωκίωνος ἀρετὴ.

Πρὸς Φωκίωνα τὸν Ἀθηναῖον ἤλθόν ποτε ἄγγελοι, οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, κομίζοντες αὐτῷ ἑκατὸν τάλαντα χρυσίου. Φωκίων δὲ ταῦτα μὲν οὐκ ἀπεδέξατο, ἠρώτησε δὲ τοὺς κομίσαντας, διὰ τί αὐτῷ μόνῳ τῶν Ἀθηναίων Ἀλέξανδρος χρυσίον διδοίη.

Ἐκείνων δὲ καὶ ταῦτα εἰπόντων, ὅτι ἡγεῖται σε καλὸν κάγαθόν, ἠροῖσθαι τὸ δῶρον ἀποδέξασθαι προσειπὼν καὶ τάδε «εἰ ἐκεῖνος τῷ ὄντι καλὸν κάγαθόν με ἡγεῖται, εἰσάτω με τοιοῦτον εἶναι».

11. Τελευταῖοι λόγοι τοῦ Φωκίωτος.

Φωκίων ὁ Φώκον, πολλάκις στρατηγήσας, κατεγνώσθη θανάτῳ ἀδίκως καὶ ἦν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ καὶ ἔμελλε πίνεσθαι τὸ κώνειον. Ἐπεὶ δὲ ὤρεξεν ὁ δῆμιος τὴν κύλικα, οἱ προσήκοντες ἤρουντο, εἴ τι λέγοι πρὸς τὸν υἱόν. Ὁ δὲ εἶπε· «ἐπισκήπτω αὐτῷ μηδὲν Ἀθηναίοις μνησικακεῖν ὑπὲρ τῆς παρ' αὐτῶν φιλοτησίας, ἦν νῦν πίνω».

12. Αἱ Λακεδαιμονίων γυναῖκες.

α'

Βρασιδίου τελευτήσαντος τῶν Ἀμφιπολιτῶν τινες ἦκον πρὸς Ἀργιλεωνίδα, τὴν ἐκείνου μητέρα. Ἡρώτησε δ' αὐτοὺς ἢ Ἀργιλεωνίς, εἰ καλῶς καὶ τῆς Σπάρτης ἄξιως ὦν ἐτελεύτησεν ὁ υἱός. Ἐγκωμιαζόντων δὲ τῶν Ἀμφιπολιτῶν καὶ λεγόντων ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ἐστὶ τοιοῦτος, εἶπεν ἡ μήτηρ· «ἀγνοεῖτε, ὦ ξένοι καλὸς μὲν ἦν καὶ ἀγαθὸς ὁ παῖς μου, ἐν Σπάρτῃ δὲ εἰσι πολλοὶ ἐκείνου κρείσσονες».

β'

Γυνὴ τις τοὺς πέντε υἱοὺς ἐπὶ πόλεμον ἔπεμψεν. Αὐτὴ δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἔμενε μετ' ἄλλων γυναικῶν προσδοκῶσα τὸν τῆς νίκης ἄγγελον. Ὁ δ' ἄγγελος ἦκων τῇ γυναικὶ ἐρωτώσῃ ἀπαγγέλλει τὸν τῶν υἱῶν θάνατον. «Ἄλλ' οὐ τοῦτο ἐρωτῶ», ἔφη, «ὦ κακὸν ἀνδράποdon, ἀλλὰ πότερον νικῶμεν ἢ νικώμεθα». Λέξαντος δὲ τοῦ ἀγγέλου ὅτι νικᾷ ἡ πατρίς, ἔλεγεν· «ὄρωσα τοὺς πολεμίους ἠττωμένους ἀγαπῶ καὶ τῇ τῶν παίδων τελευτῇ».

γ'

Θαπούσης τινὸς τὸν υἱόν, τὸν ἐν πολέμῳ τελευτήσαντα, γυνὴ προσελθοῦσα «οἴμοι», ἔφη, «τῆς τύχης». Ἡ δέ, «νῆ

Δία», ἔφη, «τῆς καλῆς· οὐ γὰρ προσεδόκων αὐτὸν ἐς δεῖ-
ζῆν, ἀλλὰ τελευτῶν πρὸ τῆς Σπάρτης».

δ

Γυναικί τινι ἀγγέλλουσι τὸν τοῦ νόου θάνατον. Ἡ δ'
ἠρώτα· οὐκ ἔμελλε πρὸς τοὺς πολεμίους ἡμῶν ἢ αὐτὸς
τελευτῶν ἢ ἀποκτείνεσθαι ἐκείνους; Ἦδιον δ' ἐστὶν ἀκούειν,
ὅτι ἐτελεύτησε καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ἄξιος ὢν,
ἢ εἰ ἔζη τὸν ἅπαντα χρόνον κατὰς ὢν.

13. Σόλων.

Ἀθηναῖοι καὶ Μεγαροῖς ἐπολέμουν ἐπὶ μαζῶν χρόνον
ὕπερ Σαλαμῖδος. Πιπτόμενοι δ' Ἀθηναῖοι ἐρηγίσαντο
τῷ ἀγορευθέντι πλεῖν ἐπὶ Σαλαμῖνα
πρὸς μάχην θάνατος ἔστω.

Σόλων.

Σόλων δὲ τὸν θάνατον οὐ φοβη-
θεὶς λέει τὸν νόμον λέει δὲ ὧδε.
Μανθῶν ἐποκρίνεται καὶ προσελθὼν
εἰς τὴν ἀγορὰν ἐλεγχεῖ ἡδὲν τὰ δὲ
ἐλεγχεῖα ἦν Ἄρεια ἄσματα. Τοῦτοις
ἤγειρεν Ἀθηναῖους ἐπὶ τὴν μάχην.

Οἱ δὲ κάτωχοι ἐκ Μουσῶν καὶ
Ἄρως ἀδίκα τε ἀνήγορτο ἄδοιτες
ἄμοῦ καὶ ἀλαλάζοντες καὶ Μεγαροῖς
κατὰ κράτος ἄνικον καὶ πύλιν ἢ Σαλαμῖς Ἀθηναίων κτήμα
ἦν καὶ Σόλων τὰ μάλα ἐθιγαμάετο.

14. Φιλοπατρία Κόδρου.

Κόδρον Ἀθηνῶν βασιλευσάντος πόλεμος ἦν Ἀθηναῖοις
πρὸς Λωρῆας. Ἐπαρτέσθαι δὲ ὁ ἐν Δελφοῖς θεός, ὅτι ἢ

νίκη ἔσται τῶν Λωριέων, εἰ μὴ φονεύσεται τὸν Ἀθηναίων βασιλέα.

Αὐτὸν δὲ οἱ μὲν τῶν Λωριέων στρατηγοὶ βαρεῖαι ἀπειλάς ἐπέλλον φονεῖν τὸν Κόδρον, ὁ δὲ σποδράως ἐβουλεύετο, ὥπως ὑπὸ τῶν πολεμίων φονευθῆσεται ὑπὲρ τῆς πατριδος. Καὶ γὰρ τῶν πολεμίων πορεύεται ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸ τῶν Λωριέων στρατόπεδον ἄνευ ἡματιῶν ἐν χιτῶνι ὑπλυσῶν ἐπὶ δὲ τοῦ ὄμιου ἀξίω ἦν αὐτῷ ὡς ἐυλοτόμων δοῦν. Πηξάντων οὖν μετὰ τῆς ἀξίως διὰ τοῦ στρατοπέδου κατ' ἔργον φονεύεται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

Ἐπεὶ δ' ἐληλύθη, οἱ εἶδος μὲν ἐυλοτόμων εἶη τὸ σῶμα, ἔργον δὲ Κόδρον, τὸν τῶν Ἀθηναίων βασιλέως, εὐθὺς μαρτυροῦσιν τὸ μαρτύριον οἱ Λωριεῖς ἄνευ μάχης ἐκ τῆς Ἀξίως αὐτὸν ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Πελοπόννησον.

15. Λογὸς τοῦ Ἐπαιμιωνίδου πρὸς τῆς ἐν Ἀεύκτιροις μάχης.

Ἐπισημαίνουσα τῆς ἐν Ἀεύκτιροις μάχης Ἐπαιμιωνίδας τὴν τῶν Θηβαίων στρατιάν ἠθροισαν ὡς θυμὸν ἐμποιήσαν τοῖς στρατιώταις. Καὶ γὰρ ἐπιθυμῶν νικήσαι τῇ βοτρῶν τῆν τῶν πολεμίων γύλαργα ἐφοβήθη, μὴ οἱ στρατιῶται, ἄνευ εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἠθροισμένων πολεμίων βιβρώσιν, εὐπειρῶς ἀδυνατήσονται. Αὐτὸ μὲν τῶν στρατιωτῶν λόγος τῶν τοῦτον ἑαυτῶν. Ἐπειδὴ δὲ ξαγχρήσας τῆν κεφαλὴν αὐτῆς συνειρήσων ἠρξάτω καὶ τὸν λόγον.

Ἐπαιμιωνίδας.

Βλέψαιτες, ἔφη, τὸ στρατιῶται, εἰς αὐτὸς τῆν ἐχθρῶν ἐν βίῳ μὲν γὰρ αἴσα δυνατῆ

ἦν καὶ τὸν ἰσχυρότατον τῶν ἀνθρώπων τοῖς ὁδοῦσι φρονεῦσαι, νῦν δὲ συντριμμένης τῆς κεφαλῆς οὔτε ἀσθενέσιν οὔτε ἰσχυροῖς ἀνθρώποις φοβερά ἐστιν. Οὕτως καὶ τὸ τῶν πολεμίων στρατεύμα νῦν μὲν ὑμῖν χαλεπὸν ἐστίν, ἐὰν δὲ τοὺς τῶν Σπαρτιατῶν λόχους συντρίψωμεν, οὐκέτι ἡμῖν δειρὸν ἐστὶ τὸ λοιπὸν στρατεύμα. Ὁ δὲ τῶν Σπαρτιατῶν ἀριθμὸς μικρὸς ἐστὶ καὶ οὐχ ἰκανὸς ὑμᾶς δέξασθαι».

16. Πλάτωνος ἀπλότης.

Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν Ὀλυμπίᾳ συνεσκήνωσεν ἀγνῶσιν ἀνθρώποις, καὶ αὐτὸς ὦν αὐτοῖς ἀγνός. Οὕτω δὲ ἐπέ-

Πλάτων.

δειξεν ἑαυτὸν σοφὸν καὶ εὐχαριν, ὥστε τοὺς ξένους ἀγασθῆναι τε αὐτοῦ τὴν σοφίαν καὶ ἠσθῆναι τῇ τοῦ ἀνδρὸς συνοσίᾳ. Ὅτι δὲ ὁ φιλόσοφος ἦν καὶ ὁ Σωκράτους φίλος, οὐκ ἐγίνωσκον αὐτὸ μὴν τοῦτο ἐνεφάνισεν αὐτοῖς, ὅτι καλεῖται Πλάτων.

Ὀλίγω ὄν ὕστερον ἦλθον εἰς Ἀθήνας· ὁ δὲ Πλάτων αὐτοὺς ὑπέδεξάτο μάλα φιλοφρόνως. Καὶ οἱ ξένοι εἶπον «ἄγε, ὦ Πλάτων, ἐπίδειξον ἡμῖν καὶ τὸν ὁμώνυμόν σου, τὸν Σωκράτους ὁμιλητὴν, καὶ ἐπὶ τὴν Ἀκαδήμειαν αὐτοῦ ἡγησάμενος σύστησον ἡμᾶς τῷ σοφωτάτῳ καὶ εὐκλεεσιτάτῳ ἀνδρὶ, ἵνα τι καὶ αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν». Ὁ δὲ, «ἀλλ' ἐγώ», φησί, «αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι». Οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν, ὅτι τὸν ἄνδρα ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τὸν τοσοῦτον ἡγνόησαν.

17. Αἱ γέρανοι τοῦ Ἴβύκου.

Ἴβυκος ὁ ποιητὴς ἐκ Ἐηγίου τῆς Ἰταλίας ἦν. Πολλάκις ἀπεδήμησεν ἐκ τῆς πατρίδος, ἐν ἀλλοτρίᾳ χώρᾳ ἀσκῶν τὴν τέχνην.

Ὀδεύων οὖν ποτε εἰς Κόρινθον ὡς παρεσόμενος τοῖς ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἀγῶσιν ἐγγυὲς ἤδη ὄν τῆς πόλεως ὑπὸ ληστῶν συνελήφθη.

Φορευόμενος δὲ ὑπὸ τούτων καὶ οὐδένα οὔτε σύμμαχον οὔτε μάρτυρα τῆς ἐπιβουλῆς ἔχων, ἰδὼν γεράνους πετομένας εἶπεν «ὕμεῖς, ὦ γέρανοι, τιμωρήσαθε τόνδε τὸν φόνον».

Τῆς δὲ πόλεως ζητούσης τοὺς φονεύσαντας καὶ οὐ δυναμένης εὑρεῖν, ἄλλοι τε Κορινθιοὶ καὶ οἱ λησταὶ ἐν τῷ θεάτρῳ ἦσαν. Ἐνταῦθα δὴ ἐξαίφνης γέρανοι διέπτησαν ὑπὲρ τῆς σκηνῆς. Ταύτας οὖν ἰδὼν εἰς τῶν φονέων ἐγέλασε καὶ εἶπεν «ἰδοὺ οἱ τιμωροὶ τοῦ Ἴβύκου». Τῶν δὲ πλησίον καθημένων τις ἀκούσας ἀπήγγειλε τοῖς δικασταῖς· οἱ δὲ τοὺς φονεὰς ἐδέσμευσαν καὶ ὁμολογήσαντας τὸν φόνον ἐθανάτωσαν.

18. Ἀρίων.

α

Ἀρίων, ὁ Μηθυμναῖος ποιητὴς καὶ κιθαρωδός, πολὺν χρόνον παρὰ Περιάνδρῳ, τῷ τῶν Κορινθίων τυράννῳ, διέτριβεν. Μετὰ δὲ ταῦτα εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Σικελίαν ἐπορεύθη· εὐδοκιμήσας δ' ἐκεῖ καὶ πολλὰ χρήματα κτησάμενος, εἰς Κόρινθον ἐπεθύμησεν ἐπανελθεῖν.

Ἐπειγόμενος οὖν εἰς Κόρινθον ἐπανελθεῖν, ἐμισθώσατο ἐν Τάραντι τῆς Ἰταλίας ναῦν Κορινθίων ναυτῶν· τούτοις γὰρ μᾶλλον ἢ ἄλλοις ἐπίστευεν.

Ὁ μὲν πλοῦς καλὸς ἦν, οἱ δὲ ναῦται ἐβουλεύσαντο τὰ χρήματα αὐτοῦ ἀρπάσαι καὶ αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν ῥίψαι. Ὁ δὲ Ἀρίων, αἰσθόμενος τοῦτο, εἶπεν· «Ναῦται, τὸν μὲν θά-

νατον οὐ φέδρω, πρότερον δὲ συγχωρήσασθε μοι κεκοσμημένῳ πάσῃ τῇ σκευῇ ἄσαι· μετὰ δὲ τοῦτο εἰς τὴν θάλασσαν καταπηδήσομαι. Οἱ δὲ ναῦται συνεχώρησαν αὐτῷ τοῦτο.

Κοσμησάμενος οὖν τὸ μὲν σῶμα καλοῖς ἱματίοις, τὴν δὲ κεφαλὴν στεφάνῳ, προσηχώρησεν εἰς τὴν πρόραν. Οἱ δὲ

Ἀρίων.

ναῦται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νεῆς ἱστάμενοι ἤκροσάντο τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν τότε ἀνδρῶν γιθαρῶδοῦ.

Ἐπεὶ δ' ἐπαύσατο ἄσαι, προσευξάμενος τοῖς θεοῖς σὺν πάσῃ τῇ σκευῇ καταπήδησεν εἰς τὴν θάλασσαν.

β'

Οἱ δὲ θεοὶ δελφίνας ἔπειραν αὐτῷ σωτήρας· εἰς δὲ τούτων ἐπὶ τὰ ρῶτα

δεξάμενος Ἀρίωνα ἀσφαλῶς ἐκόμισεν εἰς Ταύραρον τῆς Λαζωνικῆς. Ἐντεῦθεν ὁ Ἀρίων πρὸς Περίανδρον ἐπορεύθη· διηγήσατο δὲ, τί οἱ ναῦται αὐτὸν ἠδίκησαν. Ὁ δὲ Περίανδρος οὐ πιστεύων τοῖς λόγοις αὐτὸν ἐφύλαξεν.

Ὅτ' πολλῶ ἕτερον ἐγένετο οἱ ναῦται εἰς Κόρινθον ὀρμίσαντο. Ὁ δὲ τύραννος μεταπεμφάμενος αὐτοὺς ἠρώτησε καὶ ἄλλα καὶ εἴ τι ἤκουσαν περὶ Ἀρίωνος. Τούτων δὲ εἰπόντων, ὅτι σῶς εἶη ἐν τῇ Σικελίᾳ, μεταπέμφατο Ἀρίωνα· ὁ δὲ τῇ αὐτῇ σκευῇ, ἢ εἰς τὴν θάλασσαν ἐπήδησεν, ἐξε-

κόσμητο. Οἱ ναῦται θεασάμενοι αὐτὸν ἐξεπλάγησαν καὶ ὁμολόγησαν τὸ πραχθέν· ὁ δὲ τύραννος αὐτοὺς θανάτῳ ἐζημίωσεν.

19. Δάμων καὶ Φιντίας.

α'

Λιονύσιον Συρακουσῶν τυραννοῦντος, Πυθαγόρειός τις φιλόσοφος, Φιντίας ὀνομαζόμενος, ἐλθὼν εἰς τὴν πόλιν καὶ τὰ βασίλεια τοῦ τυράννου συνελήφθη ὡς τούτῳ ἐπιβεβουλευκός.

Ἀχθεῖς δὲ πρὸς αὐτὸν καὶ ἐξελεγχθεῖς κατεκρίθη ἀποθανεῖν.

Ὁ δὲ Φιντίας οὐδὲν ταραχθεὶς πρὸς Λιονύσιον εἶπε «τοῖς μὲν δεδογμένοις πείθομαι ἐπεὶ δὲ ἀδελφὴν ἔχω ἐν τῇ παιδίῳ, ταύτην συνιοίσει βούλομαι τῷ μνηστῆρι αὐτῆς διαπλεύσας ἐκείσε, εἴτα δὲ συντόμως ἐπανέλθων ἀποθανοῦμαι».

Τῶν δὲ παρόντων γελασάντων ἐπὶ τοῖς λόγοις τούτοις, Λιονύσιος θαυμάσας ἠρώτησε «τίς ἂν πίστις γένοιτο;». Ὁ δὲ «ἐγγυητὴν», ἔφη, «παρέξομαι, ὅς, εἰ ἂν ἐγὼ μὴ ἐπανέλθω, ἀποθανεῖται ἂν' ἐμοῦ». Ὁ δὲ Λιονύσιος ἐπέτρεψε τοῦτο.

β'

Μεταπειράμενος οὖν τινα τῶν φίλων ὁ Φιντίας, Δάμωνα ὀνομαζόμενον, Πυθαγόρειον καὶ τοῦτον, ἠξίωσεν ἐγγυήσασθαι· ὁ δὲ οὐδὲν διστάσας μᾶλα ἄσμενος ἐπένευσε τὴν ἐγγύην.

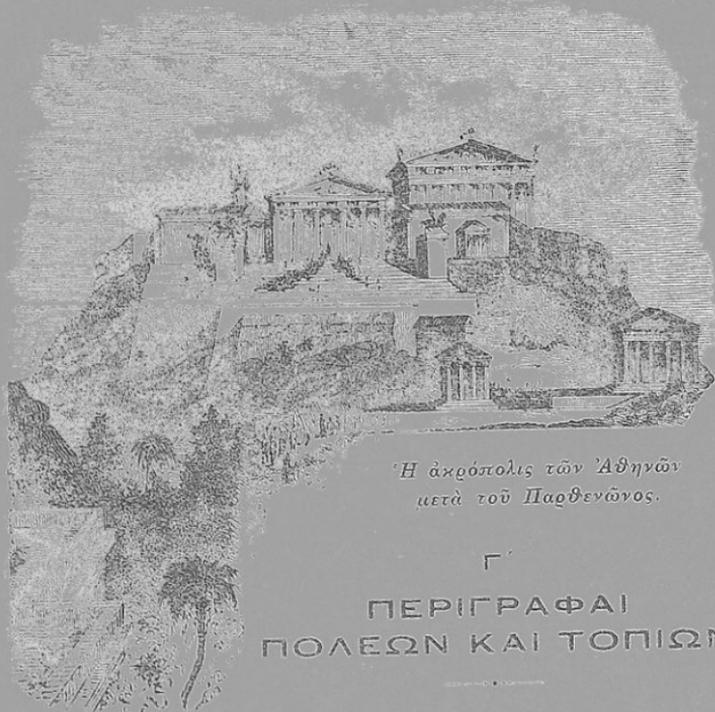
Τῶν μὲν οὖν παρόντων οἱ μὲν ἐπύθοντο τὴν ὑπερβολὴν τῆς πρὸς τὸν φίλον εὐνοίας, οἱ δὲ κατεγέλων τοῦ ἐγγυητοῦ ὡς μαινομένου. Ὁ δὲ Λιονύσιος ἀποδεξάμενος τὴν ἐγγύην τὸν μὲν Φιντίαν ἀποπλευσάσαι ἐκέλευσεν, ἐφ' ᾧτε ἐν ἑξ' μηνῶν ἐπανέλθεῖν, τὸν δὲ Δάμωνα αὐτόθι μένοντα ἐφροῦρει.

γ'

Τῇ μὲν οὖν τεταγμένη ἡμέρᾳ ἅπας ὁ Συρακοσίων δῆμος συνέδραμε μετέωρος ὄν, εἰ φυλάξει τὴν πίστιν ὁ Φιντίας.

Ὅντος δ' ἤδη τοῦ ἡλίου περὶ δυσμᾶς καὶ ἀπαγομένου τοῦ Δάμωνος πρὸς τὸν θάνατον, ἀνεπίστως ὁ Φιντίας ἦλθε δρομαῖος.

Θαυμάσας δὲ Διονύσιος ἀμφοτέρων τὴν ἀρετὴν, Φιντίαν μὲν ἀπέλυσε τῆς τιμωρίας, περιβαλὼν δὲ καὶ φιλήσας τοὺς ἄνδρας ἠξίωσε τρίτον ἑαυτὸν εἰς τὴν φιλίαν παραδέξασθαι.

Ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηναίων
μετὰ τοῦ Παρθενώνος.

Γ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΩΝ

1. Ἀθῆναι.

α

Ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ξηρά ἐστὶ πᾶσα, οὐκ εὐνδρος, καὶ ὡς ἐργασιοποιημένη διὰ τὴν ἀρχαιότητα. Αἱ μὲν πολλαὶ τῶν οἰκιῶν εὐτελεῖς εἰσιν, ὀλίγαι δὲ χορήσιαι. Ἀπιστηθεῖν δ' ἔστι, ἐξαίρητος ἑπὶ τῶν ξένων θεωρουμένη, εἰ αὐτὴ ἐστὶν ἡ προσαγορευομένη τῶν Ἀθηναίων πόλις.

β

Μετ' οὐ πολὺν δὲ ποιεῖσθαι ἔστι τις. Ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ Ὀδῆον μὲν τῶν ἐν τῇ οἰκουμένη κάλλιστον, θέατρον δ' ἀξιόλογον, μέγα καὶ θαυμαστόν.

Ἔστι δ' ἐν Ἀθηναῖς ἱερὸν, πολυτελές, ἀπόβλεπτον, ἄξιον

θεᾶς, ὁ καλούμενος Παρθενών, ὑπερκείμενον τοῦ θεάτρον·
μεγάλην κατάπληξιν ποιεῖ τοῖς θεωροῦσιν. Ὀλυμπίειον,
ἡμιτελὲς μὲν, καταπληκτικὴν δ' ἔχον τὴν τῆς οἰκοδομίας
ὑπογραφὴν ὁ βέλτιστον ἂν ἐγένετο, εἴπερ συνετελέσθη.

Γυμνάσια δ' ἡ πόλις κέκεται τρία, Ἀκαδήμειαν, Λύ-
κειον, Κυνόσαργες, πάντα κατάθενδρά τε καὶ ποώδη. Ἑορταὶ
δὲ παντοδαπαὶ γίνονται ἐν αὐτῇ, ψυχῆς ἀνάπαισις φιλο-
σόφων δὲ παντοδαπῶν σχολαί πολλαί εἰσι, θεαὶ δὲ συνεχεῖς.

γ'

Τῶν δ' ἐνοικούντων οἱ μὲν εἰσι Ἀττικοί, οἱ δ' Ἀθη-
ναῖοι. Οἱ μὲν Ἀττικοί εἰσι ὕπουλοι, συκοφαντώδεις, παρα-
τηρηταὶ τῶν ξενικῶν βίον· οἱ δ' Ἀθηναῖοι μεγαλόφρονες,
ἀπλοὶ τοῖς τρόποις, φιλίας γνήσιοι φύλακες, δορυμῆες τῶν
τεχνῶν ἐρασταὶ καὶ θεαταὶ συνεχεῖς τυγχάνουσιν ὄντες.

2. Σπάρτη.

α'

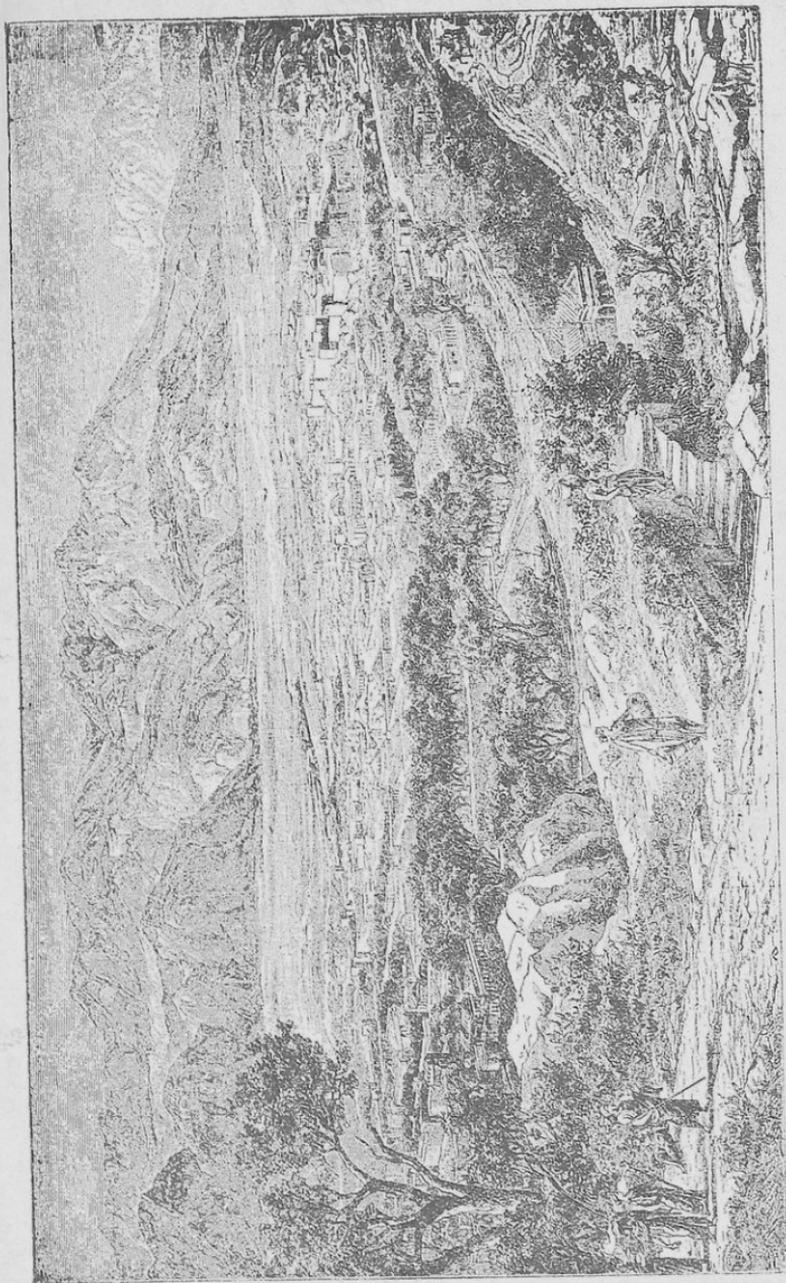
Ἡ τῶν Σπαρτιατῶν πόλις παρὰ τὸν Εὐρώτιαν κεῖται
ποταμὸν ὑφ' ὑψηλῶ καὶ ὀρθίῳ ὄρει, καλουμένῳ Ταῦργετῳ.

Ἀκρόπολις δέ, εἰς ὕψος περιφανὲς ἐξέχουσα, οὐκ ἔστι
τῇ πόλει, ἀλλὰ λόφοι πολλοί, ὧν τὸν ὑψηλότερον οἱ Σπαρ-
τιαῖται ἀκρόπολιν καλοῦσιν. Ἐνταῦθα Ἀθηναῖς ἐστὶν ἱερὸν,
τῆς καλουμένης πολιούχου καὶ χαλκιοίκου τῆς αὐτῆς.

Ἡ δὲ πόλις κατὰ κώμας οἰκεῖται καὶ ἀτείχιστος ἐστὶν· οἱ
γὰρ Σπαρτιαῖται λέγουσιν, ὅτι ἡ τῶν πολιτῶν ἀνδρεία καὶ ἡ
ἐν τάξει στρατιὰ τῆς πόλεως τείχη ἐστίν.

β'

Ἔστι τῇ πόλει ἀγορὰ μεγάλη καὶ ἀξιόλογος, ἐν ἣ τῆς
τε μερουσίας τὸ βουλευτήριον ἐστὶ καὶ τῶν ἐφόρων καὶ

Σινάγη.

νομοφυλάκων τὰ ἀρχαῖα. Τὸ δὲ ἐπιφανέστατον τῆς ἀγορᾶς ἔστιν ἡ Περσικὴ στοά, ἀπὸ λαφύρων ποιηθεῖσα τῶν Περσικῶν. Ἔστι δ' ἐν αὐτῇ καὶ τόπος καλούμενος Χορός, ἐν ᾧ οἱ ἔφηβοι Ἀπόλλωνι χορεύουσιν ἐν ταῖς γυμνοπαιδίαις.

Κατὰ δὲ τὴν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἔξοδόν ἔστιν ἡ καλουμένη Σκιὰς, κυκλοτερὲς οἰκοδόμημα, ἐνθα οἱ Σπαρτιαῖται ἐκκλησιάζουσιν. Ὀλίγον δ' ἀπωτέρω τῆς ἀγορᾶς ἔστι θέατρον λίθου λευκοῦ πεποιημένον, μέγα καὶ θείας ἄξιον.

Ἔστι δὲ καὶ τόπος καλούμενος Δρόμος, ἐν ᾧ τοῖς νέοις μελέτη δρόμου ἔστι καὶ γυμνάσια πεποιήται, καὶ χωρίον καλούμενον Πλατανισιάς ἀπὸ τῶν περὶ αὐτὸ πλατάνων, αἱ δὴ ὑψηλαὶ καὶ συνεχεῖς πεφύκασι. Τὸ δὲ χωρίον τοῦτο, ἐνθα οἱ ἔφηβοι μάχονται, κύκλω μὲν εὖριπος περιέχει, ὥσπερ νῆσον θάλασσα, ἔφοδοι δὲ ἐπὶ γεφυρῶν εἰσιν.

γ'

Οἱ δὲ Σπαρτιαῖται τοῖς Λυκούργου νόμοις χρώμενοι τὰ σώματα ἐκ παίδων πάντα τρόπον γυμνάζουσι καὶ αἰεὶ περὶ τὰ πολεμικὰ σπουδάζουσιν. Εἰσὶ δὲ ἅπλοῖ τῇ διαίτῃ, καρτερικοί, ὁμομαῖοι, ἀνδρεῖοι, πανούργοι, βραχυλόγοι, φιλοπάτριδες καὶ εὐπαιθεῖς τοῖς τε νόμοις καὶ τοῖς ἄρχουσιν.

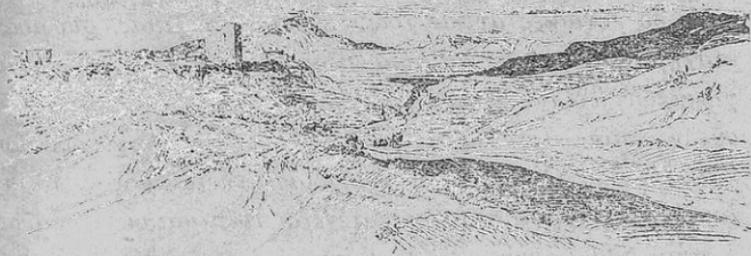
3. Θῆβαι.

α'

Ἡ τῶν Θηβαίων πόλις ἐν μέσῳ μὲν τῆς τῶν Βοιωτῶν κείται χώρας, τὴν περιμετρον ἔχουσα σταδίων ἑβδομήκοντα, πᾶσα δ' ὁμαλὴ ἔστιν, στρογγύλη μὲν τῷ σχήματι, τῇ χροῇ δὲ μελάγγειος. Ἀρχαῖα μὲν οὖσα καινῶς ἔστιν ἐρρημοτομημένη διὰ τὸ τρεῖς ἡῶδη, ὡς φασιν αἱ ἱστορίαι, κατεσκάφθαι.

β'

Καὶ ἵπποτρόφος δὲ ἀγαθὴ ἔστιν κάθυδρος δ' οὖσα πᾶσα, χλωρὰ τε καὶ γεώλοφος, κηπεύματα ἔχει πλεῖστα

Θῆβαι

ἁγιστερῆ ἢ Καδμεία.

τῶν ἐν Ἑλλάδι πόλεων. Καὶ γὰρ ποταμοὶ θέουσι δι' αὐτῆς δύο, τὸ ὑποκείμενον τῇ πόλει πεδίων πᾶν ἀρδεύοντες· φέρεται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Καδμείας ὕδωρ ἀφανές, διὰ σωλήρων ἀγόμενον, ὑπὸ Κάδμον τὸ παλαιόν, ὡς λέγουσιν, κατασκευασμένον.

γ'

Ἐνθεοῖσι μὲν οὖν ἡ πόλις βελτίστη ἐστὶ τό τε γὰρ ὕδωρ πολὺ ἔχει καὶ ψυχρὸν καὶ κήπους ἔστι δ' εὐήνεμος ἔτι καὶ χλωρὰν ἔχουσα τὴν πρόσοψιν, εὐόπωρός τε καὶ τοῖς θεοῖσι ὀνήσις ἄφθονος. Ἀξυλὸς δὲ ἐστὶ καὶ ἐργεμίῳ χειρίστη διὰ τε τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰ πνεύματα καὶ γὰρ νίφεται καὶ πηλὸν ἔχει πολὺν. Ἡ μὲν οὖν πόλις τοιαύτη.

δ'

Οἱ δ' ἐνοικοῦντες μεγάλωνχοι μὲν καὶ θαυμαστοὶ ταῖς κατὰ τὸν βίον εὐελπισταῖς εἰσὶν, θρασεῖς δὲ καὶ ὑπερήφανοι, ἀδιάφοροι πρὸς πάντα ξένον καὶ δημότην, καταφρονηταὶ παντὸς δικαίου, τὰ ἀμφισβητούμενα τῶν συναλλαγμάτων

οὐ λόγῳ λύοντες, τὴν δὲ ἐκ τοῦ θρόσους καὶ τῶν χειρῶν προσάγοντες βίαν. Διατρέχουσι δὲ τινες ἐν αὐτοῖς ἀξιόλογοι, μεγαλόψυχοι, πάσης ἄξιοι φιλίας.

Αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν τοῖς μεγέθεσι, πορείαις, ῥυθμοῖς εὐσημονέσταιαί τε καὶ εὐπρεπέσταιαί εἰσι τῶν ἐν Ἑλλάδι γυναικῶν. Τὸ τῶν ἱματίων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα τοιοῦτόν ἐστιν, ὥστε δοκεῖν πᾶν τὸ πρόσωπον προσωπιδίῳ κατελιῆφθαι. Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ διαφαίνονται μόνον, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τοῦ προσώπου κατέχεται τοῖς ἱματίοις φοροῦσι δ' αὐτὰ πᾶσαι λευκά. Τὸ δὲ τρίχωμά ἐστι ξανθὸν ἀναδεδεμένον μέχρι τῆς κορυφῆς, ὃ δὴ καλεῖται ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων λαμπάδιον. Τὸ δὲ ὑπόδημά ἐστι λιτόν, οὐ βαθύ, φοινικοῦν δὲ τῆ χροῃ καὶ ταπεινόν. Καὶ ἡ φωνὴ δ' αὐτῶν ἐστὶν ἐπίχαρις, τῶν δ' ἀνδρῶν ἀτεροπῆς καὶ βαρεῖα.

4. Χαλκίς.

α'

Ἡ τῶν Χαλκιδέων πόλις γεώλοφος ἐστὶ πᾶσα καὶ σύσκιος, ὕδατα ἔχουσα τὰ μὲν πολλὰ ἄλυκά, ἐν δὲ ὕγεινόν καὶ ψυχρόν, τὸ ἀπὸ τῆς κρήνης τῆς καλουμένης Ἀρεθούσης ὄρεον, ὃ ἰκανόν ἐστι πᾶσι τοῖς τὴν πόλιν οἰκοῦσιν.

β'

Καὶ τὰς κοινὰς δὲ κατασκευὰς ἐξόχους ἢ πόλις κέκτηται, γυμνάσια, στοάς, ἱερά, θέατρα, γραφάς, ἀνδριάντας καὶ ἀγοράν, ἢ κεῖται πρὸς τὰς τῶν ἐργασιῶν χρεῖας εὐθέτως. Παρ' αὐτὰ γὰρ τὰ τοῦ λιμένος τεῖχη ἢ κατὰ τὸ ἐμπόριόν ἐστὶ πόλη, ταύτης δ' ἔχεται ἡ ἀγορά, πλατεῖα τε οἷσα καὶ στοαῖς τρισὶ συνελιμμένη.

γ'

Ἐγγὺς οὖν τῆς ἀγορᾶς κειμένου τοῦ λιμένος καὶ ταχείας γιγνομένης τῆς ἐκκομιδῆς τῶν φορτίων ἐκ τῶν πλοίων,

πολλοὶ εἰσιν οἱ καταπλέοντες εἰς τὸ ἐμπόριον. Καὶ γὰρ ὁ
 Εὐρυπος διπλὸν ἔχων τὸν εἰσπλοῦν ἐφέλκεται τὸν ἔμπορον
 εἰς τὴν πόλιν. Ἡ δὲ χώρα πᾶσα αὐτῶν ἐλαιόφυτος· ἀγαθὴ
 δὲ καὶ ἡ θάλασσα.

δ'

Οἱ δ' ἐνοικοῦντες φιλομαθεῖς τε καὶ φιλιπόδημοί εἰσι.
 Τὰ δὲ προσπίπτοντα αὐτοῖς δυσχερῆ γενναίως φέρουσι.

5. Δελφοί.

α'

Ἐν τῇ Φωκίδι ὁ Παρνασσός ἐστι τῶν δὲ πλευρῶν τούτου
 τὸ μὲν πρὸς δύσιν κατέχουσι Λοκροὶ τε οἱ Ὀζόλαι καὶ τινες
 τῶν Δωριέων καὶ Αἰτωλοί, τὸ δὲ πρὸς ἀνατολάς Φωκεῖς καὶ
 Δωριεῖς· τὸ δὲ νότιον οἱ Δελφοί, περὶ ὧδες χωρίον ἠσαυρο-
 εῖδές, κατὰ χορυφὴν ἔχον τὸ μαντεῖον καὶ τὴν πόλιν. Ὑπέρ-
 κειται δ' αὐτῆς Λυκώρεια, ἐφ' ᾧ τόπου πρότερον ἴδρυντο
 οἱ Δελφοὶ ἠπὲρ τοῦ ἱεροῦ· γῆν δ' ἐπ' αὐτῷ οἰκοῦσι περὶ τὴν
 χορὴν τὴν Κασταλίαν.

β'

Ἐν τῷ προνάῳ τοῦ Δελφικοῦ ἱεροῦ γεγραμμένα ἐστὶ τὰ
 ἀδόμητα **Γνώθι σαυτὸν καὶ Μηδὲν ἄγαν**· θεάσαιο δ' ἂν
 ἐπιτύθῃ καὶ εἰκόνα Ὀμήρου χαλκῆν ἐπὶ στήλῃ. Ἐν δὲ τῷ
 ναῷ πεποιήται Ποσειδῶνος βωμός, οὗ τὸ μαντεῖον τὸ
 ἀρχαιοτάτον κτήμα ἦν καὶ Ποσειδῶνος. Ἔστηκε δὲ καὶ
 ἀγάλματα Μοιρῶν, Διὸς καὶ Ἀπόλλωνος. Ἐν δὲ τῷ ἑσωτάτῳ
 τοῦ ναοῦ, εἰς ᾧ ὀλίγοι δύνανται εἰσεῖναι, καὶ χρυσοῦν
 Ἀπόλλωνος ἕτερον ἀγάλμα ἐστὶ καὶ αὐτὸ τὸ μαντεῖον.

γ'

Τὸ δὲ μαντεῖον ἄντρον κοῖλον κατὰ βάθος ἐστὶν οὗ μάλα
 εὐχρόστομον ἀναφέρεται δ' ἐκ τοῦ ἄντρον πνεῦμα ἐνθουσια-

Προσκυνηταὶ μεταβαίνοντες εἰς τὸ μνητεῖον τῶν Δελφῶν.

οικόν, τοῦ δὲ οιομίου ὑπέρχεται τρίπους ὀψηλός, ἐφ' ὃν ἡ Πυθία ἀναβαίνουσα δέχεται τὸ πνεῦμα καὶ ἀποθεσπίζει ἔμμετρά τε καὶ ἄμμετρα.

6. Τὰ Τέμπη.

α'

Τὰ καλούμενα Τέμπη τὰ Θεσσαλικά χωρὸς ἐστὶ μεταξὺ κείμενος τοῦ τε Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσας. Ὀρη δὲ ταυτὰ ἐστὶν υπερήψηλα καὶ οἶον ὑπὸ τινος θείας φροντίδος διεσχισμένα, καὶ μέσον ἔχεται χωρίον, οὗ τὸ μὲν μῆκος ἐπὶ τρισητάκοντα δαήκει σταδίους, τὸ δὲ πλάτος τῇ μὲν ἐστὶ πλέθρου, τῇ δὲ καὶ μεῖζον ὀλίγω.

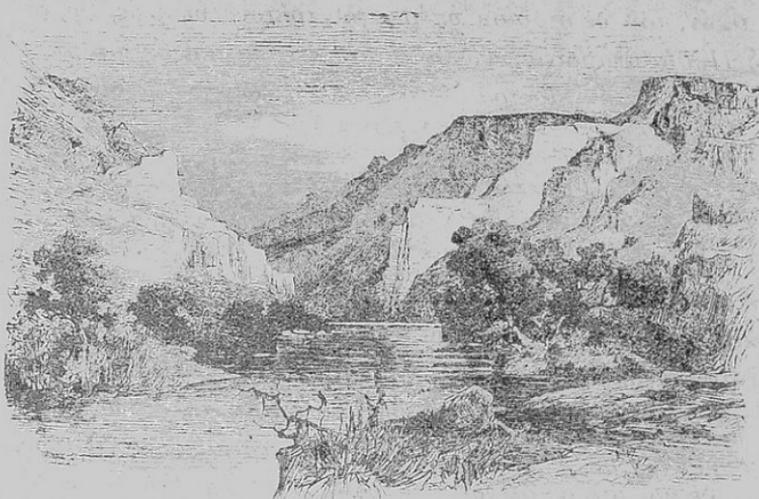
β'

Ῥεῖ δὲ διὰ μέσον αὐτοῦ ὁ Πηγεῖος ποταμὸς εἰς τοῦτον δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ συρρέουσι καὶ ἀνακονοῦνται τὸ ὕδωρ αὐτῶν καὶ ποιοῦσιν αὐτὸν μέγαν.

Διὰ μέσον δὲ τῶν Τεμπῶν ὁ Πηγεῖος ἔρχεται, ῥέων σχολῇ καὶ πρῶτος ἐλαίου δίκην πολλὴ δὲ κατ' αὐτοῦ σκιά ἐκ τῶν παραπεφυκότων δένδρων καὶ τῶν ἐξηρητημένων κλάδων γίννεται, καὶ ἐπὶ πλείστον τῆς ἡμέρας προήκουσα ἀπειργεῖ πὺς ἡλίον ἀκτῖνας καὶ παρέχει τοῖς πλέουσι πλεῖν κατὰ φῦχος.

γ'

Λιαριβάς δ' ἔχει ποικίλας καὶ παντοδαπὰς ὁ τόπος οὗτος, οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύσεως. Κισσὸς μὲν γὰρ πολλὸς καὶ μίλα λάσως ἀκμαῖζει καὶ θάλλει καὶ ἐπὶ τῶν ὕψηλῶν δένδρων ἀνέρπει καὶ συμφύεται αὐτοῖς, πολλὴ δὲ σμίλας πρὸς αὐτὸν τὸν πάγον ἀνατρέχει καὶ ἐπισκιάζει τὴν πέτραν.

Τὰ Τέμνη.

καὶ ἐκείνη μὲν ὑπολανθάνει, ὁραῖται δὲ χλοάζον πᾶν καὶ μεγάλη ἐστὶν ὀφθαλμῶν τέρασις.

Ἐν δὲ τοῖς κατωτέρω ἄλοσι τέ ἐστι ποιζέλια, ἐν ὧσι θέρους καταφυγεῖν ὀδοιπόροις ἥδιστα ὄντα.

Αναρρέουσι δὲ καὶ κοῆναι συχναί, ὧν τὰ ὕδατα ψυχρὰ καὶ πίνειν ἥδιστα ἐστὶ καὶ τοῖς λογομένοις εἰς ὑγίειαν συμβάλλεται.

Ἄιδουσι δὲ καὶ ὄρνυδες ἄλλος ἄλλη διεσπαρμένοι καὶ τέρπονσιν εὖ μάλα τὰς ἀκοάς, διὰ τοῦ μέλους τὸν ζάματον τῶν ὀδοιπόρων ἀφανίζοντες.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

1. Κωμάρχης Εὐχαίτη χαίρειν.

Ἡ ὅς ἡ παρ' ἐμοὶ ἀρτίως τέτοκε καὶ ἔχω δελφάκων ἀφθονίαν γρούζουσι δὲ μάλ' ἀηδές, ἀλλ' ἐδώδιμοι. Πέμπω οὖν καὶ σοὶ δύο τούτων ἔχειν οὔτε γὰρ πάντας οἶός τέ εἰμι τρέφειν, τῶν κριθῶν ὀλίγων οὐσῶν, καὶ ἅμα τοῖς φίλοις μεταδιδόναί τοὺς ἐν περιουσίαις ὄντας πρόπον ἐστὶν ἀγροικικῆ ἐπιεικείᾳ· ἡ φιλιότη γὰρ γῆ ἀπλοῖκούς καὶ φιλαλλήλους τοὺς ἐαυτῆς τροφίμους ἀνεθρέψατο. Ἐρρωσο!

2. Ἀμνίων Φιλομόσχῳ χαίρειν.

Ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα ἀπέκειρε τὰ λήϊα ἡμῶν, καὶ λιμοῦ φάρμακον οὐδέν. Ὠνεῖσθαι δὲ ἐλακτοὺς πυροὺς οὐχ οἶόν τε ἡμῖν διὰ σπάνιν κερματίων. Ἔστι δέ σοι, ὡς ἀκούω, τῆς πέρουσιν εὐετηρίας λείψανα. Δάνεισον οὖν μοι μεδίμνους εἴκοσιν, ἵνα δύνωμαι σφῆξασθαι αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ παῖδια. Καρπῶν δ' εὐφορίας γενομένης, ἐκτίσομεν. Μὴ δὴ περὶδῆς ἀγαθοὺς γείτονας ἐν δεινοῖς καιροῖς φθειρομένους. Ἐρρωσο!

3. Θαλλίσκος Πετραίῳ χαίρειν.

Ἀύχμὸς νῦν ἐστὶν οὐδαμοῦ νέφος ὑπὲρ γῆς αἴρεται δεῖ δ' ἐπομβρίας. Αὐτὸ γὰρ τὸ κατάξηρον τῆς βόλου δείκνυσι διψῆν τὰς ἀρούρας. Μάτην δέ, ὡς ἔοικεν, ἐθύσαμεν Διὶ τῷ Ἰετίῳ, εἰ καὶ ἐξ ἀμιλλῆς ἐκαλλιεργήσαμεν πάντες οἱ τῆς κώμης οἰκίητορες, καί, ὡς ἕκαστος δυνάμειος ἢ περιουσίας εἶχε, συνεισηγγεζαμεν, ὁ μὲν κριόν, ὁ δὲ τράγον, ὁ δὲ κάπρον, ὁ πένης πόπανον, ὁ δὲ ἔτι πενέστερος λιβανωτοῦ χόνδρους· ταῦρον δὲ οὐδεὶς ἔθυσεν· οὐ γὰρ εὐπορία βοσκομημάτων ἡμῖν ἐστὶ τὴν λεπτόγεων Ἀτιζιῆν οἰκοῦσιν. Ἀλλ' οὐδέν ὄφελος

τῶν δαπανημάτων ἔοικε γὰρ ὁ Ζεὺς ἀμελεῖν ἡμῶν κολάζων τὰ ἡμέτερα ἀμαρτήματα. Ἔρρωσο!

4. Αἰνείας Οὐλοπίῳ χαίρειν.

Κακοὶ κακῶς ἀπόλοιτο οἴτινές ποτε εἶψαν οἱ τὸν ὑμέτερον οἶκον οὕτω πονήρως διαθέντες. Ὅσον γὰρ ἠγιάθην ἐγὼ μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν, ἀλλ' ἐνεθυμήθην ὡς οὐ παντελῶς ἄχρηστος ἢ συμφορὰ νῦν γὰρ βεβαιότερον γνώσεσθε, οὗ χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ πολυτελεῖς ἐσθῆτες τοῖς μὲν πολλοῖς περιμάχτηον, ἀβέβαιοι δέ τι χρῆμα καὶ οὐχ ἐσθηκὸς οὐδὲ τοῦ ἔχοντος, εἴ γε τῷ βουλομένῳ διαρπάξουσιν ἔξεσσι τὰ δὲ μαθήματα καὶ ἡ σοφία βέβαιόν τι κτήμα καὶ πεπηγὸς καὶ ἀνάλωτον καὶ κρεῖττον ληστειᾶς· τούτου μᾶλλον ἀντέχεσθε καὶ οὐκέτι πρὸς φυλακὴν δεήσεσθε, οὐ τίς χος, οὐχ ὄπλων, οὐ φυλατιόντων φάλαγγος. Ἔρρωσο!

5. Ἀμπελίῳ Εὐέργῳ χαίρειν.

Πολὺς ὁ χειμῶν τῆτες καὶ οὐδενὶ ἐξιτητόν· πάντα γὰρ ἡ χιῶν κατείληφε καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ κοῖλα τῆς γῆς· ἀπορία δὲ ἔργων, ἄργον δὲ καθίζειν ὄνειδος.

Προκύνφας δῆτα τῆς καλύβης οὐκ ἔφθην παρανοίξας τὸ θύριον καὶ ὄρῳ σὺν τῷ νιφετῷ δῆμον ὅλον ὄρνέων φερόμενον καὶ κοφίχους καὶ κίχλας. Εὐθὺς οὖν ἀπὸ τῆς λεκάνης ἀνασπᾶσας ἱξὸν ἐπαλείφω τῶν ἀχράδων τοὺς κλάδους· καὶ ὅσον οὐπω τὸ νέφος ἐπέστη καὶ πᾶσαι ἐκ τῶν ὀροδάμνων ἐκρέμαντο, θέαμα ἡδύ, περῶν ἐχόμεναι καὶ κεφαλῆς καὶ ποδῶν εἰλημμένα.

Ἐκ τούτων λάχος σοι τὰς πίονας καὶ εὐσάρκους ἀπέστιαλκα πέντε καὶ εἴκοσι· κοινὰ γὰρ τὰγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς, φθονοῦσι δὲ οἱ πονηροὶ τῶν γειτόνων. Ἔρρωσο!

Ε'
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Α' ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ

1. Προμηθεύς.

Προμηθεύς, τοῦ Τιταῖνος Ἰαπειοῦ υἱός, ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους ἐπλασε. Βουλόμενος δὲ καὶ βίον αὐτοῖς

Ὁ Ἡρακλῆς λύει τὸν Προμηθέα.

θάνατα παρασκευάσαι ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ λάθρα Διὸς ἐν γάρθηκι κούφως. Ἐπεὶ δὲ ἤσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαιίστῳ τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλώσαι τῷ Κανκιάσῳ ὄρει. Ἐν δὴ

τούτω προσηλωθεὶς Προμηθεὺς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐδέδετο. Καθ' ἐκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐπιπετόμενος κατήσθιε τὸ ἥπαρ αὐτοῦ ἀξανάμενον διὰ νυκτός, μέχρι Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔλυσε.

2. Δευκαλίων καὶ Πύρρα.

α'

Προμηθεὺς παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῆς Φθίας λαμβάνει γυναῖκα Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως. Ἐπεὶ δὲ Ζεὺς ἀρανίσαι τὸ ἀσεβὲς ἀνθρώπων γένος ἠθέλησεν, ὁ Δευκαλίων κατασκεύασε λάρανα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος εἰς ταύτην μετὰ τῆς Πύρρας εἰσέβη.

Ζεὺς δὲ πολὺ ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ χέας τὰ πλείστα μέρος τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσε, ὅσπε διαφραγῆναι πάντας ἀνθρώπους.

Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐντὲα ἡμέρας καὶ νυκτίας τῷ Παρουσιῶ προσίσχει, γὰρ τῶ τῶν ὄμβρων παροαμένων, ἐκβὰς θύει Διί.

β'

Ζεὺς δὲ πέμψας Ἐριῶν πρός αὐτὸν ἐπέτροσεν αἰρεῖσθαι ὅτι βούλεται. Ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους αὐτῶ γενέσθαι. Καὶ Διὸς ζελεύσαντος, λίθους αἴρων ὑπὲρ κεφαλῆς ἔβαλλεν· καὶ οὗς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὗς δὲ Πύρρα, γυναῖκες.

3. Ἑλλήν καὶ παῖδες αὐτοῦ.

Γίνονται δ' ἐκ Πύρρας Δευκαλίονι παῖδες Ἑλλήν μὲν πρῶτος, δευτέρου δὲ Ἀμφιρόου, Ἑλλήνου δὲ παῖδες ἐγένοντο Λῶρος, Σοῦθος, Αἴολος.

Ἑλλήν μὲν οὖν τοὺς καλουμένους πρότερον Τραικοὺς προσηγόρησεν Ἑλλήνας, τοῖς δὲ παισὶν ἐμίτρισε τὴν γῆραν.

Καὶ Ζεὺς μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον Ἀχαιοὺν ἐγένετο καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες ὀνομάζονται. Διὸς δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν τοὺς κατοίκους ἀφ' ἐαυτοῦ Δωριεῖς ὀνόμασεν. Αἴολος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσεν.

Β ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Φοῖξος καὶ Ἑλλη.

Τῶν Αἰόλου παίδων Ἀθάμας Βοιωτίας βασιλεύων ἐκ Νεφέλης ἐγέννησε παῖδα μὲν Φοῖξον, θυγατέρα δὲ Ἑλλη. Ἐπειτα δὲ τῆς Ἰνώ κραιβάνει γυνῆκα.

Ἐπιβουλεύουσα δὲ τῶν τοῦ Νεφέλης παιδῶν ἔπεισε τὴν γυνῆκα τὴν πηλὸν φερέγειν. Αὐτὰ δὲ ζῶντα τῶν ἀνδρῶν ταῦτα ἐπράττει. Ἢ δὲ πεφουγμένους προαῖς δεχομένη, καρπὸς ἐπιτοῖσιν αὐτῆς ἔφερεν.

Αὐτὴ ἀμύμων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς ἀπαλλαγῆν ἐπινοήσασθαι τῆς ἀγορίας. Ἰνώ δὲ τοὺς πεφουγμένους ἀπέπεισε ληγεῖν, ὡς εἴη γεχομένον παύσασθαι τὴν ἀναοσίαν, εἰδὼς σαγῆν ἢ Φοῖξος.

Φοῖξος καὶ Ἑλλη.

Τούτο ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν τῆν γῆν οἰκούντων, τῷ βωμῷ παρέσθησε Φρῖξον.

Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνήσπασε καὶ παρ' Ἐρμού λαβοῦσα χρυσοῦμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν.

Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ Σιγείου καὶ Χερρονήσου κειμένην θάλασσαν, ὤλισθεν εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλη, κακεὶ ἀποθανούσης αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποτος ἐκλήθη τὸ πέλαγος.

Φρῖξος δὲ ἔρχεται εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευεν, καὶ τὸν χρυσοῦμαλλον κριὸν Διὶ θύσας τὸ τοῦτον δέρμα τῷ Αἰήτῃ δίδωσιν. Ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ δοῦν ἐν Ἀρεως ἄλσει περιάπτει, ἐνθα ἐφρουρεῖτο ὑπὸ δράκοντος ἄσπρου.

2. Οἱ Ἀργοναῦται καὶ ὁ μάντις Φινεύς.

Ἐπὶ τούτῳ τὸ δέρμα πεμπόμενος Ἰάσων ὑπὸ Πελλίου, τοῦ τῆς Ἰωλκοῦ βουσιλέως, Ἀργον παρεζάλεσε τὸν Φρῖξον καὶ οὐδὶος, Αἰθιῶν συναναγκαζομένης,

Ναυπήγησις τῆς Ἀργοῦς.

πεντηκόντορον ναῶν κατασκευάσει, τὴν ἀπ' αὐτοῦ ὀνομασθεῖσαν Ἀργώ. Ὡς δ' ἡ ναὺς κατασκευασθῆ, ἔρωτων Ἰάσωνι ὁ θεὸς πλεῖν ἐπέταξεν, ἠθροῦσαντι τοὺς ἀσπίτους τῆς Ἑλλάδος.

Οὗτοι δὲ οἱ καλούμενοι Ἀργοναῦται ἀναχθέντες ἦλθον εἰς Θράκην, ἐνθα ὄκει Φινεύς μάντις, ὃν τυφλωθῆναι φασιν

ὑπὸ θεῶν, οὗ ἀκόντων αὐτῶν προύλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα ἔπεμψαν δ' αὐτῶ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί.

Αὗται δὲ περρωταὶ οὔσαι, ὁπότε αὐτῶ παραινεῖτο τράπεζα, ἔξ οὐρανοῦ καταπετόμεναι τὴν τροφὴν ἀνήρπαζον. Θεασά-

Ὁ Ζήτης καὶ ὁ Κάλαις διώκουσι τὰς Ἀρπυίας.

μενοι δὲ ταύτας οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες περρωτοί, σπυσιόμενοι τὰ ξίφη δι' αἴρος ἐδίωκον.

3. Πλοῦς τῶν Ἀργοναυτῶν διὰ τῶν Συμπληγάδων.

Ἀπαλλαγείς οὖν τῶν Ἀρπυιῶν ὁ Φινεὺς ἐμήνυσε τοῖς Ἀργοναυταῖς τὸν πλοῦν τὸν διὰ τῶν Συμπληγάδων. Ἦσαν δὲ αἱ Συμπληγάδες ὑπερμεγέθεις πέτραι, συγκρουόμεναι δὲ πρὸς ἀλλήλας ὑπὸ τῆς τῶν ἀνέμων βίας τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πέλειαν διὰ τῶν πετρῶν καί, ἐὰν μὲν ταύτην ἴδωσι σωθεῖσθαι, διαπλεῖν ἀφ' ὧ, ἐὰν δὲ διαφθαρεῖσθαι, μὴ διαπλεῖν.

Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Ἀργοναῦται ἀνήγοντο καί, ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφιάσιν ἐκ τῆς πρόρας τῆς Ἀργοῦς πέλειαν. Τῆς δὲ διαπετομένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς αἱ πέτραι συμπύπτουσαι ἀλέκοσαν.

Ἐπιτηρήσαντες οὖν ἀναχωρούσας τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας ἐτόνον διήλθον καὶ μόνα τὰ ἄκρα τῆς νεῶς περιεκόπη. Αἱ δὲ Συμπληγάδες ἐκ τούτου τοῦ χρόνου ἔστησαν.

4. Ἰάσων καὶ Μήδεια.

α'

Διαπλεύσαντες δὲ τὸν πόντον, τὸν τότε ἄξεινον καλούμενον, οἱ Ἀργοναῦται ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἤλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς.

Ὁρμισθείσης δὲ τῆς νεῆος, Ἰάσων ἦκε πρὸς τὸν Αἰήτην, τὸν βασιλέα ταύτης τῆς χώρας, καὶ τὰ ἐπιταχθέντα ὑπὸ Πελίου λέγων παρεκάλει δοῦναι τὸ δέσμα αὐτῷ. Ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, εἰὰν τοὺς χαλκόπους ταύρους μόνος καταζεύξῃ. Ἦσαν δὲ ἄγριοι οἱτοὶ, μεγέθει διαφέροντες, καὶ χαλκοῦς μὲν εἶχον τοὺς πόδας, πῦρ δ' ἐκ στομάτων ἐφύσων.

Τούτους αὐτῷ ζεύξασθαι ἐπέτασσε σπείρειν τοὺς δρύκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ τοὺς ἡμίσεις, ὧν Κάδμος ἔσπειρεν ἐν Θήβαις.

β'

Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναίτο τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Μήδεια, ἡ τοῦ Αἰήτου θυγάτηρ, φαρμακίς, συμπράξειν αὐτῷ ἐπηγγέλατο, εἰὰν ὁμώσει αὐτὴν ἕξειν γυναῖκα καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄξειν.

Ὁμώσαντος δὲ Ἰάσονος φάρμακον ἔδωκεν, ᾧ ἐκέλευσεν αὐτὸν χρῆσαι τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα. Ἐδήλωσε δ' αὐτῷ, σπειρομένων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύσεσθαι ὀπλισμένους· τούτους, ἔλεγεν, εἰὰν

Μήδεια.

ἀθρόους θεάσθαι, βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἄποθεν, διὰ δὲ ὑπὲρ τούτου μάχονται πρὸς ἀλλήλους, τότε ἀποκτείνειν αὐτούς.

γ'

Ἰάσων οὖν ταῦτα ποιήσας τοὺς τε ταύρους κατέξευξε καὶ τοὺς ἄνδρας ἀπέκτεινεν. Αἰήτης δ' οὐκ ἐδίδον τὸ δέσμα, ἀλλ' ἐβούλετο τὴν τε Ἄργῶ κατακαῦσαι καὶ ἀποκτεῖναι τοὺς ναύτας. Μήδεια δὲ νυκτὸς τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις μετ' Ἰάσονος τὸ δέσμα ἀφείλετο, καὶ ἐπὶ τὴν ναῦν κομίσαντες αὐτὸ ἀπέπλευσαν ἄγοντες καὶ Ἄφροδιτον τὸν Μηδείας ἀδελφόν.

Αἰήτης δ' αἰσθόμενος τὰ γενόμενα ὄρμησε διώκειν τὴν ναῦν. Μήδεια δὲ ἰδοῦσα αὐτὸν πλησίον ὄντα φονεύει τὸν ἀδελφόν καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ διασπείρει εἰς τὴν θάλασσαν. Συλλέγων οὖν ὁ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη τῆς διώξεως ὑσιτέρησεν.

Ὁ δὲ Ἰάσων, κατελθὼν εἰς τὴν Ἰωλκόν, τὸ μὲν δέσμα ἔδωκε τῷ Πελῷ, τὴν δὲ ναῦν εἰς τὸν Ἰσθμὸν πλεύσας ἀνέθιγε τῷ Ποσειδῶνι.

Μετὰ τοῦτο Ἰάσων καὶ Μήδεια εἰς Κόρινθον ἦλθον.

Γ' ΑΡΓΕΙΩΝ ΜΥΘΟΙ

1. Ὁ Περσεὺς καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης.

Περσεῖ τῷ Διὸς καὶ Δανάης ἐπέταξε Πολυδέκτης ὁ Σερίφου βασιλεὺς τὴν Μεδούσης κεφαλὴν κομίζειν, ἢ μόνη τῶν Γοργόνων ἦν θνητή. Ἐίχον δ' αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν

Ὁ Περσεὺς ἐπὶ τοῦ Πηγᾶσου.

περιπελεγμέναις δράκοντιν, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν καὶ χεῖρας χαλκῆς καὶ πτέρυγας χρυσαῖς τοὺς δὲ ἰδόντας αὐτὰς λίθους ἐποίουν.

Περσεὺς δέ, λαβὼν παρὰ τῶν Γραιῶν τὴν κνηνὴν, ἦν ἐπιθέμενος αὐτὸς μὲν, οὐκ ᾔθελεν, ἔβλεπεν, ὑπ' ἄλλων δ' οὐχ

ἑωρᾶτο, ἦκε παρὰ τὰς Γοργόνας καὶ κατέλαβε κοιμωμένας. Ἐπιστάς οὖν, βλέπων εἰς τὴν ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργοῦς ἔβλεπεν, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν ἀπομιθρείσης δὲ ταύτης ἐξεπήδησεν ἐκ τῆς Γοργοῦς Πήγασος, πτηνὸς ἵππος. Περσεὺς μὲν οὖν λαβὼν τὴν κεφαλὴν καὶ ἱππεύσας Πηγᾶσφ ἀνεχώρησε.

Ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης.

Αἱ δὲ Γοργόνες ἀναστᾶσαι τὸν Περσεά ἐδίωκον· καὶ ἰδεῖν αὐτὸν οὐκ ἐδύναντο διὰ τὴν κνηνὴν ἀπεκρούπιετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς. Τὴν δὲ τῆς Μεδούσης κεφαλὴν ὁ Περσεὺς ἀπέδωκε τῇ Ἀθηνᾷ· ἣ δὲ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι ἔθηκεν.

2. Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα.

Ἐλθὼν δὲ ὁ Περσεὺς εἰς τὴν Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε Κηφεύς, εὔρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἀνδρομέδα παρακειμένην βορᾷ θαλασσίῳ κῆτει, ὃ ὁ Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψεν. Κασσιέπεια γὰρ ἡ Κηφέως γυνὴ Νηρηῖσι περὶ κάλλους ἤρισε καὶ πασῶν εἶναι κρείττων ἐκαυχῆσατο· ὄθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήρισαν καὶ Ποσειδῶν αὐταῖς συνοργισθεὶς πλήμμυράν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψε καὶ κῆτος.

Τοῦ δὲ θεοῦ χρήσαντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ Κασσιέπεια θυγάτηρ Ἀνδρομέδα προτεθῇ τῷ κῆτει βορά, ἀναγκασθεὶς ὁ Κηφεὺς ὑπὸ τῶν Αἰθιοπῶν τὴν θυγατέρα πέτρα προσέδησε. Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεὺς ἀπέκτεινε τὸ κῆτος καὶ τὴν Ἀνδρομέδα λύσας ἔλαβε γυναῖκα.

3. Ἡρακλῆς.

α

Γέννησις Ἡρακλέους. Παιδικὴ καὶ νεανικὴ ἡλικία αὐτοῦ.

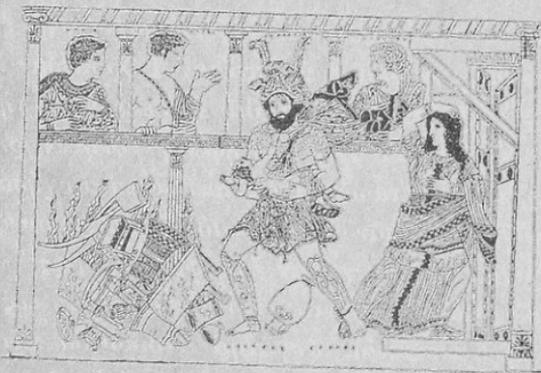
Ἀλκμήνη, ἡ Ἡλεκτρούωνος τοῦ Μυκηνηῶν βασιλέως, ἐκ Λιδῶς ἔτεκεν Ἡρακλέα. Τοῦ δὲ παιδὸς ὄντιος ὀκταμηναίου, δύο δράκοντας ὑπερομεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν εἰρήν ἔπειρα, διαφθαρεῖναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ὁ δὲ ἀναστάς ἄρχων ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ διέφθειρεν αὐτούς.

Νεανίας δὲ ἐν τοῖς βουκολίοις ὄν τὸν Κιθαιρώνειον λέοντα ἀπέκτεινε καὶ τὸ μὲν δέρμα ἡμφιέσατο, τῷ δὲ χάσματι ἐχρήσατο κόρυδι.

β

Μανία τοῦ Ἡρακλέους καὶ δουλεία αὐτοῦ παρὰ τῷ Εὐρυσθεῖ.

Ὑστερον δὲ κατὰ ζῆλον Ἡρας ἐμάνη καὶ τοὺς ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρων εἶχεν, εἰς πῦρ ἐνέβαλεν. Λιὸ φρυγῶν

Ὁ Ἡρακλῆς ὄπτει εἰς τὸ πῦρ τὸ τέκνον του.

παραγίγνεται εἰς Δελφούς καὶ πυνθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσῃ.

Ἡ δὲ Πηνθία κατοικεῖν αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι Εὐρουσθεῖ
 λατρεύοντα ἔτη δώδεκα καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους
 δώδεκα ἐπιτελεῖν καὶ οὕτως ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέν-
 των, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσεσθαι.

Τοῦτο ἀκούσας Ἡρακλῆς εἰς Τίρυνθα ἦλθε καὶ τὰ προσ-
 τασσόμενα ὑπ' Εὐρουσθέως ἐτέλει.

γ

Οἱ δώδεκα ἄθλοι.

Ὁ Νεμεαῖος λέων.

Πρῶτον μὲν οὖν Εὐρουσθεὺς ἐπέταξεν αὐτῷ τοῦ Νεμεαίου
 λέοντος τὸ δέρμα κομίζεω τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον. Εἰς
 δὲ τὴν Νεμεάαν ἀφικόμενος καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας ἐτό-
 ξευσε πρῶτον ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινόμενος
 τὸ ῥόπαλον ἐδίωκεν. Φυγόντος δὲ τοῦ λέοντος εἰς σπήλαιον,
 εἰσῆλθε καὶ περιθίεις τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ τοῦ θηρίου
 κατέσχευεν ἄγχων, ἕως ἐπιξεν, καὶ θύμενος ἐπὶ τῶν ὤμων
 ἐκόμισεν εἰς Μυκήνας.

Εὐρουσθεὺς δὲ αἰσθόμενος αὐτοῦ τὴν ἀνδρείαν ἀπεῖπεν
 αὐτῷ τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν πόλιν εἰσιέναι, δεικνύουσι δὲ πρὸ
 τῶν πυλῶν ἐκέλευσε τοὺς ἄθλους. Λέγουσι δὲ ὅτι δεισας καὶ
 πίθον ἑαυτῷ χαλκοῦν ὑπὸ γῆς κατεσκευάσεν, ὡς κρούσων
 ἑαυτόν, καὶ πέμπων κήρυκα ἐπέτασσε τοὺς ἄθλους.

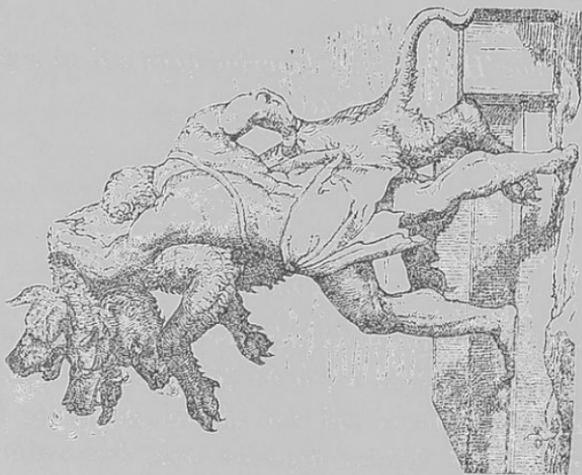
Ἡ Λερναία ὕδρα.

Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν
 ἀποκτεῖναι. Αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα ἐξέ-
 βαιεν εἰς τὸ πεδῖον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν
 διέφθειρεν. Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα κεφαλὰς ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ
 θνητάς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον.

Ο Ηρακλής πνίγει τὸν Νημεαῖον λέοντα.

Ο πρῶτος καὶ ὁ δωδέκατος ἄθλος τοῦ Ἡρακλέους.

Ο Ἡρακλῆς ἀνάγει ἐκ τοῦ Ἰδίου τὸν Κρήβρον.

Ἐπιβάς οὖν ἄρματος, ἠνιοχοῦντος Ἰολάου τοῦ Ἰφικλέους, ἀγίκετο εἰς τὴν Λέσγην καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησεν, τὴν δὲ ὕδραν ἐδρών τῷ ῥοπάλῳ τὰς κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνατο μῦς γὰρ κοπτιομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο.

Ἰὼ ἐπεκαλέσατο βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὅς, μέρος τι ἔμπροθί-
οις τῆς ἐγγυὸς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπικαίων τὰς κεφαλὰς ἐκώ-
λπει ἀναφῶναι.

Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφνομένων κεφαλῶν περι-
γερόμενος τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατώρουξε καὶ βαρεῖαν

Ο Ἡρακλῆς τῇ βοηθείᾳ τοῦ Ἰολάου
κόπτει τὰς κεφαλὰς τῆς Λεσγηίας ὕδρας.

ἐπέθηκε πέτραν. Τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας τῇ χολῇ
τοῖς ῥιζοῖς ἐβαρεν.

Ἐξουσιθεὺς δὲ ἔφη οὐ δεῖν ἀριθμηῆσαι ἐν τοῖς δώδεκα τὸν
ἄθλον οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ μετ' Ἰολάου τῆς ὕδρας περιεγένετο.

II Κερυνίτις ἔλαφος.

Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον εἰς
Μεγάραις ζῶσαν ἐνεργεῖν. Ἦν δὲ ἡ ἔλαφος χρυσόκερος,
Ἄρτεμιδος ἱερὰ διὰ καὶ βοηλλόμενος αὐτῇν Ἡρακλῆς μὴ
ἀποκτεῖναι ἐδίωξεν ὅλον ἔνιαυτόν. Ἐπεὶ δὲ ἔταυσεν ἡ ἔλαφος

τῇ διώξει, τοξεύσας συνέλαβε καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ἁμῶν ἐκόμισε ζῶσαν εἰς Μυκῆνας.

Ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος.

Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκει τὴν γῆν ὀρυμνόμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν

Ὁ Ἡρακλῆς
καὶ ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος.

Ἐρύμανθον. Ἡρακλῆς οὖν ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν παραγίγνεται καὶ διώξας αὐτὸν ἐκ τινος λόχμης μετὰ κρουγῆς εἰς χιόνα πολλὴν συνέλαβε καὶ ζῶντα ἐκόμισεν εἰς Μυκῆνας.

Ἡ κάπρος τῶν βοσκομήτων
τοῦ Αἰγείου.

Πέμπτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τῶν Αἰγείων βοσκομήτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐξενεγκεῖν τὴν κόπρον. Ἦν δὲ ὁ Αἰγείας βασιλεὺς Ἥλιδος, πολλὰ δὲ εἶχε βοσκήματα.

Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὗκ ἐδήλωσε μὲν τὴν Εὐρουσθέως ἐπιταγήν, ἔλεγε δὲ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν κόπρον ἐξοίσειν, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκάτην τῶν βοσκομήτων. Αἰγείας δὲ ἀπιστοῦν ὀπισχεῖται.

Ἡρακλῆς δὲ τῆς τε ἀλλῆς τοῦδε θεμελίους διεῖλε καὶ τὸν Αἰγείων ποταμῶν καὶ τὸν Πηρεϊῶν, σόνεγγυς ὄροντας, εἰσωχέτευσεν.

Μαθὼν δὲ Αἰγείας, ὅτι ἐπιταχθεὶς ὑπὲρ Εὐρουσθέως τοῦτο ἐπειτέλεσεν, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδον.

Αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

Ἐκτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας διῶξαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνηροφῆς ὕλη. Εἰς ταύτην δ' ὄρνιθες συνέφυγον μυρίαί, τὴν ὑπὸ τῶν λύκων ἀπαγὴν φοβούμεναι.

Ἀποροῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χαλκᾶ κροτάλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρ' Ἡφαιστοῦ λαβοῦσα. Ταῦτα κρούων ἐπ' ὄρους τινός, τῇ λίμνῃ παρακειμένου, τὰς ὄρνιθας ἐφόβει αἱ

Ὁ Ἡρακλῆς τοξεύει τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας.

δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀνεπέτοντο καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

Ὁ Κρητὶς ταῦρος.

Ἐβδομον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Κρητὶ ἀγαγεῖν ταῦρον. Οὗτος ἦν ὁ ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀναδοθεὶς ἐκ θαλάσσης, ὅτε Μίνως θύσειεν ἐπηγγεῖλατο Ποσειδῶνι ὅ,τι ἐκ τῆς θαλάσσης φανείη. Θεασάμενος δὲ ὁ Μίνως τὸ τοῦ ταύρου κάλλος τοῦτον μὲν εἰς τὰ βοσκήματα ἀπέπεμψε, ἔθνος δ' ἄλλον Ποσειδῶνι ἐφ' ᾧ ὄργισθεὶς ὁ θεὸς ἠγρίωσε τὸν ταῦρον.

Ἐπὶ τοῦτον παρεγένετο εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς καὶ κρατήσας ἔλαβε καὶ πρὸς Εὐρυσθέα διακομίσας ἔδειξε καὶ τὸ λοιπὸν εἴασεν ἄνετον.

Ὁ Ἡρακλῆς καὶ ὁ Κρής ταῦρος.

Ὁ γδοον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακὸς ἵππους εἰς Μυκήνας κομίζειν ἧσαν δ' αὐταὶ ἀνθρωποφάγοι. Πλεύσας οὖν εἰς Θράκην καὶ βιασάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάταις τῶν ἵππων συνέλαβεν αὐτάς καὶ εἰς Μυκήνας πρὸς Εὐρυσθέα ἤγαγεν.

Ὁ Ἡρακλῆς γίνεται κύριος τοῦ ζωστήρος τῆς Ἰππολύτης.

Ὁ ζωστήρ τῆς Ἰππολύτης.

Ἐνατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἰππολύτης. Αὕτη δ' ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατώκουν περὶ τὸν Θερμῶ-

δοντα ποταμόν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον. Εἶχε δ' Ἰππολύτη τὸν Ἀρεως ζωστήρα, σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν.

Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο. Παραλαβὼν οὖν ἐθελοντὰς συμμάχους ἐν μιᾷ νηὶ ἔπλει. Καὶ ἀγωνισάμενος πρὸς τὰς Ἀμαζόνας καὶ τὴν Ἴππολύτην ἀποκτείνας τὸν ζωστήρα ἀφαιρεῖται καὶ κομίσας τοῦτον εἰς Μυκήνας ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

Αἱ βοῦς τοῦ Γηρῦνον.

Δέχατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Γηρῦνον βοῦς ἐξ Ἐρῦθειας κομίζεин. Ἐρῦθεια δὲ ἦν ὠκεανοῦ πλησίον κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδειρα καλεῖται. Ταύτην κατέκει Γηρῦνης, τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυῆς σῶμα, συνηγμένον μὲν εἰς ἐν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον δὲ εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων.

Ὁ Ἡρακλῆς κομίζει τὰς βοῦς τοῦ Γηρῦνον.

Πορευόμενος οὖν Ἡρακλῆς ἐπὶ τὰς Γηρῦνον βοῦς διὰ τῆς Εὐρώπης, πολλά τε καὶ ἄγρια ἔθνη παρελθὼν ἐπέβαντε τῆς Διβύης καὶ ἔστησε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Διβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας.

Καὶ παραγεγόμενος εἰς Ἐρῦθειαν τῷ ῥοπάλῳ παίει τὸν βουκόλον καὶ τὸν Γηρῦνην βοηθοῦντα τοξεύσας ἀπέκτεινεν. Τὰς δὲ βοῦς Εὐρυσθεῖ κομίσας ἔδωκεν ὁ δὲ αὐτὰς ἔδυσεν Ἡρα.

Τὰ χρυσὰ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

Ἐνδέκατον ἄθλον ἐπέταξε παρ' Ἑσπερίδων χρυσὰ μῆλα κομίζειν. Ταῦτα δὲ ἦν ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντος ἐν Ὑπερβορείοις. Ἐφύλαττε δ' αὐτὰ δράκων ἀθάνατος κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν. Μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον.

Πορευόμενος οὖν ἐπὶ ταῦτα ἀφίκετο εἰς Λιβύην. Ταύτης ἔβασίλευε πᾶσι Γῆς Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῆρει. Τούτῳ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς, ἀράμενος μετέωρον ἐπιξεν φάων γὰρ γῆς ἰσχυρότερος ἐγίνετο.

Ἐκ Λιβύης δὲ εἰς Αἴγυπτον ἀφίκετο. Ταύτης ἔβασίλευε Βούσιρις, Ποσειδῶνος παῖς. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθνην ἐπὶ βωμῶ Ἀἰδός κατα χρησιμόν τινα. Συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο, τοὺς δὲ δεσμοὺς ῥήξας τὸν Βούσιριν ἀπέκτεινε.

Ὡς δ' ἦκε πρὸς Ἀτλαντα, διαδεξάμενος παρ' αὐτοῦ τὸν πόλον ἀπέστειλεν ἐκεῖνον ἐπὶ τὰ μῆλα. Ἄτλας δὲ δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα ἤλθε πρὸς Ἡρακλέα καὶ τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησι κομίσειν Ἐὐρυσθεῖ,

τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκεῖνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ.

Ὁ δ' Ἡρακλῆς κελεύει τὸν Ἀτλαντα δέξασθαι τὸν οὐρανὸν ἐπὶ χρόνον τινά, ἕως ἂν σπείραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιήσῃται. Τοῦτο ἀκούσας Ἄτλας ἐπὶ γῆς καταθεὶς τὰ μῆλα τὸν πόλον διεδέξατο καὶ οὕτως ἀνελόμενος αὐτὰ Ἡρακλῆς ἀπηλλάσσετο καὶ κομίσας εἰς Μυκῆνας Ἐὐρυσθεῖ ἔδωκεν.

Ἄτλας

* Ο Κέρβερος.

Αποδέχεται ἄθλον ἐπέταξε Κέρβερον ἐξ Ἄιδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλάς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, καὶ δὲ τοῦ γόστου παντοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλάς.

Παραγενόμενος οὖν ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, ἔνθα τῆς εἰς Ἄιδου καταβάσεως τὸ στόμιόν ἐστιν, διὰ τούτου κατήει. Ὅτε δὲ Κέρβερον παρὰ Πλούτωνος ἦται, ἐπέτρεψεν αὐτῷ Πλούτων ἄγειν, ἐὰν αὐτοῦ κρατήσῃ χωρὶς τῶν ὕπλων, ἃ εἶχεν.

Ὁ δὲ εὐρών αὐτὸν ἐπὶ ταῖς τοῦ Ἀχέροντος πύλαις συλλαμβάνει καὶ περιβαλὼν τῷ τραχήλῳ τὰς χεῖρας οὐκ ἀνήκε, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος. Κρατῶν δὲ καὶ ἄγχων τὸ θηρίον διὰ Τροίζῃνος ἐπιούσαιο τὴν ἀνάβασιν. Εὐρυσθεῖ δὲ δείξας τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄιδου.

δ

Δηιάνειρα

Μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους τούτους Ἡρακλῆς ἐλθὼν εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσαιο. Καὶ παλαίους ὄπρῳ τοῦ γάμου αὐτῆς πρὸς Ἀχιλῆον εἰσασθέντι ταύρῳ ἀπέκοψε τὸ ἴτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν λαμβάνει γυναῖκα, τὸ δὲ κέρας, Ἀχιλῆος ἀπολαμβάνει δοῦς ἀπὸ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Τοῦτω δὲ δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε οἶνον ἢ ποτὶον, ὅπερ ἂν εἴξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἔδοξεν αὐτῷ εἰς Τροαζῖνα ἀπέραι. Ἄγων δὲ τὴν Δηιάνειραν ἐπὶ ποταμὸν Εἴηρον ἦκεν, ἐν ᾧ Νέεσον τὸν Κένταυρον ἐπόξενυσεν εἰς τὴν καρδίαν. Ὁ δὲ μέλλων τελευτῶν προσκαλεσάμενος Δηιάνειραν εἶπεν, εἰ ἐθέλοι γίλ-

Ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ τῆς πυρᾶς.

τρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸ ὄν ἐκ τοῦ τραύματος αἷμα φυλάττειν παρ' ἐαυτῆ· ἡ δὲ πεισθεῖσα ἔλαβε τοῦτο καὶ ἐν ἀγγεῖῳ χαλκῷ καλῶς ἐγκεκλεισμένον ἐφύλασεν.

ε'

Θάνατος Ἡρακλέους.

Ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχῖνα στρατιὰν ἐπ' Οἰχαλίαν ἤθροιζεν, Εὐρυτιον τὸν βασιλέα τιμωρήσασθαι ἐθέλων. Καὶ ἀποκτείνας αὐτὸν μετὰ τῶν παίδων αἰρεῖ τὴν πόλιν καὶ ἄγει τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἰόλην αἰχμάλωτον.

Καὶ καταγαγόμενος εἰς Εὐβοίαν ἐπ' ἀκροτηρίῳ Διὸς

βωμὸν ἰδρῶσατο. Μέλλων δὲ θυσίαν ποιῆσθαι εἰς Τραχῖνα Λίχαν τὸν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἴκοθεν οἴσοντα.

Παρὰ δὲ τούτου τὰ κατὰ Ἰόλην Δηϊάνειρα πνυθομένη καὶ δειύσασα, μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ Νέσσου αἷμα, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. Ἐνδύς δὲ Ἡρακλῆς ἔθνευ ὡς δέ, θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος, ὁ τῆς ὕδρας ἰὸς τὸν χρωῖα ἔσηπεν, τὸν χιτῶνα Ἡρακλῆς ἀπέσπασε προσπεφυκῶτα τῷ σώματι συναπεσπῶντο δὲ καὶ αἱ σάρκες.

Ὑπὸ τιαυτίης δὲ συμφορᾶς καταληφθεὶς εἰς Τραχῖνα ἐπὶ νεῶς κομίζεται, Δηϊάνειρα δὲ αἰσθομένη τὸ γεγονός ἐαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Οἴτην ὄρος, ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας ἐκέλευε τοὺς παρεστῶτας, ἐπιβάντος αὐτοῦ, ὑφάπτειν. Οὐδενὸς δὲ τοῦτο πράσσειν ἐθέλοντος, Ποίας παριὼν ὑφῆψεν. Τούτῳ καὶ τὰ τόξα ἔδωρῆσατο Ἡρακλῆς. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνενεγκεῖν.

Δ' ΑΙΤΩΛΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ

Ὁ Καλυδῶνιος κάπρος.

α'

Οἰνεὺς, ὁ Καλυδῶνος βασιλεὺς, καὶ Ἀλθαία ἐγέννησαν Μελέαγρον. "Ὅτε δ' οὖτος ἦν ἡμερῶν ἐπτά, αἱ Μοῖραι προεῖπον τῇ μητρὶ, οὗ τότε τελευτήσει ὁ παῖς αὐτῆς, ὅταν ὁ ἐπὶ τῆς ἐσχάτης δαλὸς κατακαῇ. Ἀκούσασα δὲ τοῦτο Ἀλθαία ἔκρυψε τὸν δαλὸν εἰς λάρακα.

Μελέαγρος δὲ ἀνῆρ γενόμενος τότε τὸν τρόπον ἐτελεύτησε. "Ὅτε ποτὲ Οἰνεὺς ἔθυσσε τῇ Δήμητρι καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἀπαρχὰς καρπῶν, μόνῃς τῆς Ἀρτέμιδος ὀλιγόρησε.

Ἡ θήρα τοῦ Καλυδωνίου κάπρου.

διὸ μηνίσασα Ἄρτεμις κάπρον εἰς Καλυδῶνα ἔπεμψε διαφέροντα μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ, ὃς τοὺς τε γεωργοῦντας ἐκόλυε σπεῖραι σῖτον καὶ τὰ βοσκήματα διέφθειρεν.

β'

Ἐπὶ τούτῳ τὸν κάπρον Μελέαγρος τοὺς ἀρίστους νεανίας τῆς Ἑλλάδος συνεκάλεσε καὶ τῷ ἀποκτείναντι αὐτὸν ἀριστεῖον ἐπηγγείλατο τὸ δέσμα.

Ἀφίκοντο οὖν ἄλλοι τε πολλοὶ εἰς Καλυδῶνα καὶ Ἀταλάντη ἐξ Ἀρκαδίας.

γ'

Κυκλωθεὶς δὲ ὑπὸ τούτῳ ὁ κάπρος ὑπὸ μὲν Ἀταλάντης ἐτοξεύθη εἰς τὸ νῶτον, ὑπὸ δὲ Ἀμφιαράου τοῦ Ἀργείου εἰς τὸν ὀφθαλμόν. Μελέαγρος δὲ εἰς τὸν κενεῶνα πλῆξας τὸν κάπρον ἀπέκτεινε καὶ ἐκδείρας ἐπέτρεψε τὸ δέσμα Ἀταλάντῃ ὡς ἀριστευσάσῃ.

Οἱ δὲ ἀδελφοὶ τῆς Ἀλθαίας ὄνειδος ἐνόμισαν εἶναι, εἰ

παρόντων ἀνδρῶν γυνή τῶν ἀριστείων ἀξιωθήσεται διὸ ἐνεδρεύσαντες Ἀταλάντη κατὰ τὴν εἰς Ἀρκαδίαν ἐπάνοδον ἀφείλοντο αὐτὴν τὸ δέσμα.

Ὁργισθεὶς δὲ ἐπὶ τούτῳ Μελέαγρος τοὺς μὲν ἀδελφοὺς τῆς μητρὸς ἀπέκτεινεν, τὸ δὲ δέσμα τοῦ κάπρου πάλιν ἐδώρησατο Ἀταλάντῃ. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν ἀδελφῶν ἐβουλεύσατο τιμωρήσασθαι τὸν υἱόν. Μνημονεύουσα οὖν τοῦ λόγου τῶν Μοιρῶν τὸν δαλὸν ἐκείνον ἐπύρωσε καὶ οὕτω Μελέαγρος ἐτελεύτησεν.

Ε΄ ΑΧΑΪΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Αἰακός.

Αἴγιαν τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα ἤρπασε Ζεὺς, καὶ εἰσκομίσας αὐτὴν εἰς τὴν τότε Οἰνώνῃν λεγομένην νῆσον, νῦν δὲ Αἴγιαν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν, ἐγέννησε παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰακόν.

Ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων ἀνθρώπων Αἰακός. Διὸ καὶ ὅτε ἀκαρπία ἄπασαν τὴν Ἑλλάδα κατεῖχε, χορημοὶ θεῶν ἔλεγον ἀπαλλαγῆσθαι τῶν κακῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσῃται. Ποιησαμένου δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ Διὶ Πανελληνίῳ, τῆς ἀκαρπίας ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάσσεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλοῦτῳ τελευτήσας Αἰακὸς καὶ τὰς κλεῖδας τοῦ Ἄιδου φυλάσσει.

2. Οἱ παῖδες τοῦ Αἰακοῦ.

Αἰακοῦ δὲ παῖδες ἦσαν Πηλεὺς καὶ Τελαμὼν καὶ Φῶκος. Ἐπειδὴ δὲ Φῶκος ἐν τοῖς ἀγῶσι διέφερε, οἱ ἀδελφοὶ ἐπεβούλευσαν αὐτῷ.

Καὶ Τελαμὼν συγγυμαζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσκῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀποκτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως κρύπτει ἐν ὕλῃ τινί.

Φωραθέντος δὲ τοῦ φόνου, φυγάδες ἀπ' Αἰγίνης ὑπ' Αἰακοῦ ἐλαύνονται.

Καὶ Τελαμῶν μὲν εἰς Σαλαμῖνα παραγίγνεται καὶ γενόμενος βασιλεὺς αὐτῆς λαμβάνει γυναῖκα Περίβοιαν, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται Αἴας. Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὸν λαμβάνει γυναῖκα Θέτιν τὴν Νηρέως ἐν τῷ Πηλῶν γάμῳ θεοὶ τὸν γάμον εὐοχούμενοι ὕμνησαν.

3. Ἀχιλλεύς.

Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον ἐθέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρύψασα τῆς νυκτὸς ἔφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῶον, μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ.

Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἀνεβόησεν, καὶ Θέτις κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν διαπράξασινα, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα πρὸς Νηρηίδας ὄχρητο.

Κοιῖζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγγχοις λεόντων καὶ σὺν ἀγρίων καὶ ἄορκτων μυελοῖς καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλέα.

Ἐπεὶ δ' ἐγένετο ἑνναετῆς Ἀχιλλεύς, Κάλχας ὁ μάντις ἔλεγεν, ὅτι οὐ δύναται χωρὶς αὐτοῦ Τροία ἐκπολιορκηθῆναι. Θέτις δὲ προαγινώσκουσα ὅτι, εἰ μὴ ὁ υἱὸς αὐτῆς στρατεύσεται ἐπὶ Τροίαν, ἀποθανεῖται ἐξεῖ, ἐνέδουσεν αὐτὸν γυναϊκεῖαν ἐσθῆτα ὡς παρθένον καὶ πρὸς Λυκομήδη, τὴν βασιλέα Σκῦρον, ἐπεμψεν.

Ὀδυσσεὺς δὲ, ὁ Ἰθάκης βασιλεὺς, ζητῶν Ἀχιλλέα ἀφίκετο καὶ εἰς Σκῦρον γάμῳ σάλπιγγι χορηγούμενος εἶδεν. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἀχιλλεύς εἰς Τροίαν ἦλθεν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Α' ΕΙΣ ΑΙΣΩΠΕΙΟΥΣ ΜΥΘΟΥΣ

1.

τίκτουσαν, παρτατκ. μετχ. τοῦ β. *τίκτω* = γεννώ.
τέξεσθαι, μέλλ. ἀπρμφ. τοῦ β. *τίκτω*.
πλείων, συγκριτκ. τοῦ *πολύς*.
πίων (ὄ, ἦ) = παχύς.

2.

ἔνδον = ἐντός.
χρυσίον = χρυσάφι.
ἀπέκτεινε, ἀόρ. τοῦ β. *ἀποκτείνω* = φονεύω.
ἄθρόος = συνηθροισμένος, ἄφθονος.
μικρός = ὀλίγος.

3.

θεασαμένη, τοῦ β. *θεῶμαι* (-όμαι) = παρατηρῶ.
ὑπέλαβε, τοῦ β. *ὑπολαμβάνω* = νομίζω.
μείζων, συγκριτκ. τοῦ *μέγας*.
διόπερ = διὰ τοῦτο βεβαίως.
καταλιποῦσα, τοῦ β. *καταλείπω* = ἀφήνω.
τὸ ἴδιον = τὸ ἰδικόν της.
ὡς . . . ἀφαιρησομένη = ἵνα ἀφαιρέσῃ.
ἀμφότεροι = καὶ οἱ δύο.

4.

μυρσινῶν = τόπος κατάφυτος ἀπὸ μυρσίνης (μυρτιές).
νέμομαι = βόσκω.
ἀποχωρῶ (-έω) = ἀπομακρύνομαι, φεύγω.
ιδῶν, τοῦ β. *ὄρῶ* (-άω) = βλέπω.
ἰξεύω = σταίνω ἰξόθεργα.
ἀναιρεθήσεσθαι = νὰ φονευθῇ τοῦ β. *ἀναιροῦμαι* (-έομαι).
δείλαιος = ἄθλιος, δυστυχής.

ΣΤΑΞΩΣ ΕΠΙΜΗΣ

ἡ λεοντή, ἦς = τὸ δῆρμα τοῦ λέοντος.

δορᾶ = δῆρμα.

ἐπενδύθεις, τοῦ β. ἐπενδύομαι = φορῶ ἐπάνω.

πᾶσι = ὑπὸ πάντων.

φυγὴ ἦν ἀνθρώπων = ἔφευγον οἱ ἄνθρωποι.

περιηρέθη, τοῦ β. περιαιροῦμαι (-έομαι) = ἀφαιροῦμαι.

ἐπιδραμόντες = ἀπ' οὗ ἔτρεξαν κατ' αὐτοῦ ἀόρ. β' μετοχ. τοῦ β.

ἐπιτρέχω.

παίω = χτυπῶ.

6.

μεθύω ἐλαίῳ = ἔγω ἀφθονον ἔλαϊον.

φαίνω = φέγγω, φωτίζω.

ὑπὲρ ἥλιον = καλύτερον τοῦ ἡλίου.

ἀπῶ = ἀνάπτω.

σίγα, ἐνεστ. προστακτ. τοῦ β. σιγῶ (-άω) = σιωπῶ.

ἐκλείπω = σβήνω.

7.

ἀποδηήσας, τοῦ β. ἀποδηῶ (-έω) = ἀναίθεομαι.

ἀπονοσιῶ (-έω) = ἐπιστρέφω εἰς τὴν πατρίδα.

ᾧτινι . . . ἀπανιῶ = ὅσους ἀπύνη.

κομπάζω = καυχῶμαι.

ἔδρασα, τοῦ β. δρῶ (-άω) = πράττω.

οἶον = ἔπεισον.

ποιήσασθαι = γὰ κέρμης.

8.

ἐβουλήθη, τοῦ β. βούλομαι = θέλω.

ἐπήνει, τοῦ β. ἐπαινῶ (-έω).

εὐμερέθης = μαγαλόσχημος.

καλὸς = ὠρλῆς.

πρέπει = ἀρμόζει, παρῆζει.

μάλιστα = πρὸ πάντων.

πάντως = εὐάπαντος.

αν ἐγένετο = θά ἐγένετο.

δηλῶσαι, τοῦ ῥ. δηλῶ (- ὶω) = φανερώνω.

βαλών, τοῦ ῥ. βάλλω = ῥίπτω.

πάνυ κράζω = δυνατά κράζω (φωνάζω κρά, κρά).

προσδραμοῦσα = ἀφ' οὗ προσέτρεξεν τοῦ ῥ. προστρέχω.

κτῆσαι, ἄορ. προστακτ. τοῦ ῥ. κτῶμαι (- ἴομαι) = ἀποκτῶ.

9.

πήρα = σάκκος.

γέμω = εἶμαι γεμάτος.

ἐκάτερος = καθείς ἐκ τῶν δύο.

ἀλλότριος = ξένος.

πάνυ = παρά πολύ.

10.

ῶρα = ἐν κερῆ.

καῦμα = καύσων, ζέστη.

τεύχομαι = βασανίζομαι.

ἀναβλέψαντες, τοῦ ῥ. ἀναβλέπω = στρέφω τὰ βλέμματα πρὸς τὰ ἄνω.

ἀνωφελής = ἄχρηστος.

ὑπολαβοῦσα, τοῦ ῥ. ὑπολαμβάνω = λαμβάνω τὸν λόγον, ἀποκρίνομαι.

ἔτι = ἀκόμη.

ἀποκαλῶ (- ἔω) = ἐνειδιστικῶς ἐπιονομάζω, κατηγορῶ.

11.

ἀποκτείνας, τοῦ ῥ. ἀποκτείνω = : (2).

διώκομαι = καταδιώκομαι.

κατά = εἰς.

παράκειμαί τινι = κείμαι πλησίον τινός.

δράκων = ὄφις.

12.

νέμων, παρτακτ. μετοχ. τοῦ ῥ. νέμω = ῥάσκω.

ἀγρότης = χωρικός.

ἐπικαλοῦμαι (- ἔομαι) = καλῶ εἰς βοήθειαν.

βοηθεῖτε, ἐνεστ. προστατ. τοῦ ῥ. βοηθῶ (-έω) = τρέχω εἰς βοήθειαν.

δεῦρο = ἐδῶ.

ἀληθεύω = λέγω τὴν ἀλήθειαν.

βοῶ (-άω) = φωνάζω δυνατά.

δεῦτε = ἐδῶ (ἐλθετε).

λύκος, δηλ. ἦλθεν.

οὐδέτις ἐπίστανε = οὐδεὶς ἐπίστανε πλέον.

ὥστε προσδραμεῖν (τοῦ ῥ. προστρέχω) = ὥστε νὰ τρέξῃ πρός αὐτόν.

ἄδεια = ἀφοβία, ἀσφάλεια.

ποιμνὴ = ποιμνίον, κοπάδι.

διεφθίρει, ἀόρ. τοῦ ῥ. διαφθείρω = καταστρέφω.

13.

στασιάζω = φιλονικῶ.

πειρῶμαι (-άομαι) = προσπαθῶ.

ἔργον = πράξις.

νομίζω = φέρω.

ἄθροαι = συνηνωμένοι, ὅλοι ὅμοι.

θραῦσαι, τοῦ ῥ. θραύω = συντρίβω (σπάζω, τσακίζω).

κελεύω = διατάσσω.

καίπερ σπουδάζοντες = ἀν καὶ ἐφρόντιζον.

ἀνὰ μίαν = μίαν μίαν.

ἑρδίας = ευκόλως.

ἤτηθῆσθε, τοῦ ῥ. ἤτιῶμαι (-άομαι) = νικῶμαι.

μακαριῶ, τοῦ ῥ. μακαρίζω = καλοτυγχάνω.

14.

ἐπεφάνη, τοῦ ῥ. ἐπιφαίνομαι = παρουσιάζομαι αἰφνιδίως.

φθάνω = προφθάνω.

προσῆνεγκεν, τοῦ ῥ. προσφέρω = πλησιάζω.

τὸ δύνχος = ἡ ῥίς (παντὸς τετραπόδου).

περιοσφραίνομαι = μυρίζω (τι) ἐλόγρον.

συνέχω = συγκρατῶ.

φασί = λέγουσι.

ἀπτομαι = ἐγγίζω.

παραμένω = μένω μέχρι τέλους πλησίον τινός.

15.

κωλύω = ἐμποδίζω.

ἐκκλησία = συνέλευσις τοῦ λαοῦ.

ώρα = ; (10).

μισθοῦμαι (-όμαι) = λαμβάνω τι μὲ μισθόν.

μισθῶ (-όω) = δίδω τι μὲ μισθόν.

τὸ ἄστυ = ἡ πόλις, αἱ Ἀθήναι.

Μεγαράδε = διὰ τὴν ὑπάγην εἰς τὰ Μέγαρα.

μεσῶ (-όω) = εἶμαι εἰς τὸ μέσον.

ἡμέρα μεσοῦσα = μεσημέρι.

σφόδρα = πολύ, ὑπερβολικῶς.

φλέγω = καίω.

ὀνηλάτης = ὁ ἄγων τὸν ὄνον.

ὑποδύομαι = χόνομαι, κρύπτομαι.

δέομαι = παρακαλῶ.

Β' ΕΙΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

1.

ἐλευθεροί = οἱ ἐξ ἐλευθέρων γονέων γεννηθέντες.

κελεύω = διατάττω.

μελωδία = μουσική.

ψυχαγωγοῦμαι (-έομαι) = τέρπομαι, εὐχαριστοῦμαι.

διαλαμβάνω τῇ μνήμῃ = συγκρατῶ ἐν τῇ μνήμῃ.

ἀπολογοῦμαι (-έομαι) = δικαιολογοῦμαι.

τι τῶν κεικλυμένων = τι ἐκ τῶν ἀπηγορευμένων.

ἔταξαν, τοῦ ῥ. τάττω = ὀρίζω.

οἱ τῶν θεῶν ὕμνοι = οἱ πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν (ψαλλόμενοι) ὕμνοι.

ἐγκώμιον = ἔπαινος.

2.

ἡ ἔδρα = τὸ κάθισμα.

ἀπορῶ = δὲν ἔχω.

- πάντοθεν = ἀπὸ ὅλων τὰ μέρη.
 ὑβρίζω = κακομεταχειρίζομαι.
 καταγελάω = περιγελάω, περιπαίζω.
 τοῦ τόπου ἐκχωρῶ = παραχωρῶ τὴν θέσιν μου.
 νομίζεται = θεωρεῖται.
 ἐπεβόησαν, τοῦ β. ἐπιβοῶ (-άω) = φωνάζω μεγαλοφώνως.
 ἦθος = συμπεριφορά.
 οἷμοι τῶν κακῶν = ἀλλοίμονον διὰ τὰς συμφοράς.
 χρωμαί τινα = μεταχειρίζομαι τι.

3.

- ἄσωτος = σπάταλος.
 περιουσία = περίσσευμα.
 τὸ παλαιὸν = κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους.
 κολάζω = τιμωρῶ (πρὸς σωφρονισμόν).
 γοῦν = παραδείγματος χάριν.
 μεταπεμφάμενοι, τοῦ β. μεταπέμπομαι = προσκαλῶ.
 σχολάζω τοῖς φιλοσόφοις = φαίτω εἰς τὰ σχολεῖα τῶν φιλοσόφων.
 εὐενκῶ (-έω) = εἶμαι εὐρωστος, ὑγιής.
 κελεύω = παρακαλῶ.
 μυλωθρός = μυλωνάς.
 ὁ μυλών, ὄνος = ἡ μύλος.
 ἀλοῦντες, ἐνεστ. μετχ. τοῦ β. ἀλῶ (-έω) = ἀλέθω.
 τιμῶ (-άω) = βραβεύω.

4.

- ἀγαλλόμενον, παρατατ. μετχ. τοῦ β. ἀγάλλομαι (ἐπὶ τινα) =
 κυχῶμαι (διὰ τι).
 μέγα φρονῶ ἐπὶ τινα = ὑπερηφανεύομαι διὰ τι.
 ἤγαγεν, τοῦ β. ἄγω = ὀδηγῶ.
 ἔνθα = ὅπου.
 πινάκιον = μικρὸς πίναξ.
 γῆς περίοδος = γεωγραφικὸς χάρτης.
 προσέταξε, τοῦ β. προστάσσω (τινὶ) = διατάττω (τινά).

5.

- ἄλωσις = κυρίεσις.
 οἰκτίρω = λυποῦμαι.

- άλισκομαι** = ἀλιμαλιόζομαι, συλλυμαόνομαι. **αἰρόμαι** = ἀίρω, ἀίρωμαι.
τύχη = συμφορά.
ἀρασθαι = να τρώσῃ (καὶ θέσῃ ἐπὶ τῶν ὤμων) τοῦ β. **αἶρομαι**.
ἀποφέρειν = να λάβῃ καὶ φέρῃ μακρῶν (τοῦ Ἰλίου).
τὰ οἰκεία (δηλ. **κτήματα**) = τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πράγματος.
τοὺς πατρώους θεοὺς = τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν τῶν προγόνων τοῦ ἥρατο, ἀδρ. τοῦ β. **αἶρομαι**.
ἡσθένεις, ἀδρ. μετχ. τοῦ β. **ἤδομαι** (**ἐπὶ τινι**) = εὐχαριστοῦμαι (ἐπὶ τῇ).
συγχωρῶ (-έω) = ἐπιτρέπω.
πάνυ σφόδρα = παρά πολύ.
γεγηρακώς = γέρον.
ὑπερεκπλαγέντες, ἀδρ. μετχ. τοῦ β. **ὑπερεκπλήττομαι** = θαυμάζω παρά πολύ.
θύαξ πυρός = πύρινος θύαξ, ἢ λεγομένη λάδα.
ἐρρῦή = ἔρρευσεν ἀδρ. β' ἄριστ. τοῦ β. **δέω**.
καὶ δὴ = καὶ μάλιστα.
πρὸς πόλιν τινά, τὴν Κατάνην.
εἰς τις = κάποιος.
προσβύτερος = γέρον.
ἐγκαταλαμβάνομενον, δηλ. ὑπὸ τῆς λάδας **ἐγκαταλαμβάνομαι** = προφθάνομαι.
ἀράμενος, ἀδρ. μετχ. τοῦ β. **αἶρομαι**.
προσγενομένου, τοῦ β. **προσγίγνομαι** = προστίθεμαι ὡς προσγενομένου.
ὄθεν δὴ = ἐκ τούτου δὲ πρὸ πάντων.
θειωρῶ = παρατηρῶ.
εὐμενῶς ἔχω τινι = εὐμενῶς διακίμαι πρὸς τινά, ἀγαπῶ τινά.
κέκλημαι = ἐκμαζόμαι.
ταχέϊαν τὴν ἀποχώρησιν ποιοῦμαι = ταχέως ἀποχωρῶ, φεύγω.
7.
αὐτόμελος = ὁ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπελθὼν, ὁ προδότης.
βίος = τὰ πρὸς τὸ ζῆν μέσα.
δεόμενοι, παρτχ. μετχ. τοῦ β. **δέομαι** = ἔχω ἀνάγκην.

ἐνεργός = ὁ ἐν ἔργῳ ὢν, ὁ ἔχων ἐργασίαν.

ὡς = πρὸς.

πυνθάνομαι = ἐρωτῶ.

ἃ πράττειεν = τί πράττουσι (τινες);

Ἰόλυμπια ἄγω = ἐορτάζω τοὺς Ἰολυμπιακοὺς ἀγῶνας.

τὸ ἄθλον = τὸ βραβεῖον.

ἐλάα = ἐλαία.

ἐνταῦθα = τότε.

γενναῖος = εὐγενής.

ὄν = ὅτι ἦτο.

παπαῖ = ἀλλοίμονον.

ποιησομένους = ἵνα κάμωσιν.

8.

κύλιξ = ποτήριον.

ἰῶμαι (-άομαι) = θεραπεύω ὡς ἰασόμενος = ἵνα θεραπεύσῃ.

ἐν τοῖς... = μεταξύ τῶν...

φυλάττομαι τινα = προφυλάττομαι ἀπὸ τινα.

πέπεισται, παρκμ. τοῦ ῥ. πείδομαι.

πέποιδα = ἔχω πεποιθήσιν τοῦ ῥ. πείδομαι.

ἅμα = συγχρόνως.

9.

ὀδεύω = βαδίζω.

ἄνυδρος = ὁ μὴ ἔχων ὕδωρ.

μάλα = πολύ.

ἀπαγορεύω = κουράζομαι.

ἐνθα = ἐνταῦθα.

δῆ = λοιπόν.

ἐνιοι = ἄνεις.

ὁ γυμνῆς, ἦτος = ὁ ἐλαφρῶς ὀπλισμένος πεζὸς στρατιώτης.

πέτρα = βράχος.

μικρῷ ὕδατι ἐντυγχάνω = ὀλίγον ὕδωρ εὕρισκω.

κόρυς, υθος = περικεφαλαία.

μεστός = πλήρης.

περιβλέπω = βλέπω πέραξ.

ἔξέχει, παρτατχ. ἄριστ. τοῦ ῥ. ἐκχέω = ἐκχύνω.

στρατιὰ = στρατός.

ἀλαλάζω = κραυγάζω.

εὐρώστως = δυνατά, πολύ.

10.

τάλαντον = χρηματικὸν ποσὸν 6,000 ἀρχαίων δραχμῶν.

διὰ τί . . . διδοίη = διατί δίδει.

ἡγοῦμαι (-έομαι) = νομίζω.

καλὸς κἀγαθὸς = ὁ ὡραῖος εἰς τὸ σῶμα καὶ καλὸς εἰς τὴν ψυχὴν,
ὁ τέλειος ἄνθρωπος.

προσειπὼν, τοῦ ῥ. προσλέγω = προσέτι λέγω.

εασάτω, ἄορ. προστακτ. τοῦ ῥ. εἶω (-άω) = ἀφήνω.

11.

καταγινώσκομαι θανάτω = καταδικάζομαι εἰς θάνατον.

πίεσθαι = νὰ πῆγ' μέλλ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. πίνω.

κῶνειον = δηλητήριον.

ὠρεξεν, τοῦ ῥ. ὀρέγω = προτείνω.

κύλιξ = ; (8).

δήμιος = ὁ ἐκτελῶν τὰς ποινὰς δημόσιος ὑπάλληλος.

οἱ προσήκοντες = οἱ συγγενεῖς.

ἤροντο, ἄορ. β' ὀριστ. τοῦ ῥ. ἐρωτῶ (-άω).

εἴ τι λέγοι = ἂν παραγγέλλει τι (= ἂν ἔχη νὰ παραγγείλῃ τι).

ἐπισκήπιω = παραγγέλλω.

μνησικακῶ τινι ὑπέρ τινος = μνησικακῶ ἐναντίον τινὸς διὰ τι.

φιλοτήσιος = φιλικός· ἢ παρὰ τινος φιλοτησία (πόσις) = ἡ ἐκ
μέρους τινὸς προσφερομένη φιλικὴ πόσις.

12.

α'

τελευτῶ (-άω), δηλ. τὸν βίον = ἀποθνήσκω.

ἤκω = ἔχω ἔλθει· ὁ παρατακτ. ἤκον = εἶχον ἔλθει ἢ ἤλθον.

ἐγκωμιάζω = ἐπαινῶ.

ἀγαθὸς = γενναῖος· συγκριτ. κρείσσων = ;

β'

- προσδοκῶ (-άω) = περιμένω.
 ἀνδράποδον = δούλος.
 πότερον = ποῖον ἐκ τῶν δύο = ἄν.
 ἀγαπῶ τι = εὐχαριστοῦμαι μέ τι.

γ'

- οἶμοι τῆς τύχης = ἀλλοίμονον διὰ τὴν τύχην.
 τῆς καλῆς (δηλ. τύχης) = διὰ τὴν καλὴν τύχην.
 ἐς αἰεὶ = πάντοτε.
 πρὸ τῆς Σπάρτης = ὑπὲρ τῆς Σπάρτης.

δ'

- ἠδύς = εὐχάριστος.
 τὸν ἅπαντα χρόνον = καθ' ὅλον τὸν χρόνον.

13.

- ἠττώμενοι, παρτακτ. μετχ. τοῦ ῥ. ἠττώμαι (-άομαι) = νικῶμαι.
 ἐψηφίσαντο, τοῦ ῥ. ψηφίζομαι = ψηφίζω, ἀποφασίζω.
 τῷ ἀγορεύσαντι πλεῖν = κατ' ἐκείνου, ὅστις ἤθελε προτείνει νὰ πλέωσιν.
 λύω νόμον = ἀκυρῶνω, καταργῶ νόμον.
 ὧδε = ὡς ἐξῆς.
 μανία = τρέλλα.
 ὑποκρίνομαι = προσποιούμαι.
 ἐλεγείον = ἄσμα.
 ἄδω = ψάλλω, τραγοῦδῶ.
 Ἄρειος = πολεμικός.
 ἠγειρον, ἄορ. τοῦ ῥ. ἐγείρω = ἐξεγείρω, παρορμῶ.
 κάτοχοι ἐκ Μουσῶν καὶ Ἄρειος = ἐνθουσιασθέντες ἐκ τοῦ πολεμικοῦ ἔσματος.
 αὐτίνα = ἀμέσως.
 ἀνάγομαι = πλέω.
 ἀλαλάζω = ἐγείρω πολεμικὴν κραυγὴν, κραυγάζω.
 κατὰ κράτος = ἐξ ἐφόδου.
 τὰ μάλα = παρὰ πολύ.

14.

μαντεύομαι = δίδω χρησμόν.

σπουδαίως = σοβαρῶς.

βουλευομαι = σκέπτομαι.

ὅπως . . . φονευθήσεται = πῶς νὰ φονευθῆ.

λάθρα = κρυφίως.

χιτῶν = ἔνδυμα φορούμενον κατάσαρκα, ὑποκάμισον.

ἄνυπαρδός = ἀκάθαρτος.

ἀξίγη = πέλεκυς.

ὡς ξυλοτόμῳ ὄντι = ὡς ἐὰν ἦτο ξυλοτόμος.

πεζεύω = βαδίζω.

κατ' ἔριν = ἔνεκα φιλονικίας.

μηνύομαι = γνωστοποιῶμαι.

εἶδος = ὄψις.

ἔργῳ = πράγματι.

μνημονεύω = ἐνθυμοῦμαι.

μαντεῖον = χρησμός.

πάλιν = ὀπίσω.

15.

ὡς ἐμποιήσων = ἵνα ἐμβάλλῃ.

θυμὸς = θάρρος.

τῇ ὑστεραίᾳ = τὴν ἐπομένην ἡμέραν.

βλέπω = παρατηρῶ.

εὐπειῶς = εὐκόλως.

ἀθυμῶ (-έω) = δειλιῶ.

ζωγρησας, τοῦ ῥ. ζωγρῶ (-έω) = συλλαμβάνω.

ἐν βίῳ οὔσα = ὅτε ἐζῆ.

δέχομαί τινα = ὑπομένω τινά.

16.

συνεσκήνωσε, τοῦ ῥ. συσκηνῶ (-όω [τινι]) = κατοικῶ ὑπὸ τὴν
αὐτὴν στέγην (μετὰ τινος).

ἀγνώς, ὤτος = ἄγνωστος.

εὐχαρις = προσφιλής.

ἀσασθῆναι, παθ. ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἀγαμαι = θαυμάζω.

ἡσθῆναι, παθ. ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἡδομαι = εὐχαριστοῦμαι.

συνουσία = συναναστροφή.

μὴν = ὅμως.

ἐνεφάνισεν, τοῦ ῥ. ἐμφανίζω = φανερώνω.

μάλα = πολύ.

φιλοφρόνως = με φιλοφροσύνην, με φιλικὰς διαθέσεις.

ἄγε = ἔλα.

ἐπίδειξον, ἀόρ. προστακτ. τοῦ ῥ. ἐπιδείκνυμι = δεικνύω.

ὁμώνυμος = ὁ ἔχων τὸ αὐτὸ ὄνομα.

ὁμιλητής = μαθητής.

ἡγησάμενος, τοῦ ῥ. ἡγοῦμαι (-έομαι) = ὀδηγῶ.

σύστησον, ἀόρ. προστακτ. τοῦ ῥ. συνίστημι = συνιστῶ.

εὐκλεής = ἔνδοξος.

φησίν, τοῦ ῥ. φημι = λέγω.

ὅτι = διότι.

ἔχοντες = ἐν ᾧ εἶχον.

ὁ τοσαῦτος = ὁ τόσῳ μέγας.

17.

ἀποδημῶ (-έω) = ἀναχωρῶ.

ἀλλότριος = ξένος.

ἀσκή (-έω) = ἐξασκῶ.

ὁδεύω = πορεύομαι.

ὡς παρεσόμενος = ἵνα παρευρεθῆ.

ἐπιβουλή = φόνος.

γέροντος, εἶδος πτηνοῦ ἔχοντος πολλὸ μακρὸν λαιμόν.

πιετομένας, παρτακτ. μετχ. τοῦ ῥ. πέτομαι = πετῶ.

τιμωρήσασθε, τοῦ ῥ. τιμωροῦμαι (-έομαι) = ἐκδικοῦμαι.

ἄδε = οὗτος δά.

δὴ = λοιπόν.

διέπτησαν = ἐπέταξαν τοῦ ῥ. διαπέτομαι.

ὑπὲρ τῆς σκηνῆς = ὑπεράνω τῆς σκηνῆς (μέρους τοῦ θεάτρου.
ἐν ᾧ ἦσαν οἱ ὑποκριταί).

18.

α'

κιδναρφδός = ὁ παίζων τὴν κιδάραν καὶ ἄδων.

διατρίβω = διαμένω.

εὐδοκιμήσας, τοῦ ῥ. εὐδοκιμῶ (-έω) = ἔχω καλὴν φήμην,
ἐκτιμῶμαι.

κησόμενος, τοῦ ῥ. κτῶμαι (-άομαι) = ἀποκτῶ.

ἐπειγόμενος, παρατατκ. μετχ. τοῦ ῥ. ἐπείγομαι = σπεύδω.

ἐμισθώσατο, τοῦ ῥ. μισθοῦμαι (-όομαι) = λαμβάνω μὲ μισθόν.
γκυλώνω.

πιστεύω τινί = ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τινά.

αἰσθόμενος, ἄορ. β' μετχ. τοῦ ῥ. αἰσθάνομαι = ἐννοῶ.

συγχωρήσατε, τοῦ ῥ. συγχωρῶ (-έω) = ἐπιτρέπω.

σκευή = ἐνδυμασία.

ἄσαι, ἄορ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἄδω = ψάλλω.

ἱμάτιον = ἐνδυμα.

πρῶρα = τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ πλοίου.

ἀκροῶμαί τινος = ἀκούω τινά μετὰ προσοχῆς.

β'

δελφίς = δελφίνι.

τὸ νῶτον = ἡ ῥάχις.

ὀρμίζομαι = ἀγκυροβολῶ.

μεταπεμψάμενος, τοῦ ῥ. μεταπέμπομαι = προσκαλῶ.

διε σῶς εἴη = διε ὑγιής ἦτο.

ζημιῶ (-όω) = τιμωρῶ.

19.

α'

τυρανῶ (-έω) = εἶμαι τύραννος.

τὰ βασίλεια = τὰ ἀνάκτορα.

ὡς ἐπιβεβουλευκῶς τούτῳ = διότι εἶχε σκοπὸν νὰ φανεύσῃ τοῦτον.

ἄχθεις, τοῦ ῥ. ἄγομαι = προσάγομαι, κομίζομαι.

ἐξελεγχθεῖς, τοῦ ῥ. ἐξελέγχομαι = ἀποδεικνύομαι ἔνοχος.

κατακρίνομαι = καταδικάζομαι.

τοῖς δεδομένοις = εἰς τὰ ἀποφασισθέντα.

συνοικίζω = ὑπανδρεύω.

μνηστήρ = ἀρραβωνιαστικός.

συντόμως = ἐν τῷ ὀλίγῳ χρόνῳ.

τίς ἂν πίστις γένοιτο = πῶς δύναμαι νὰ πιστεῦσω (εἰς τοὺς λόγους σου).

παρέξομαι, τοῦ β. *παρέχομαι* = παρουσιάζω.

β'

μεταπνευγόμενος, τοῦ β. *μεταπέμπομαι* = ; (σελ. 69).

ἤξιωσεν ἐγγυήσασθαι = ἀπήτησε νὰ ἐγγυηθῆ.

μάλα = πολὺ.

ἄσμενος = πρόθυμος.

ἐπένευσε, τοῦ β. *ἐπινεύω* = κινῶ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, παραδέχομαι.

ἐγγύη = ἐγγύησις.

τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐνοίας = τὴν ὑπερβολικὴν, τὴν μεγίστην ἀγάπην.

καταγελῶ τινος = περιγελῶ τινος.

ὡς μαινομένου = ὅτι δῆθεν ἦτο παράφρων (τρελλός).

ἐφ' ᾧτε ἐπανελθεῖν = μετὰ τὴν συμφωνίαν νὰ ἐπανέλθῃ.

αὐτόθι = αὐτοῦ (ἐν τοῖς ἀνακτόροις).

γ'

συνέδραμε = ἔτρεξεν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, συνηθροίσθη; ὁ ἐνεστ.

συντρέχω.

μετέωρος ὢν = ἀνησυχῶν.

δρομαῖος = τρέχων, τρεχᾶτος.

ἀμφότεροι = καὶ οἱ δύο.

περιβάλλω = ἐναγκαλιζομαι.

Γ' Εἰς Περιγραφὰς Πόλεων καὶ Τοπιῶν

1.

α'

εὐδρος = ὁ ἔχων πολὺ, ἄφθονον ὕδωρ.

ῥυμοτομῶ (-έω) πόλιν = διαίρω πόλιν εἰς ὁδοὺς ἢ συνοικίας.

κακῶς ἐρρυμοτομημένη πόλις = πόλις ἔχουσα κακὴν ῥυμοτομίαν (= διαίρεσιν εἰς ὁδοὺς ἢ συνοικίας).

- εὐτελής = πτωχικός, ταπεινός.
 χρήσιμος = κατάλληλος πρὸς χρήσιν, καλός.
 ἀπιστηθεὶη ἄν = δὲν δύναται νὰ πιστευθῆ.
 θεωρῶ (-έω) = παρατηρῶ.
 προσαγορεύω = ὀνομάζω.

β'

- καλὸς = ὠραῖος.
 ἱερὸν = ναός.
 πολυτελής = πολυδάπανος, μεγαλοπρεπής.
 ἔτι = προσέτι.
 ἀπόβλεπτος = ὁ μετὰ θαυμασμοῦ ἀποβλεπόμενος ὑπὸ πάντων,
 ἀξιοθαύμαστος.
 Ὀλυμπίειον, δηλ. ἔστι.
 ὑπογραφή = ἀρχιτεκτονικὸν σχέδιον.
 οἰκοδομία = οἰκοδόμησις.
 ἂν ἐγένετο = θὰ ἀπέβαινεν.
 εἴπερ συνετελέσθη = ἐὰν βεβαίως ἐπερατοῦτο.
 γυμνάσιον = δημόσιος τόπος, ἐν ᾧ ἐγίνοντο γυμναστικά ἢ ἀθλη-
 τικὰ ἀσκήσεις.
 κατάδενδρος = πλήρης δένδρων.
 ποώδης = χλοερός.
 παντοδαπός = ὁ παντὸς εἶδους.
 θέα = θέαμα.

γ'

- Ἄτικοι = οἱ κατοικοῦντες συνήθως εἰς τοὺς ἀγρούς.
 ὑπουλος = πανούργος, δόλιος.
 συκοφαντιῶδης = ὁ ἔχων κλίσιν νὰ συκοφαντῆ.
 ξενικοὶ βιοί = τρόποι, καθ' οὓς ζῶσιν οἱ ξένοι.
 θερμὸς = σφοδρὸς, θερμός.

2.

α'

- δρθιος = ἀπότομος, ἀπόκρημνος.
 περιφανής = ὁ πανταχόθεν φαινόμενος μέγας, ὑψηλός.
 ἐξέχω εἰς τι = φθάνω εἰς τι.

- πολιοῦχος** = προστάτης πόλεως.
χαλκίοικος = ὁ χαλκοὺν ἔχων οἶκον ἐπίθ. τῆς **πολιοῦχου Ἀθηνᾶς**
 ἐν Σπάρτῃ ὡς ἐκ τοῦ χαλκοῦ ἱεροῦ, ἐν ᾧ ἦν τὸ ἀγάλμα αὐτῆς.
ὁ αὐτὸς = ὁ ἴδιος.
κώμη = συνοικία, τμήμα πόλεως.
τάξις = παράταξις μάχης.
στρατιὰ = στρατός, στράτευμα.

β'

- ἀρχεῖον** = οἰκοδόμημα, ἐν ᾧ συνήρχοντο αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως.
ἐπιφανῆς = περίφημος, ὀνομαστός.
στοὰ = τόπος ἐστεγασμένος μετὰ κιόνων.
ποιῶ (-έω) = κάμνω, κατασκευάζω.
ἔφηβος, ὁ ἔχων ἡλικίαν 18-20 ἐτῶν.
χορεύω τινί = χορεύω πρὸς τιμὴν τινος.
γυμνοπαῖδαι, ἑτησία ἑορτή, καθ' ἣν παῖδες γυμνοὶ ἐχόρευον καὶ
 ἐτέλουν διαφόρους γυμναστικὰς ἀσκήσεις.
ἐκκλησιάζω = συνέρχομαι εἰς συνέλευσιν.
ἀπωτέρω = μακράν.
τοῖς νέοις μνῆτη δρόμου ἐστὶ = ἀσκοῦνται οἱ νέοι εἰς τὸν δρό-
 μον (τρέξιμον).
χωρίον = θέσις, τόπος.
δῆ = πράγματι.
συνεχῆς = ὁ συνεχόμενος, ὁ εἰς πλησίον τοῦ ἄλλου.
πεφυκάσι, τοῦ β. **φύομαι** = φυτρώνω, αὐξάνομαι.
κύκλω = ὀλόγυρα.
εὐριπος = τάφρος (πλήρης ὕδατος).
περιέχω = περιβάλλω, περικλείω.
ἔφοδος = μετάβασις· **ἔφοδοι ἐπὶ γεφυρῶν εἰσιν** = αἱ μεταβά-
 σεις γίνονται (μεταβαίνουσιν εἰς τὸν Πλατανιστᾶν) διὰ γεφυρῶν.

γ'

- χεῶμαι τινί** = μεταχειρίζομαι τι.
ἀεὶ = πάντοτε.
σπουδάξω περὶ τι = καταγίνομαι μετὰ ζήλου εἰς τι.

δαιτα = τρόπος ζωής (ἐν σχέσει πρὸς τὴν τροφήν, ἐνδυμασίαν καὶ κατοικίαν).

καρτερικὸς = ὑπομονητικὸς.

ῥωμαλέος = δυνατὸς (γερός).

βραχυλόγος = ὀλιγολόγος, ὀλίγα λέγων, τὴν συντομίαν ἐπιδιώκων.

3.

α'

περίμετρος = περιφέρεια.

στάδιον, μέτρον μήκους ἴσον πρὸς 185 περίπου μέτρα.

ἡ χροά = τὸ χροῖμα.

μελάγγειος = ὁ ἔχων μαῦρον χροῖμα.

οὔσα = ἂν καὶ εἶναι.

καινώς = κατὰ νέον τρόπον.

διὰ τὸ κατεσκάφθαι = διότι εἶχε κατεδαφισθῆ.

β'

ἱπποτρόφος = ὁ τρέφων ἵππους.

κάθυδρος οὔσα = ἐπειδὴ εἶναι πλήρης ὑδάτων.

χλωρὸς = χλοερὸς, πράσινος.

γεώλοφος = κεκαλυμμένος ὑπὸ χώματος.

κηπεύματα = τὰ εἰς τοὺς κήπους καλλιεργούμενα δένδρα ἢ ἄλλα φυτά.

ὑπόκειμαι τινι = κείμαι ὑποκάτω (κατωτέρω) τινός.

ἀρδεύω = ποτίζω.

γ'

ἐνθερίζω = διέρχομαι τὸ θέρος.

εὐήνεμος = ὁ ὑπὸ καλῶν ἀνέμων διαπνεόμενος.

πρόσσωπις = ὄψις.

εὐόπωρος = ὁ ἔχων καλὰ ὀπώρας (καρπούς).

τὰ ὄνια = τὰ ὀψόνια.

ἄξυλος = ὁ ἐστερημένος ξύλων.

ἐγχειμάζω = διέρχομαι τὸν χειμῶνα.

πνεῦμα = ἄνεμος.

νίφομαι = χιονίζομαι.

πηλὸς = λάσπη.

δ'

ταῖς κατὰ τὸν βίον εὐελπιστίαις = διὰ τὰς περὶ τοῦ βίου καλὰς ἐλπίδας τῶν.

δημότης = συνδημότης.

συνάλλαγμα = συμβόλαιον, ἀμοιβαία συμφωνία.

προσάγω = παρουσιάζω.

διατρέχω = τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ὑπάρχω.

τοῖς μεγέθεσι = ὡς πρὸς τὰ ἀναστήματα.

ταῖς πορείαις = ὡς πρὸς τὰ βᾶδισμα.

τοῖς ῥυθμοῖς = ὡς πρὸς τὰς κανονικὰς τῶν σωματίων κινήσεις.

εὐσχήμων = χαμψός.

εὐπρεπής = ὠραῖος.

ὥστε δοκεῖν = ὥστε νὰ φαίνεται.

προσωπίδιον = μικρὰ προσωπίς (μουτζούνα).

κατειληφθαι = ὅτι ἔχει καταληφθῆ, καλυφθῆ.

διαφαίνομαι = διακρίνομαι.

τρίχωμα = τρίχες τῆς κεφαλῆς, κόμη.

ἀναδέω = δένω πρὸς τὰ ἐπάνω.

λιτός = ἄπλοῦς.

φοινικοῦς = κόκκινος.

ταπεινός = χαμηλός, κοντός.

ἐπίχαρις = εὐχάριστος.

ἀτεροπής = ὁ μὴ τέρπων, οὐχὶ εὐχάριστος.

4.

α'

σύσκιος = ὁ ἔχων πολλὴν σκιάν.

άλυκός = ἄλυρος.

β

κοινὴ κατασκευὴ = δημόσιον οἰκοδόμημα.

γραφή = ζῳγραφία.

ἀνδριάς = εἰκὼν μαρμαρίνη ἀνδρός.

χρεία = χρήσις. διεξαγωγή.

πρὸς τὰς τῶν ἐργασιῶν χρείας εὐθέτως = καταλλήλως ὡς πρὸς
τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν.

κατὰ τὸ ἐμπόριον, ἢ κατὰ = ἀπέναντι ἐμπόριον δὲ = ἐμπορικὸς
λιμὴν.

ἔχομαι τινος = μετὰ τινος συνέχομαι. συνδέομαι.

συνειλημμένη = περικυκλωμένη.

γ'

ἐγγυς = πλησίον.

ἐκκομιδῆ = ἐξαγωγή.

διττός = διπλούς.

εἴσπλους = εἴσοδος (εἰς τὸν λιμένα).

ἐφέλκομαι = προσελκύω.

ἀγαθῆ, διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν ἰχθύων καὶ ἄστρειδίων.

δ'

φιλαπόδημος = εἰς ἀγαπῶν νὰ ξενιτεύηται.

τὸ προσπίπτον = τὸ συμβαῖνον.

δυσχερὲς = δυστύχημα.

5.

α'

θεατροειδής = ὁ ὅμοιος πρὸς θέατρον.

κατὰ κορυφὴν = εἰς τὴν κορυφὴν.

ὑπέρ τινος = ὑπεράνω τινός.

ἐπὶ τινι = πλησίον τινός.

β'

πρόναος = εἴσοδος (εἰς τὸν κυρίως ναόν).

ἀδόμενος = φημιζόμενος.

ἄγαν, ἐπίρρ. = παρὰ πολύ.

θεάσαιο δν = δύνασαι νὰ παρατηρήσῃς τοῦ θ. θεῶμαι (-άομαι).

ἐπὶ στήλῃ = ἐπέκειντο εἰς...

δι = διότι.

τὸ ἀρχαιότατον = κατὰ τοὺς ἀρχαιστάτους χρόνους.

κτῆμα... καὶ Ποσ., κατὰ τινὰ μῦθον ἢ πρώτη ἰδιοκτητὶς τοῦ
μαντείου ἢ τοῦ Ἐγῆ, ἐξ ἧς ἔλαβεν αὐτὸ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς (Θέμις,
εἶτα ὁ Ποσειδῶν, ὅστις μετὰ τῆς Θέμιδος ἐχάρισε τῷ Ἀπόλλωνι.
ἔστιγμα = ἔχω στηθῆ, εἶμαι στημένος παρκμ. ὄριστ. τοῦ β. ἴσταμαι.
τὸ ἐσώτατον (μέρος) = τὸ ἐσωτερικώτατον (μέρος).
εἰσιέναι = νὰ εἰσέρχωνται ἐνεστώτ. ἀπρμφ. τοῦ β. εἰσέρχομαι.

γ'

ἄντρον = σπήλαιον.
οὐ μάλα = οὐχὶ πολὺ.
εὐρύστομος = ὁ ἔχων πλατὺ στόμιον.
ἀναφέρομαι = ἐξέρχομαι.
πνεῦμα = ἀήρ.
ἐνθουσιαστικὸς = ὁ κἀμὼν τινὰ νὰ ἐνθουσιᾷ.
ἀποθεσπίζω = χρησιμοδοτῶ, προφητεύω.
ἔμμετρος = λόγος ἐκφερόμενος ἐν ποιητικῇ μέτρῳ, ποιήμα.
ἄμετρος = λόγος ἄνευ ποιητικοῦ μέτρου, πεζός.

δ.

α'

χώρος = τόπος.
οἶον = εἶδος τινός.
μέσον = ἐν τῇ μέσῳ.
ἔχομαι = περικλείομαι.
διήκω = φθάνω, ἐκτείνωμαι.
στάδιον, ἢ. ἐν σελ. 73).
τῇ μὲν... τῇ δέ = ἐδῶ μὲν... ἐκεῖ δέ, ἄλλου μὲν... ἄλλου δέ.
πλήθρον, μέτρον μήκους 100 ποδῶν ἢ 31 μέτρων.

β'

συρρέω = ῥέω μαζί, χύνομαι.
ἀνακοινοῦμαι (-όομαι) τινί τι = συνενῶ τι μετὰ τινος.
σχολῆ = βραδέως.
πρώως = ἠσύχως.
ἐλαίου δίκηνη = κηθὴς τὸ ἔλαιον.
κατ' αὐτοῦ = ἐπάνω εἰς αὐτόν.

παραφύομαι = φυτρώνω πλησίον πρkm. **παραπέφυκα.**

προήκω = προχωρώ, έκτεινομαι.

άπειργω = έμποδιζω.

παρέχει = παρέχει την ευκαιρίαν.

κατά ψυχος = με δροσιά.

γ'

διατριβή = τέρψις.

παντοδαπός = παντός είδους.

λάσιος = πυκνός.

άνερω = έρωτων ύψομαι, άναρριχθώμαι.

συμφύομαι τινι = συνενούμαι μετά τινος.

σμίλαξ, είδος φυτού άναρριχητικού.

πάγος = άπόκρημνος βράχος.

άνατρέχω = άνέρω = ;

πέτρα = βράχος.

υπολανθάνω = είμαι (κε)κρυμμένος υποκάτω.

χλοάζω = είμαι χλοερός, πρασινίζω.

τά κατωτέρω = οι κατώτεροι τόποι.

διαρρέω = ρέω διά μέσου.

συχνός = πολύς.

συμβάλλομαι = συντελώ.

ό θρνις = τὸ πτηνόν.

άλλος (δηλ. θρνις) **άλλη** = άλλο πτηνόν εδώ και άλλο έχει.

εὗ μάλα = παρά πολύ.

μέλος = ῥοδή, κελάδημα.

κάματος = κόπος.

Δ' ΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ

1.

ὅς (γενκ. ὅς) = γουροῦνα.

ἢ παρ' ἐμοί = ἢ πλησίον ἐμοῦ, ἢ ἰδική μου.

ἀρτίως = πρό ὀλίγου.

τέτοκε, πρkm. ὀριστ. τοῦ β. **τίκτω** = γεννώ.

ὁ δέλφαξ, **ακος** = τὸ χοιρίδιον.

- γρούζω = φρονάζω (ἐπὶ χοίρων).
 μάλ' ἀηδές = πολὺ δυσαρέστως.
 ἐδώδιμος, ον = φαγώσιμος.
 ἔχειν = ἔχει ἔχεις.
 οἶός τέ εἰμι = δύνῃμαι.
 ἄμα = συγχρόνως.
 μεταδίδωμι = δίδωμι ἐν μέρος.
 περιουσία = περίσσειμα.
 πρέπον ἐστί = πρέπει, ταιριάζει.
 ἀγροικικὴ ἐπιείκεια = ἡ δικαιοσύνη τῶν ἀγροτῶν (χωρικῶν).
 φιλάλληλοι = οἱ ἀγαπῶντες ἀλλήλους.
 τροφίμος = ὁ ἀνταρφεύμενος, ὁ παῖς.
 ἔρρωσο = ὑγιάνει.

2.

- βαρέως = ἑρμητικῶς.
 ἐμπίπτω = ἐπιπίπτω.
 ἀπέκειρε, ἀόρ. ἔριστι. τοῦ β. ἀποκείρω = καταστρέφω.
 τὰ λήϊα = τὰ σπαρτά.
 λιμός = πείνα.
 οὐδέν, δήλ. ἐστί.
 ὠνεῖσθαι = ἄγοράζωμεν.
 ἐπαντὸς πυρὸς = σίτος κομιζόμενος ἐκ ξένης χώρας.
 οὐχ οἶόν τε (ἐστί) ἡμῖν = δὲν δυνάμεθα.
 σπάνις = ἔλλειψις.
 κέρματα = (μικρὰ νομίσματα, χρήματα).
 ἐστί μοι τι = ἔχω τι.
 εὐτετηρία = καλὴ χρονία (διὰ τοὺς καρποὺς τῆς γῆς).
 μέδιμνος, μέτρον σιτηρῶν ἔχον βάρος 54.56 λίτρας.
 ἡ γυνή = ἡ σύζυγος.
 τὰ παιδία = τὰ τέκνα.
 ἐκτίσομεν, μέλλ. τοῦ β. ἐκτίνω = πληρώνω.
 μὴ δὴ περιίδης = λοιπὸν μὴ ἀφήσης.
 καιρὸς = περίστασις.

3.

- ἀσχημὸς = ἐφηρασία.
 αἶρωμαι = ἀνυθόμηναι.

- δει επομβρίας** = υπάρχει ανάγκη πολλής βροχής.
βῶλος = σβῶλος (ἀπό χῶμα).
ἄρουρα = ἡ γῆ (ἢ καλλιεργήσιμος).
ὡς ἔοικεν = καθὼς φαίνεται.
θύω = προσφέρω θυσίαν.
ἐξ ἀμίλλης = μὲ φιλοτιμίαν.
καλλιερό (-έω) = μετὰ καλῶν οἰωνῶν θυσιάζω.
συνεισηνέγκαμεν, ἄορ. ἀ' ὄριστ. τοῦ β'. συνεισφέρω = ἀπὸ κοινοῦ εἰσφέρω.
πόπανον = στρογγύλον ζυμαρικὸν ἐν χρήσει εἰς τὰς θυσίας.
λιβανωτοῦ χόνδρος = θυμιάματος σβῶλος.
βοσκήματα = ζῖα.
λεπτόγεως, εων = ὁ ἔχων λεπτήν, μὴ λιπαράν γῆν.

4.

- ἀπόλιντο** = εἴτε νὰ χαθῶσι, εἴτε νὰ καταστραφῶσι.
σονήρως = κακῶς, βλαβερῶς.
διαθέντες, ἄορ. τοῦ β'. διατίθημι = διαχειρίζομαι, μεταχειρίζομαι· **πονήρως διατίθημί τι** = βλέπω τι.
ἠνιάθην, ἄορ. τοῦ β'. ἀνιώμαι (-άομαι) = λυποῦμαι.
ἐνθυμοῦμαι = λαμβάνω ὑπ' ὄψιν.
ἄχρηστος = ἀνοφελής.
περιμάχητος = περιζήτητος.
ἀβέβαιος = ἀσταθής.
ἑστηκός = σταθερόν.
τοῦ ἔχοντος, ἐνν. ἐστί.
ἔξεστι = εἶναι δυνατόν.
πεπηγός = σταθερόν.
ἀνάλωτος = ἐκεῖνος ποῦ δὲν ἀφαιρεῖται, δὲν παίρνεται.
κρεῖττον ληστείας = ὑπέρτερον ληστείας (ὡς μὴ δυνάμενον δηλ. νὰ ληστευθῆ).
ἀντέχομαι τινος = κρατοῦμαι ἀπὸ τινος, στηρίζομαι εἰς τι!

5.

- τῆτες** = κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος, ἐφέτος.
οὐδενὶ ἐξιτητόν (ἐστι) = οὐδεὶς δύναται νὰ ἐξέλθῃ (ἐκ τῆς οἰκίας).

- κατείληφε* = ἔχει καλύψει.
λευκανθίζω = εἶμαι λευκός.
ἀπορία ἔργων = ἔλλειψις ἐργασίας.
ὄνειδος = ἐντροπή.
προκύπτω τῆς καλύβης = παρατηρῶ ἔξω τῆς καλύβης.
δήτα = λοιπόν.
οὐκ ἔφθην παρανοίξας = μόλις ἤνοιξα ὀλίγον.
θύριον = μικρὰ θύρα.
νιφετός = χιῶν πίπτουσα.
δήμος = πλῆθος.
κόπιχος = κόσσυφος.
εὐθέως = εὐθύς.
ἀνασπῶ (-άω) = σύρω πρὸς τὰ ἄνω. τραβῶ.
ἰξός = κόλλα.
ἀχράς, ἀδος = ἀγρία ἀπιδέα.
ἴσον οὖπω = μετ' ὀλίγον.
νέφος = πλῆθος.
ἐπέσιτη = παρουσιάσθη.
ὀρόδαμος = κλάδος.
ἔχομαι τινος = κρατοῦμαι ἔκ τινος.
εἰλημμένοι κεφαλῆς = πιασμένοι ἀπὸ τῆν κεφαλῆν.
λάχος, ους = μερίδιον.
πίων, ονος = παχύς.

Ε΄ ΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΝ

Α΄ ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ

1.

α΄

- γῆ* = χῶμα.
ῥᾶων = εὐκολώτερος (καλύτερος).
λάθρα = κρυφίως. *λάθρα Διός* = χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ ὁ Ζεὺς.
νάρθηξ = φυτὸν καλαμοειδές.
ἦσθειο, ἄθρ. β΄ τοῦ ῥ. αἰσθάνομαι = ἐννοῶ.
ἐπέταξε, τοῦ ῥ. ἐπιτάττω (τινί) = διατάττω (τινά).

προσηλώσαι, ἀόρ. ἀπρμψ. τοῦ ῥ. προσηλώ (-όω) = καρφώνω.
 δῆ = λοιπόν.

ἔδεδετο = ἦτο δεδεμένος· τοῦ ῥ. δοῦμαι (-έομαι).

ἐπιπέτομαι = πετῶ κατ' ἐπάνω.

κατεσθίω = κατατρώγω.

λύω = ἐλευθερώνω.

2.

α'

ἀφανίσαι, ἀόρ. ἀπρμψ. τοῦ ῥ. ἀφανίζω = ἐξολοθρεύω.

ἡ λάρναξ = ἡ κιβωτός.

ἐπιτήδεια = τρόφιμα.

ἐνθήμενος = θέσας ἐντὸς αὐτῆς (τῆς λάρνακος) τοῦ ῥ. ἐντίθεμαι.

εἰσέβη, τοῦ ῥ. εἰσβαίνω.

ὔδωρ = βροχή.

χέας, ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. χέω = χύνω· χέω ὔδωρ = βρέχω.

κατέκλυσεν, τοῦ ῥ. κατακλύζω = πλημμυρίζω.

προσίσχω = προσεγγίζω, ἀράζω.

ἄμβρος = βροχή.

ἐκβάς, ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. ἐκβαίνω = ἐξέρχομαι.

β'

αἰροῦμαι (-έομαι) = ἐκλέγω.

αἶρω = σηκώνω, ἀνυψώνω.

βάλλω = ῥίπτω.

3.

προσαγορεύω = ὀνομάζω.

μερίζω = διαμοιράζω.

πέραν = ἀντικρύ.

Β' ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1.

αὐθις = πάλιν.

ἐπιβουλεύω τινί = κρυφίως σχεδιάζω κακὸν κατὰ τινος.

ὁ πυρός = ὁ σίτος.

- φρύγω = ἔηραίνω εἰς τὸ πῦρ, καθουρδίζω.
 ἐτήσιος = ὁ κατ' ἔτος φύομενος.
 ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας = ἠρώτα (τὸν θεὸν) πῶς
 ἢ ἀπαλλάξῃ τὴν χώραν του ἀπὸ τῆς ἀφορίας (τῆς γῆς).
 ἀναπειθῶ = καταπειθῶ, παρορμῶ.
 ὡς εἴη κεχρησμένοι = ὅτι τάχα εἶχε δοθῆ χρησμός.
 βωμὸς = θυσιαστήριον, ὁ τόπος τῶν θυσιῶν.
 παρέστησε = ἐτοποθέτησε πλησίον.
 ὑπερέβησαν, τοῦ ῥ. ὑπερβαίνω = περὶ ὑπεράνω, διαβαίνω.
 γίγνομαι κατὰ τι = ἔρχομαι (φθάω) εἰς τι.
 ὀλισθεν, ἀορ. β' τοῦ ῥ. ὀλισθάνω = γλιστρῶ (καὶ πίπτω).
 βυθὸς = πάτος (τῆς θαλάσσης).
 ἄλσος = ὄσος ἱερὸν (ἀφιερωμένον εἰς θεόν τινα).
 περιάπτω τι ὄρει = κρεμῶ τὴ ἐπάνω εἰς τὴν ὄρειν.
 δράκων = ὄφις (μέγας).
 ἀῦπνος = ὁ μὴ κοιμώμενος, ἀκαίμητος.

2.

- ἐπὶ τοῦτο = διὰ νὰ φέρῃ τοῦτο.
 παρακαλῶ (-έω) = προσκαλῶ.
 πεντηκόντορος = ἡ ἔχουσα πενήκοντα κωπηλάτας.
 ναῦς, γενκ. νεῶς = πλοῖον.
 ἀνάγομαι = ἀποπλέω.
 ἄκων, οὔσα, ον = ὁ παρὰ τὴν θέλησίν του πράττων τι ἀκόντων
 αὐτῶν = παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν.
 παρατιθεῖτο, εὐκτ. τοῦ ῥ. παρατίθεμαι· ὁπότε παρατιθεῖτο
 αὐτῷ τράπεζα = ὁσάκις ἐτίθετο πλησίον του τράπεζα (μετὰ
 φαγητοῦ).
 καταπέτομαι = πετῶ πρὸς τὰ κάτω.
 σπῶμαι τὸ ξίφος = σύρω τὸ ξίφος ἐκ τῆς θήκης, ξιφουλκῶ.

3.

- μηγύω = φανερώνω.
 πέτρα = βράχος.
 βία = ὀρμή, δύναμις.

- πόρος = διάβασις, διάπλους.
 ἀφείναι = νὰ ἀφήσωσιν.
 πέλεια = περιστερά.
 διαπλέω = πλέω διὰ μέσου.
 ἀφιᾶσι = ἀφήνουσιν.
 προῶρα = τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ πλοίου, ἢ πλήρη.
 διαπέτομαι = πετῶ διὰ μέσου.
 συμπίπτω = συγκρούομαι.
 ἐπιτηρῶ (-έω) = περιμένω εὐκαιρίαν.
 ἀναχωρῶ = ἀπομακρύνομαι.
 εἰρεσία = κωπηλασία.
 εὐτονος = δυνατός.
 ἔστησαν = ἐστάθησαν, ἔμειναν ἀκίνητοι.

4.

α'

- ὀρμισθείσης, παθ. ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. ὀρμίζομαι = ἀγκυροβολῶ.
 ἐπιιάτιω = διατάσσω.
 παρακαλῶ = παρακινῶ.
 χαλκόπους = ὁ ἔχων χαλκοῦς πόδας.
 διαφέρω = ὑπερέχω.
 ὦν = ἰούτων, οὔς.

β'

- καταζευγνύω = ζευγνύω ὁμοῦ.
 φαρμακίς = μάγισσα.
 ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι.
 ὀρόση, ἄορ. ὑποταχτ. τοῦ ῥ. ὀρνυμι = ὀρκίζομαι.
 ἔξειν = ὅτι θὰ λάβῃ.
 χροῖσαι, ἄορ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. χροῖω = ἀλείφω.
 ἀναδύομαι = ἐξέρχομαι, ξεφυτρῶνω.
 ἀθροοί = ὄλοι μαζί.
 ἄπωθεν = μακρόθεν.

γ'

οὐκ ἐδίδου = δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ.
κατακοιμίζω = ἀποκοιμίζω.
ἀφείλετο = ἀφῆρεσεν ἄορ. β' ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀφαιροῦμαι.
αἰσθόμενος, ἄορ. β' μετχ. τοῦ ῥ. αἰσθάνομαι = ἐννοῶ.
διασπείρω = διασκορπίζω.
ὑστερῶ τῆς διώξεως = μένω ὀπίσω εἰς τὴν καταδίωξιν.
κατέρχομαι = ἐπανερχομαι.
ἀνέθηκε, τοῦ ῥ. ἀνατίθημι = ἀφιερώνω.

Γ' ΑΡΓΕΙΩΝ ΜΥΘΟΙ

1.

ἐπιτάττω = ; (σελ. 83).
σῶς, σῶδς = ἀγριόχοιρος.
κυνῆ = περικεφαλαία.
ἐπιθόμενος = φορέσας ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. ἐπιτίθεμαι.
ὄρωμαι = βλέπομαι.
κατέλαβε, τοῦ ῥ. καταλαμβάνω = εὕρισκω.
ἐπιστάς = σταθεὶς πλησίον.
ἀπέτεμε, τοῦ ῥ. ἀποτέμνω = ἀποκόπτω.
πιτηνός = πτερωτός.
ἀναστᾶσαι, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀνίσταμαι = σηκώνομαι.

2.

παρακειμένην = ὅτι εἶχε παρατεθῆ' μετχ. ὑπερσ. τοῦ ῥ. παρατίθεμαι.
βορᾶ = τροφή.
τὸ κῆτος = τὸ θαλάσσιον θηρίον.
ἤρισε, τοῦ ῥ. ἐρίζω (τινὶ) = φιλονικῶ (πρὸς τινα).
κρείττων (δηλ. τῷ κάλλει) = ὑπερτέρα (εἰς τὴν ὠραιότητα).
ἐμήνισαν, τοῦ ῥ. μηνίω = ὀργίζομαι.
χρήσαντος = ἐπειδὴ ἔδωκε χρησιμὸν τοῦ ῥ. χρῶ.
ἐὰν προτεθῆ = ἐὰν τεθῆ ἔμπρός, ἐὰν παρατεθῆ.
προσέδησε, τοῦ ῥ. προσδῶ (τινὶ) = δένω (εἰς τι).
λύω = ; (σελ. 81).

3.

α'

εὐνή = κλίση.

διαφθαρήναι = να καταστραφή τοῦ β. διαφθείρομαι.

ἀνασιτάς = ἀφ' οὗ ἐσηκώθη.

ἄγχω = σφίγγω δυνατά.

τὸ βουκόλιον = ἀγέλη βοῶν (βουκολιό).

ἡμφιέσατο, ἀόρ. ὀριστ. τοῦ β. ἀμφιέννυμαι = ἐνδύομαι.

τὸ χάσμα = τὸ ἄνοιγμα, στόμα (ιδίως θηρίων).

ἡ κόρυς, υῖθος = περικεφαλαία.

β'

ζῆλος = φθόνος· κατὰ ζῆλον "Ἡρας = ἔνεκα φθόνου τῆς "Ἡρας.

ἐμάνη, παθ. ἀόρ. τοῦ β. μαίνομαι = τρελλαίνομαι.

ἐνέβαλε, τοῦ β. ἐμβάλλω = ῥίπτω (μέσα).

διὰ = διὰ τοῦτο.

παραγίγνομαι = ἔρχομαι.

πυνθάνομαι τοῦ θεοῦ = ἐρωτῶ τὸν θεόν.

λατρεύω τινί = ὑπηρετῶ τινά.

ἄθλος = ἀγώνισμα, κατόρθωμα.

ἐπιτελῶ = ἐκτελῶ.

ἔσσεσθαι = ὅτι θὰ εἶναι.

τελῶ = ἐκτελῶ.

γ'

Ὁ Νεμεῖος λέων.

ἐπέταξε, τοῦ β. ἐπιτάττω = :

ἄτρωτος = ὁ μὴ δυνάμενος νὰ πληγωθῆ.

ἀφικόμενος, τοῦ β. ἀφικνοῦμαι (-έομαι) = φθάνω.

μαστεύω = ζῆτῶ.

ἔμαθεν = παρετήρησεν, ἐνόησεν.

ἀνατεινόμενος, τοῦ β. ἀνατεινομαι = ὑψώνω.

περιθεις = θέσας πέριξ.

κατέσχεν, τοῦ β. κατέχω = κρατῶ.

ἀπέιπε, ἀόρ. ὀριστ. τοῦ β. ἀπαγορεύω.

εἰσιέναι = νὰ εἰσέρχεται.

δεικνύναι = νὰ δεικνύη.

δείσας, ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. δέδοικα ἢ δέδια = φοβοῦμαι.

ὡς κρύψων = ἵνα κρύψῃ.

Ἡ Λεοναία ὕδρα.

ὕδρα = ὄφις ζῶν εἰς τὸ ὕδωρ (νερόφιδον).

ἐκτραφεῖσα, παθ. ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. ἐκτρέφωμαι = ἀνατρέφωμαι, μεγαλώνω.

ἐκβαίνω = ἐξέρχομαι.

πεδίον = πεδιάς.

τὰ βοσκήματα = τὰ ζῆα.

ἄρμα = πολεμικὴ ἄμαξα.

ἡνιοχῶ = ὀδηγῶ τὴν ἄμαξαν.

ἀνύειν, τοῦ ῥ. ἀνύω = κατορθώνω.

ἀναφύομαι = ἐκ νέου φυτρώνω.

ἐπικαλοῦμαι (-έομαι) = καλῶ πλησίον μου.

ἐμπρήσας, τοῦ ῥ. ἐμπλήρωμι = καίω.

ὔλη = δάσος.

δαλός = δαυλός.

ἀναφῦναι, ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἀναφύομαι.

περιγενόμενος, τοῦ ῥ. περιγίγνομαι (τινος) = γίνεμαι κύριός (τινος), καταβάλλω (τινά).

κατάρουξε, τοῦ ῥ. κατορύττω = θάπτω εἰς τὴν γῆν.

ἐπέθηκε, τοῦ ῥ. ἐπιτίθημι = θέτω ἐπάνω.

ἀνασχίζω = σχίζω καὶ ἀνοίγω.

οἰστός = βέλος.

βάπτω = ἐμβαπτίζω, βουτῶ.

δεῖ = πρέπει.

Ἡ Κερυνίτις ἔλαιος.

ἐνεγκεῖν = νὰ κομίσῃ· ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. φέρω.

χρυσόκερως = ὁ ἔχων χρυσὰ κέρατα.

ἰερός = ἀφιερωμένος.

ἐνιαυτός = ἔτος.

κάμνω = κουράζομαι.

Ὁ Ἐρμάνθιος κόπρος.

κόπρος = ἀγριόχοιρος.

ἀδικῶ (-έω) = βλάπτω.

δρῶμαι (-άομαι) = κινῶ ἔκ τινος, ἔκκινῶ.

θήρα = κυνήγιον.

παραγίνομαι = ;

λόχη = πυκνὸν δάσος.

Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Ἀδρείου.

ἐξενεγκεῖν, ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ β. ἐκφέρω = βγάλω ἔξω, καθαρίζω.

ἐπιταγή = διαταγή.

ἐξοίσειν, μέλλων ἀπρμφ. τοῦ β. ἐκφέρω.

ἡ δεκάτη = τὸ δέκατον μέρος.

ἀπιστῶ = δὲν πιστεύω.

οἱ θεμέλιοι, δηλ. λίθοι (τὰ θεμέλια).

διετίλε, ἀόρ. τοῦ β. διαιρῶ (-έω) = διαχωρίζω, χαλῶ.

σύνεγγυς = πλησίον.

εἰσοχρετεύω = δι' ὄχου φέρω ἐντός.

οὐκ ἀπεδίδου = δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ.

Αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

ὑλη = ; (σελ. 86).

συνηρεφής = συγκεκαλυμμένος, σκεπασμένος.

μυρίοι (-ιαί, -ία) = ἀναριθμητοί, ἄπειροι.

φοβῶ (-έω) = ἐκφοδίζω, τρομάζω.

δοῦπος = κρότος.

τὸ δέος, τοῦ δέους = ὁ φόβος.

ἀνεπέοντο, τοῦ β. ἀναπέτομαι = πετῶ πρὸς τὰ ἄνω.

Ὁ Κόης ταῦρος.

ἀναδοθεῖς, τοῦ β. ἀναδίδομαι = ἀναπέμπομαι, ἀναβιδάζομαι.

ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι.

φανείη, ἀόρ. εὐκτ. τοῦ β. φαίνομαι = παρουσιάζομαι, ἐμφανίζομαι.

- ἡγρίωσε, τοῦ ῥ. ἡγριῶ (-όω) = κάμνω ἄγριον.
 παρεγένετο, τοῦ ῥ. παραγίγνομαι = ἔρχομαι.
 κρατήσας (δηλ. τοῦ ταύρου) = γικήσας τὸν ταῦρον.
 διακομίζω = μεταφέρω.
 τὸ λοιπὸν = εἰς τὸ μέλλον, εἰς τὸ ἐξῆς.
 εἶασε, ἄορ. τοῦ ῥ. εἶω (-άω) = ἀφήνω.
 ἄνετος = ἐλεύθερος.
 λυμαίνομαι = βλάπτω.

Αἱ Διομήδους ἵπποι.

- βιάζομαι τινα = μεταχειρίζομαι βίαν ἐναντίον τινός, διὰ τῆς βίας
 καταβάλλω τινά.
 φάτην = τὸ δοχεῖον, εἰς τὸ ὅποιον ρίπτεται ἡ τροφή τῶν κτηνῶν
 οἱ ἐπὶ ταῖς φάταις = οἱ φύλακες τῶν ἵππων.

Ἡ ζωστήρ τῆς Ἰππολύτης.

- ζωστήρ = ζώνη.
 τὰ κατὰ πόλεμον = εἰς τὰ πολεμικά.
 σύμβολον = σημεῖον.
 τοῦ πρωτεύειν = τοῦ ὅτι ἦτο ἡ πρώτη, ἡ ἀρίστη.
 ναῦς, νεώς = ; (σελ. 82).
 ἀφαιροῦμαι = ἀφαιρῶ.

Αἱ βόες τοῦ Γηρόνου.

- συμφυῆς = ἐκ φύσεως συγκεκολλημένος.
 συνηγμένος = συνηνωμένος.
 λαγόνες, τὰ ὑπὸ τὰς πλευρὰς μαλακὰ δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ.
 παρελθὼν = ἀφ' οὗ ἐπέρασεν.
 ἐπιβαίνω (τινός) = πατῶ ἐπὶ τινος, φθάνω εἰς τι.
 ὁ ὄρος = σύνορον.
 ἀντίστοιχος = ἀντιμέτωπος.
 στήλη = πλάξ (μεγάλῃ ὀρθογώνιος).
 παῖω = κτυπῶ.
 βοηθοῦντα, παρατκ. μετχ. τοῦ ῥ. βοηθῶ (-έω) = σπεύδω εἰς
 βοήθειαν.

Τὰ χοροῦ μῦθα τῶν Ἑσπερίδων.

ἀνήρει, παρατχ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀναιρῶ (-έω) = φονεύω.

μετέωρος = ὁ ὑψωμένος ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους ἀράμενος μετέω-

ρον = σηκώσας καὶ ὑψώσας εἰς τὸν ἀέρα.

ψαύω τινός = ἐγγίζω τι.

οἱ δεσμοὶ = τὰ δεσμά.

ῥήξας, ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. ῥήγγνυμι = συντρίβω, σπάζω.

πόλος = θόλος τοῦ οὐρανοῦ.

δρεψάμενος, ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. δρέπομαι = κόπτω (καὶ λαμβάνω).

σπεῖρα = κυκλωτερές προσκεφάλαιον, κουλλούρα.

καταθείς, ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. κατατίθημι = θέτω κάτω.

ἀνελόμενος, ἀόρ. β' μετχ. τοῦ ῥ. ἀναιροῦμαι (-έομαι) = παρα-
λαμβάνω.

ἀπαλλάσσομαι = ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ.

°Ο Κέοβρος.

κατὰ τοῦ νότιου = ἐπὶ τῆς βόρειας.

καιῆει = κατήρχετο.

ἐὰν κρατήσῃ αὐτοῦ = ἐὰν καταβάλῃ αὐτόν.

τῶν ὀπλων, δηλ. τοῦ βροχάλου καὶ τοῦ τόξου.

ἀνήκε, ἀόρ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀνίημι = ἀφίηνω.

ἄγχω = : (σελ. 85).

δ'

μνηστεύομαι = ζητῶ εἰς γάμον.

εἰκασθέντα, παθ. ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. εἰκάζομαι = γίνομαι ὁμοιος.

ἀπολαμβάνω = λαμβάνω ὀπίσω.

ἔδοξε, τοῦ ἀπροσ. ῥ. δοκεῖ = φαίνεται καλόν.

ἀπιέναι = νὰ πορευθῆ.

φίλτρον πρὸς Ἑρακλέα = μέσον, ὥστε ὁ Ἑρακλῆς νὰ μὴ παύσῃ
ἀγαπᾶν αὐτήν.

ῥυεῖς, εἴσα, ἐν, μετχ. ἀόρ. τοῦ ῥ. ῥέω.

φυλάττω παρ' ἑμαντιῶ = κρατῶ μαζί μου.

τιμωρήσασθαι, τοῦ ῥ. τιμωροῦμαι (-έομαι) = τιμωρῶ.

αἰρῶ (-έω) = κυριεύω.

οἶνοθεν = ἐκ τῆς οἴκας τοῦ.

οἴσοντα = ἵνα φέρῃ μέλι, μετχ. τοῦ ῥ. φέρω.

ἡ ἐσθής = ἔνδυμα.

πυθουμένη, ἄρ. μετχ. τοῦ ῥ. πυθνάομαι = μαλθαίνω.

δείσασα, ἄρ. μετχ. τοῦ ῥ. δεδοικα ἢ δέδια = φοβόμαι.

χιτών = ὑποκάμισον.

χρίω = ἀλείφω.

ἐνδύς, ἄρ. μετχ. τοῦ ῥ. ἐνδύομαι.

ὁ ἰός = δηλητήριον.

ὁ τῆς ὕδρας ἰός, ἐδηλητηριάσθη τὸ αἷμα τοῦ Νέσσοῦ ἐκ τῆς χολῆς τῆς Λερναίας ὕδρας. δι' ἧς ὁ Ἡρακλῆς τὰ βέλη ἤλεψεν.

ὁ χρώς (γενν. χρωτός) = δέρμα.

ἔσηπε, τοῦ ῥ. σήπω = κίβωτο νὰ σαπίσῃ.

ἀπέσπα = προσεπάθει ἢ ἀποσπάσῃ, νὰ ξεκολλήσῃ.

προσπεφυκώς, παρακμ. μετχ. τοῦ ῥ. προσφύομαι = προσκολλῶμαι.

δαυτήν ἐννήρησε = ἐκρεμάσθη.

πυρῶ = σωρὸς ξύλων.

παρεστῶς = ὁ πλησίον εὐρισκόμενος, ὁ παρὼν.

ἐπιβάντες αὐτοῦ = ὅταν αὐτὸς ἀνάβῃ ἐπ' αὐτῆς (τῆς πυρῆς).

ὑφάπτω = θέτω πῦρ ὑποκάτω.

παριῶν = διερχόμενος τοῦ ῥ. παρέρχομαι.

ὑφῆψε, ἄρ. τοῦ ῥ. ὑφάπτω.

ὑποστάν = σταθῆν ὑποκάτω.

ἀνενεγκεῖν = ὅτι ἔφερον ἐπ' αὐτοῦ, ἀνεβίβασεν ἄρ. β' ἀπρμψ. τοῦ ῥ. ἀναφέρω.

Δ ΑΙΤΩΛΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ

α'

τελευτῶ (-έω) = ἀποθνήσκω.

ἐσχάρα = τόπος, ὅπου καίεται πῦρ, ἐστία.

δαλός = δαυλός.

κατακαίομαι = ὀλως δαίλου καίομαι.

ἡ λάραξ = κιδώτιον.

ἀπαρχή = τὸ πρῶτον καὶ κέλ्लιστον παντὸς πράγματος ἀπαρχαὶ

καρπῶν = οἱ πρῶτοι καρποί.

ὀλιγορῶ τινος = παραμελῶ, λησμονῶ τινα.

μηνίσασα, τοῦ β. μηνίω = ὀργίζομαι.

βοσκήματα = ζῆα.

β'

ἀριστεῖον = βραβεῖον.

ἐπηγγείλατο, τοῦ β. ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι.

γ'

ἰῶτον = βράχις.

μενεῶν = ὁ ὑπὸ τὰς πλευρὰς χώρος τοῦ σώματος.

πλήξας, τοῦ β. πλήττω = κτυπῶ.

ἐπέτρεψε, τοῦ β. ἐπιτρέπω = παραδίδω.

ὄνειδος = προσβολή, κατηγορία.

διὸ = διὰ τοῦτο.

ἐνεδρεύω = παραφυλάττω, στήνω καρτέρι.

ἀφείλοντο, τοῦ β. ἀφαιροῦμαι = ἀρπάζω.

βουλεύομαι = διανοοῦμαι, σκέπτομαι.

μνημονεύω = ἔχω ἐν τῇ μνήμῃ, ἐνθυμοῦμαι.

πυρῶ (-όω) = θέτω εἰς τὸ πῦρ.

Ε΄ ΑΧΑΪΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1.

ἀκαρπία = ἔλλειψις καρπῶν, ἀφορία.

εὐχὰς ποιοῦμαι = προσεύχομαι.

2.

διαφέρω = ὑπερέχω, εἶμαι ἀνώτερος.

ἐπιβουλεύω = σχεδιάζω, μελετῶ κακόν τι.

δίσκος = στρογγύλη πλάξ (λιθίνη, σιδηρὰ ἢ ξυλίνη) πρὸς ῥίψιμον

χάριν ἀσκήσεως ἢ ἀγῶνος.

ἕλη = δάσος.

φωρῶ (-άω) = ἀνακαλύπτω.

- φυγὰς = ἐξόριστος.
 ἐλαύνομαι = καταδιώκομαι.
 παραγίγνομαι = ;
 • γίγνομαι = γεννώμαι.
 εὐωχοῦμαι = τρώγω καὶ πίνω καλῶς, διασκεδάζω ἐν συμποσίῳ.
 ὑμνῶ = ἐξυμνῶ.

3.

- πατρῷος = πατρικός.
 μεθ' ἡμέραν = κατὰ τὴν ἡμέραν.
 ἀμβροσία = μύρον τῶν θεῶν.
 ἐπιτηρῶ (-έω) = καιροφυλακῶ, παραμονεύω.
 ἀσπαίρω = σπαρταρῶ.
 ἀναβοῶ (-άω) = φωνάζω δυνατὰ.
 προαιρεσις = σκοπός.
 διαπράττομαι = κατορθώνω.
 ὄχετο = ἀπήλθεν.
 σῦς, συός = χοῖρος, ἀγριόχοιρος.
 ἐκπολιορκοῦμαι = κυριεύομαι διὰ πολιορκίας.
 ἀποθανεῖται, μέλλ. ὀριστ. τοῦ β. ἀποθνήσκω = φονεύομαι.
 ἀφίκετο, τοῦ β. ἀφικνοῦμαι (-έομαι) = φθάνω.
 χρησάμενος, ἀόρ. μετχ. τοῦ β. χρῶμαι = μεταχειρίζομαι.

ΠΙΝΑΞ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

Α.

- Ἄθηνᾶ**, ᾰς, ἡ, θυγάτηρ τοῦ Διός, θεὰ τῆς σοφίας καὶ τοῦ πολέμου.
Αἰθιοπία, ας, ἡ, χώρα τῆς Ἀφρικῆς πρὸς Ν. τῆς Αἰγύπτου· οἱ κάτοικοι: **Αἰθίοπες**, ὠν.
- Αἰνείας**, ου, ὁ, υἱὸς τοῦ Ἀγχίσου καὶ τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης, περίφημος στρατηγὸς τῶν Τρώων.
- Ἄϊννη**, ης, ἡ, ὄρος ἠφαίστειον τῆς Σικελίας.
- Ἀκαδήμεια**, ας, ἡ, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις πλησίον τοῦ Ἰππίου Κολωνοῦ (παρὰ τὴν σημερινὴν Κολοκυθοῦν), ὀνομασθὲν οὕτως ἀπὸ τοῦ ἥρωος Ἀκαδήμου· ἐν αὐτῷ ἐδίδασκεν ὁ Πλάτων.
- Ἀλέξανδρος**, ου, ὁ, υἱὸς Φιλίππου τοῦ Β' καὶ τῆς Ὀλυμπιάδος, βασιλεύσας τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τοῦ 336-323 π. Χ.
- Ἀλκιβιάδης**, ου, ὁ, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους.
- Ἀμάλθεια**, ας, ἡ, νύμφη ἢ παρθένος ἔχουσα κέρας ταύρου.
- Ἀμφιπολίται**, ὠν, οἱ, οἱ κάτοικοι τῆς **Ἀμφιπόλεως**, πόλεως ἐπὶ τῆς Θράκης παρὰ τὸν Στρυμόνα.
- Ἀπόλλων**, ὠνος, ὁ, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, θεὸς τοῦ φωτός, τῆς μαντείας, τῆς μουσικῆς καὶ ποιήσεως.
- Ἀρεοπαγίται**, ὠν, οἱ, οἱ δικασταὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου (τοῦ ἀνωτάτου ἐν Ἀθήναις δικαστηρίου), οἵτινες οὐ μόνον τὰ μέγιστα τῶν ἐγκλημάτων ἐδίδασκον, ἀλλ' εἶχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἡθῶν.
- Ἄρης**, εως, ὁ, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, θεὸς τοῦ πολέμου.
- Ἄρπυιαι**, ὠν, αἱ, παρθένοι πτερωταί, δυοσίδεις καὶ γαμφούς ὄνυχας ἔχουσαι, τέρατα μυθολογικά.
- Ἄρτεμις**, ιδος, ἡ, θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, θεὰ τοῦ κυνηγίου.
- Ἄτλας**, αντος, ὁ, υἱὸς τοῦ Τιτᾶνος Ἰαπετοῦ· καταδικασθεὶς ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐβίασταν ἐπὶ τῶν ὤμων του τὸν οὐρανὸν ἐπὶ τινος ὄρους τῆς ΒΑ. Ἀφρικῆς, ὅπερ ἐξ αὐτοῦ ὀνομάσθη **Ἄτλας**.

Ἀχελῷος, ου, δ, ποτάμιος θεός.

Ἀχέρων, οντος, δ, ποταμὸς τοῦ Ἄδου.

Β.

Βορέας, ου, δ, θεὸς τῶν βορείων ἀνέμων.

Βρασιδᾶς, ου, δ, στρατηγὸς τῶν Σπαρτιατῶν κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον.

Γ.

Γοργόνες, ων, αἱ, φοβερὰ τέρατα, θυγατέρες τοῦ Φόρκου, θεοῦ τῶν θαλασσίων τεράτων· ἦσαν τρεῖς, ἡ Σθενώ, ἡ Εὐδρύαλη καὶ ἡ Μέδουσα.

Γραῖαι, ὧν, αἱ, τερατώδεις παρθένοι, ἀδελφαὶ τῶν Γοργόνων, γραῖαι ἐκ γενετῆς.

Γραικοί, ὧν, οἱ, ἀρχαιότατον ὄνομα Ἑπειρωτικοῦ λαοῦ Ἑλληνικοῦ, εἶτα τὸ ὄνομα πάντων τῶν Ἑλλήνων παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις καὶ εἶτα παρ' αὐτοῖς τοῖς Ἑλλήσι.

Δ.

Δαρεῖος, ου, δ, ὁ Γ', ὁ ἐπιλεγόμενος Κοδομανός, βασιλεύσας τῶν Περσῶν ἀπὸ τοῦ 336-330 π.Χ.: ἦτο ὁ τελευταῖος βασιλεὺς τῶν Περσῶν, διότι ἐπ' αὐτοῦ κατελύθη τὸ Περσικὸν κράτος ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Δελφοί, ὧν, οἱ, πόλις ἐν Φωκίδι, ἐνθα ἦτο τὸ περίφημον μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐπίθετον: **Δελφικὸν** (ιερόν).

Δημήτηρ, Δημήτρος, ἡ, θεὰ προστατεύουσα τὴν γεωργίαν.

Διομήδης, ους, δ, βασιλεὺς τῶν Βιστόνων, φιλοπολέμου λαοῦ τῆς Θράκης.

Διονύσιος, ου, δ, τύραννος τῶν Συρακουσῶν (431-367 π.Χ.).

Ε.

Ἐπαμεινώνδας, ου, δ, περίφημος Θηβαῖος στρατηγός.

Ἐρμῆς, οὔ, δ, υἱὸς τοῦ Διός, ἀγγελιοφόρος τῶν θεῶν.

Ἐρμάνθος, ου, δ, ὄρος ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἐπὶ τῶν ὄρειν τῆς Ἠλείας· ἐπίθετον: **Ἐρμάνθιος** (κάπρος), ὁ διατρίβων ἐν Ἐρμάνθῳ.

Ἐϋννος, ου, δ, ποταμὸς τῆς Αἰτωλίας (Φίδαρις νῦν).

Εὐριπος, ου, δ, πορθμὸς τῆς Εὐβοίας.

Ζ.

Ζεύς, Διός, ὁ, ὁ ὑπέρτατος καὶ πρῶτος τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν θεῶν, υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας ὡς καταπέμπων ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ κατοικίας τὰς βροχὰς καλεῖται *Ύετιος*.

Η.

Ἥρα, ας, ἡ, ἡ σύζυγος τοῦ Διός.

Ἥφαιστος, ου, ὁ, υἱὸς τοῦ Διός καὶ τῆς Ἥρας, θεὸς τῆς χαλκευτικῆς καὶ τοῦ πυρός.

Θ.

Θερμοπέλαι, ὦν, αἱ, τὰ μεταξὺ Μαλιακοῦ κόλπου καὶ Καλλι-
δρόμου στενά.

Θερμῶδων, οντας, ὁ, ποταμὸς Καππαδοκίας, ἐκβάλλων εἰς τὸν
Εὐξείνιον πόντον.

Ι.

Ἴλιον, ου, τό, πρωτεύουσα τῆς Τροίας, χώρας ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ.

Ἴωλικός, οῦ, ἡ, πόλις τῆς Θεσσαλίας παρὰ τὸν Παγασητικὸν
κόλπον (νῦν Ἄνω Βόλος).

Κ.

Καδμεία, ας, ἡ, ἡ ἀκρόπολις τῶν Θηβῶν κτισθεῖσα ὑπὸ Κάδμου.
Καλυδῶν, ὄνος, ἡ, πόλις τῆς Αἰτωλίας οἱ κάτοικοι: *Καλυδῶ-
νιοι, ων*.

Κασταλία, ας, ἡ, ἱερὰ πηγὴ ἐν Δελφοῖς, ἐν ἣ ἔλουοντο ἢ ἔροαν-
τιζοντο οἱ τὸ μαντεῖον ἐπισκεπτόμενοι, πρὶν εἰσελθῶσιν εἰς
τὸν ναόν.

Καύκασος, ου, ὁ, μέγα ὄρος μεταξὺ τοῦ Εὐξείνου πόντου καὶ
τῆς Κασπίας θαλάσσης.

Κένταυροι, ων, οἱ, δίμορφα τέρατα, ἕξ ἀνθρώπων καὶ ἵππων
κατὰ τὸ ἡμῶν συγκείμενα κατοικοῦν ἐν Θεσσαλίᾳ περὶ τὸ
Πήλιον.

Κερυνίτις (ἔλαφος), ζῶσα ἐν Κερυνείᾳ, ὄρει τῆς Ἀχαΐας.

Κιθαιρώνειος (λέων), ὁ διατρίβων ἐν τῷ Κιθαιρώνι, ὄρει τῆς
Βοιωτίας.

Κιλικία, ας, ἡ, χώρα τῆς Μ. Ἀσίας.

Κόλχοι, ων, οἱ, λαὸς οἰκῶν ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τοῦ Εὐξεινίου πόντου· ἐπίθετον: **Κολχική** (γῆ), ἡ ἀνήκουσα εἰς τοὺς Κόλχους.

Κρής (ταῦρος), ὁ ἐν Κρήτῃ διατρέβων.

Κυνόσαργες, ους, τό, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις παρὰ τὴν εἰς Φάληρον ἄγουσαν ὁδὸν (ΝΑ. τοῦ σημερινοῦ Α' στρατιωτικοῦ νοσοκομείου παρὰ τὴν Γαργαρέταν).

Λ.

Λέρνη, ης, ἡ, λίμνη ἐν Ἀργολίδι (νῦν Μύλοι): ἐπίθετον: **Λερναία** (ὑδρα), ἡ ζῶσα ἐν τῇ Λέρνη.

Λεῦκτρα, ων, τά, μικρὰ πόλις ἐν Βοιωτίᾳ.

Λιβύη, ης, ἡ, ἡ Ἀφρική.

Λοκροί, ὧν, οἱ, ὄνομα τριῶν ἑλληνικῶν φυλῶν 1) οἱ Ὀπούντιοι περὶ τὸν Εἰθριπον ἀπέναντι τῆς Εὐβοίας, 2) οἱ Ἐπικνημίδιοι περὶ τὸν Μαλιακὸν κόλπον καὶ 3) οἱ Ὄξόλαιοι ἢ Ἐσπεριοι περὶ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον.

Λύκειον, ου, τό, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις παρὰ τὸ σημερινὸν Ζάππειον καὶ τὸν ἔθνικὸν κῆπον.

Λυκοῦργος, ου, ὁ, νομοθέτης τῆς Σπάρτης ζήσας κατὰ τὸν 9^{ον} π. Χ. αἰῶνα.

Λυκώρεια, ας, ἡ, πόλις παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Παρνασοῦ.

Μ.

Μαρδόνιος, ου, ὁ, στρατηγὸς τῶν Περσῶν εἰς τὸν κατὰ τῶν Ἑλλήνων πόλεμον.

Μηθυμναῖος, ου, ὁ, κάτοικος τῆς Μηθύμνης, πόλεως τῆς νήσου Λέσβου.

Μίνως, ωος, ὁ, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρώπης, βασιλεὺς τῆς Κρήτης.

Μοῖραι, ὧν, αἱ, θεαὶ τοῦ πεπορωμένου ἀπονέμουσαι παντὶ ἀνθρώπῳ τὴν καλὴν ἢ κακὴν τύχην του.

Μοῦσαι, ὧν, αἱ, θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μνημοσύνης, θεαὶ τῆς μουσικῆς, τῆς ποιήσεως, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν.

Μυκῆναι, ὦν, αἰ, ἀρχαία πόλις τῆς Πελοποννήσου πλησίον τοῦ Ἄργους.

Ν.

Νεῖλος, ου, ὄ, ποταμὸς τῆς Αἰγύπτου.

Νεμέα, ας, ἡ, δασώδης χώρα μεταξὺ Ἄργους καὶ Κορίνθου ἐπίθeton: *Νεμεῖος* (λέων), ὁ διατρίβων ἐν Νεμέᾳ (ἐν τῷ δάσει τῆς Νεμέας).

Νηρεύς, ἑως, ὄ, θεὸς τῆς θαλάσσης.

Νηρηΐδες, ων, αἰ, νύμφαι τῆς θαλάσσης, κόραι τοῦ Νηρέως.

Ξ.

Ξέρξης, ου, ὄ, υἱὸς Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, βασιλεὺς τῶν Περσῶν, ἐκστρατεύσας κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ο.

Οἶτη, ης, ἡ, ὄρος Θεσσαλίας.

Οιχαλία, ας, ἡ, πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ παρὰ τὸν Πηνειὸν ποταμὸν.

Ὀλυμπιεῖον, ου, τό, ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἐν Ἀθήναις, οὗ σφύζονται σήμερον 16 ὄρθιοι κίονες καὶ 1 ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πεσὼν κατὰ τὸ 1852 ὑπὸ σφοδροῦ νοτίου ἀνέμου. Τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ τούτου ἤρχισεν ὁ Πεισίστρατος (530 π. Χ.), ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἔμεινεν ὁ ναὸς ἡμιτελής ἐπὶ πέντε καὶ πλέον αἰῶνας. Τέλος ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων Ἀδριανὸς ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ἐπεράτωσε τὸν ναὸν τοῦτον (κατὰ τὸ 129 μ. Χ.).

Ὅμηρος, ου, ὄ, ὁ ἀρχαιότατος τῶν Ἑλλήνων ἐπικῶν ποιητῶν τούτου ποιήματα ἦσαν ἡ *Ἰλιάς* καὶ ἡ *Ὀδύσσεια*.

Π.

Παρθενῶν, ὦνος, ὄ, ὁ ἐν τῇ ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν ναὸς τῆς παρθένου Ἀθηνᾶς κτισθεὶς ἐπὶ Περικλέους ἀπὸ τοῦ 446-438 π. Χ. ὑπὸ τῶν ἀρίστων ἀρχιτεκτόνων Ἰκτίνου καὶ Καλλικράτους καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐξοχωτάτου καλλιτέχνου Φειδίου.

Περίανδρος, ου, δ, τύραννος τῆς Κορίνθου (668 - 584 π. Χ.), υἱὸς τοῦ Κυψέλου.

Ποίας, αντος, δ, πατὴρ τοῦ Φιλοκλήτου.

Ποσειδῶν, ὄνος, δ, υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας, θεὸς τῆς θαλάσσης.

Πυθαγόρειος, ου, δ, μαθητῆς ἢ ὁπαδὸς τοῦ φιλοσόφου Πυθαγόρου, ὅστις ἐκ Σάμου καταγόμενος διέτριψεν ἐπὶ μακρὸν ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλίας κατὰ τὸν 6^{ον} π. Χ. αἰῶνα.

Πυθία, ας, ἡ, ἱέρεια τοῦ ἐν Δελφοῖς μαντείου τοῦ Ἀπόλλωνος

Ρ.

Ῥόδος, ου, ἡ, νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους κατὰ τὸ ΝΑ. μέρος αὐτοῦ καὶ ἀπέχουσα περὶ τὰ 20 χμ. ἀπὸ τῆς ΝΔ. ἀκτῆς τῆς Μ. Ἀσίας.

Σ.

Σίγειον, ου, τό, ἀκρωτήριο τῆς Τρωάδος εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἑλλησπόντου.

Σόλων, ωνος, δ, υἱὸς τοῦ Ἐξηγεστίδου, ὁ νομοθέτης τῶν Ἀθηναίων καὶ εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ σοφῶν.

Στυμφαλὶς, ἰδος, ἡ, λίμνη τῆς Ἀρκαδίας· **Στυμφαλίδες** (ὄρνιθες), αἱ διατρίβουσαι ἐν τῇ Στυμφαλίδι λίμνῃ· αὗται ἦσαν πτηνὰ σαρκοφάγα μὲ σιδηρᾶς πτέρυγας, ἅτινα κατέστρεφον τὴν πέριξ χώραν.

Στύμφαλος, ου, ἡ, πόλις τῆς Ἀρκαδίας.

Συμπληγάδες (πέτραι), δύο βράχοι ἐκατέρωθεν τοῦ πορθμοῦ (Βοσπόρου) τοῦ ἐνοῦντος τὴν Προποντίδα μετὰ τοῦ Εἰξείνου πόντου.

Συράκουσαι, ὦν, αἱ, πόλις τῆς Σικελίας, ἀποικία τῶν Κορινθίων.

Τ.

Τίρυνς, υνθος, ἡ, ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Ἀργολίδος πλησίον τοῦ Ναυπλίου.

Τραχίς, ἴνος, ἡ, πόλις τῆς Θεσσαλίας, ὑπὸ τὴν Οἶτην.

Τροία, ας, ἡ, χώρα ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Μυσίας, παραθαλασσία.

Υ.

Ὑπερβόρειοι, *έων, οί*, μυθικός λαός κατοικῶν εἰς τὰ ἔσχατα ἄκρα τῆς γῆς πρὸς βορρᾶν.

Φ.

Φθία, *ας, ή*, ἡ ἀπὸ τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου μέχρι τῆς Πίνδου χώρα.

Χ.

Χείρων, *ονος, δ*, ἐπιφανῆς Κένταυρος, φημιζόμενος διὰ τὴν σοφίαν του, διδάσκαλος τοῦ Ἀχιλλέως.

Χερρόνησος, *ου, ή*, ἡ Θρακικὴ χερσόνησος, ἡ μεταξὺ τοῦ Θρακικοῦ πελάγους καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου.

Ω.

Ὠδεῖον, *ου, τό*, οἰκοδόμημα ἐν Ἀθήναις κτισθὲν ἐπὶ Περικλέους (τῷ 444) εἰς τὸ ΝΑ. μέρος τῆς ἀκροπόλεως· ἐν αὐτῷ ἐτελοῦντο μουσικοὶ ἀγῶνες.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.
Α' ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ	
	3-7
1. Γυνή και ὄρουσ	3
2. Ὅρουσ χουροτόκος	3
3. Κύνον κοίας φέρονσα	3
4. Κίχλη	4
5. Ὅρος και λεοντῆ	4
6. Λαγνος	4
7. Κομπιαστής	4
8. Κόραξ και ἀλώπηξ	4
9. Πῆραι δύο	5
10. Ὀδοιπόροι και πλάτανος	5
11. Ἀνδροφόνος	5
12. Παῖς φεύκτης	6
13. Γεωργοῦ παῖδες	6
14. Ὀδοιπόροι και ἄρκτος	6
15. Περὶ ὄνου οκιάς	7
Ε' ΔΙΗΤΗΜΑΤΑ	
	8-20
1. Ἀγωγή τῶν ἑλευθέρων παιδῶν ἐν Κρήνῃ	8
2. Ἡ τῶν Λακεδαιμονίων ἀγωγή	8
3. Μενέδημος και Ἀσκληπιάδης	8
4. Ἀλκιβιάδου ἑπισηφάνεια	9
5. Αἰνείου εὐσέβεια	10
6. Οἱ τοῖς γονεῦσι ἀγαπῶντες ἐπὶ τῶν θεῶν εὐσεβεῖσθαι	10
7. Δόξαι Πέλοπον πρὸς ἀγοράστας ἐπὶ τῷ ἐν Ὀκεαίᾳ ἀθλῶν ἤτο στέφανος και οὐχὶ χοῦματα	10
8. Ἀλέξανδρος ὁ μέγας και ὁ πατὴρ του Φίλιππος	11
9. Ἀλεξάνδρου ἐγκράτεια	12
10. Φωκίανος ἀσπὴ	12
11. Τελευταῖοι λόγοι τοῦ Φωκίανου	13

12.	Ἡ Λακεδαιμονίων γυναῖκες	13
13.	Σόλων	14
14.	Φιλοπαιτεία Κόδρου	14
15.	Λόγος τοῦ Ἐπαμεινώνδου πρὸ τῆς ἐν Λεύκτροις μάχης	15
16.	Πλάτωνος ἀπλότης	16
17.	Αἱ γέροντες τοῦ Ἰθόζου	17
18.	Ἄσιον	17
19.	Αἴμων καὶ Φιντίας	19

Γ' ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΩΝ 21 - 30

1.	Ἀθῆναι	21
2.	Σπάρτη	22
3.	Θῆβαι	24
4.	Χαλκίς	26
5.	Ἀελοῖ	27
6.	Τὰ Τέμπη	29

Δ' ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ 31 - 32

1.	Κωμίας Εὐχαίτη	31
2.	Ἀρνίων Φιλομόσχῳ	31
3.	Θαλλίσκος Πειραιῶν	31
4.	Αἰνεῖας Οὐλοπίῳ	32
5.	Ἀρτελίον Εὐέροῳ	32

Ε' ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ 33 - 56

Α' Ἀνθρωπογονία 33 - 35

1.	Προμηθεὺς	33
2.	Δευκαλίον καὶ Πύρρα	34
3.	Ἕλληρ καὶ παῖδες αὐτοῦ	34

Β' Θεσσαλικοὶ μῦθοι 35 - 39

1.	Φοῖβος καὶ Ἕλληρ	35
2.	Οἱ Ἀργοναῖται καὶ ὁ μάντις Φινεὺς	36
3.	Πλοῦς τῶν Ἀργοναυτῶν διὰ τῶν Συμπληγάδων	37
4.	Ἰάσων καὶ Μήδεια	38

	<i>Γ' Ἀργείων μῦθοι</i>	40-53
1.	Ὁ Περσεὺς καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης	40
2.	Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα	41
3.	Ἡρακλῆς	42-53
	<i>Δ' Αἰτωλικὸς μῦθος</i>	53-55
1.	Ὁ Καλυδώνιος κάπρος	53
	<i>Ε' Ἀχαιῶν μῦθοι</i>	55-56
1.	Αἰακὸς	55
2.	Οἱ παῖδες τοῦ Αἰακοῦ	55
3.	Ἀχιλλεὺς	56
	Σημειώσεις	57
	Πίναξ κυρίων ὀνομάτων	93

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩΙ ΚΕΙΜΕΝΩΙ ΕΙΚΟΝΩΝ

	Σελ.
Σοφοκλής	9
Ἀλκιβιάδης	9
Ἀλέξανδρος ὁ μέγας	11
Φοκίων	12
Σόλων	14
Ἐπαιμιώνιδας	15
Πλάτων	16
Αἰών	18
Ἡ ἀκόροτοις τῶν Ἀθηναίων μετὰ τοῦ Περσικῶνος	21
Σπάρτη	23
Θῆβαι	25
Προσηκνηταὶ μεταβαίνοντες εἰς τὸ μαυσίον τῶν Δελφῶν	28
Τὰ Τεῦχη	30
Ὁ Ἡρακλῆς λύει τὸν Προμηθεῖα	33
Φοῖβος καὶ Ἑλλη	35
Ναυπηγητοὶ τῆς Ἀγοῦς	36
Ὁ Ζήτης καὶ ὁ Κίλλυς διώκοντι τὰς Ἀρπυίας	37
Μήδεια	38
Ὁ Περσέης ἐπὶ τοῦ Πηγάσου	40
Ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης	41
Ὁ Ἡρακλῆς ἔλαται εἰς τὸ πῦρ τὸ τέκνον τῶν	42
Ὁ πρότερος καὶ ὁ δωδεκάτος ἄθλος τοῦ Ἡρακλέους	44
Ὁ Ἡρακλῆς εἴη βοηθεῖ τοῦ Ἰολάου κόπτει τὰς κεφαλὰς τῆς Ἀσπυίας Ἰδρας	45
Ὁ Ἡρακλῆς καὶ ὁ Εὐρυπύλοσ κόπτει	46
Ὁ Ἡρακλῆς κόπτει τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας	47
Ὁ Ἡρακλῆς καὶ ὁ Κοῆς ταῦρος	48
Ὁ Ἡρακλῆς γίνεται κύριος τοῦ ζωστήρος τῆς Ἰταλίδης	48
Ὁ Ἡρακλῆς κοῦζει τὰς βοῦς τοῦ Γηρύονος	49
Αἶλας	50
Ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ τῆς πυρᾶς	52
Ἡ θῆρα τοῦ Καλυδωνίου κάπρον	54

Αριθ. | πρωτ. 21384
| διεκπ.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 10 Ἀυγούστου 1928.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Πρὸς τοὺς ἐκδότας κ.κ. Ἰωαν. Δ. Κολλάρον καὶ Σίαν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 3438 περὶ διδακτικῶν βιβλίων καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 6 τῆς 6 Μαΐου 1928 προᾶξιν τῆς οἰκείας ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐγκεκριμένων δαδακτικῶν βιβλίων ἐπιτροπῆς ἐγκρίνομεν διὰ τὸ ἀπὸ σήμερον μέχρι τέλους τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1930-1931 χρονικὸν διάστημα τὸ ὑφ' ἡμῶν ἐκδοθὲν καὶ ὑπὸ Κυριακοῦ Κοσμά συγγραφὸν διδακτικὸν βιβλίον ὑπὸ τὸ τίτλον «**Ἑλληνικὴ Χρησιμομάθεια**» διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, ὑπὸ τὸ ὄρον ὅπως ἐν μελλούσῃ ἐκδόσει τοῦ βιβλίου ἐπιφέρητε τὰς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὑποδεικνυμένας τροποποιήσεις.

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. ΓΟΝΤΙΚΑΣ

Ὁ Τμηματάρχης
Κ. ΚΑΜΠΕΡΗΣ

Συνελεύει τῆς ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου 1926 πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θεοσηκρυμάτων ἀυξάνεται ἡ τελικὴ τιμὴ τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῶν σχολείων τῆς μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως κατὰ 20% ἐφ' ὅσον ταῦτα μεταφέρονται ἐκ τῆς πόλεως ἐν ἣ ἐξεδόθησαν, εἰς ἄλλας πόλεις.

